

౯॥ రాగాలాపములతో నువ్వోయును మహాంభోదితజ్ఞానభూ
 భాసుడై ప్రకృతిప్రభావగతి విధ్వస్తాంధకారండునై
 ప్రాసక్తిక ద్విజదత్తతీవనఃకాతాండు, భాస్వత్ మహా
 యోగమూర్తిదనయ్యబద్ధినికి మాయాంజల దేవదరీ.

వసుమర్తి శృష్టమూర్తి.

1933
సంవత్సరం 6

పుష్ప వేణీ పుష్కరము

మార్గాన రితిపాదుకాః పశుపతేః గర్భకూర్పాయతే
గంధూమంబునిషేచనం పురరిపోర్తివ్యాభిషేచాయతే
కించిద్భక్షితమాంసశేషకలశం సవ్యోపహారాయతే
భక్తిః క్షిప్తకరోత్యహోపనవరో భక్తావతంసాయతే.

—శివానందలహరి.

అహల్యాశాపవృత్తాస్తము నెరిగియున్నా
ముకదా! ఆనందర్థముననే పరవనితానంగ
మగు నక్షై పాకశాసనుడును నీచశరీరుడై
మరల గొలమదయావిశేషంబున సహస్రా
క్షుడగుటయు లోకవిదితమే. మరియు
నీయింద్రుని మహాపాపమును దొలంగింప
బ్రహ్మదేవుడు, పుష్కరుని నిర్మించెను.
వెండియు నీపుష్కరుడు సమస్తతీర్థముల
కును రాజు. దేవజ్యేష్ఠు నాదేశానుసారమీ
పుష్కరతీర్థరాట్ట స్వర్గమున గంగానది
యందు నివసించుచుండును; కాని భూలోక
మును గూడఁ బరిత్రముగఁజేయుచుద్దేశమునఁ
గొన్నికొన్ని సమయములయందుఁ గొన్ని
కొన్ని నదులయందుఁ గొంతకాలముండును.
దేవగురుడగు బృహస్పతి, మేపాదిరాసుల

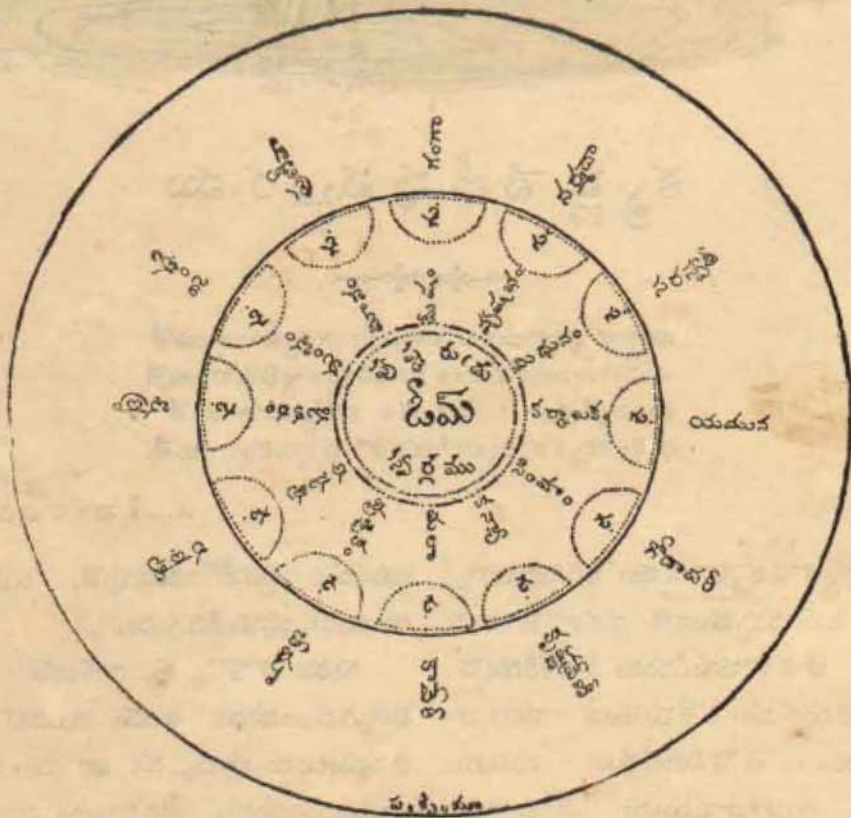
యందుఁ బ్రవేశించునపుడే, యీ పుష్క
రుడును భూమికిదిగును.
గురుఁ డాకొక్కొక్కరాశియం దొక్కొక్క
వత్సరముండును. ఇందు మొదటి పదిరెండు
దినములును పుష్కరుఁ డా యా పుణ్యనదు
లయందుండును. తీర్థరాజగు నాతఁ డేనది
యందుండునో అనదియం దాపదిరెండుదిన
ములును, ద్రిమూర్తులును వారి యిల్లాం
ద్రును, ద్రింశత్కోటిదేవతలును, సప్త
మహర్షులును, సర్వ నదులును, సాగరసప్తక
మును, నిలచును. మరియు మూడుకోట్ల
యేబదిలక్షల తీర్థములు సందేయుండును.
నియమప్రకారము పుష్కరు డా యా నదు
లలోఁ బదిరెండుదినములు మాత్రమేయుండి
మరల దేవలోకమునకు బోయినను, ఈదేవ

తాదులందరునుమాత్ర మొకయేడాదివరకు డ్రెండు నదులున్నవి. వీనికే పుష్కరము నుందురు. పండ్లెండేమల కొకతూరి వచ్చుచుండును.

భారతవర్షమున గంగ, యమున, సర క్రిందిచక్రమందు సక్రమముగా నీయబడిన స్వతి, సర్పదా, సింధు, కావేరి, గోదావరి, నిధమును దిలకించునది.

కృష్ణ, భీమ, రధ్య, ఇద్ర ప్రణీతలను పం

పుష్కర చక్రము

పురాణవిశిష్టమగు నాయర్థములుండ నింక మన సామాన్యతాకికదృష్టితో నీతీర్థములను గూర్చి విచారితము.

ఆర్యులు ప్రకృతిని బూజించి తద్వారమున మోక్షమును బొందుచుండువారనుట యిందలి పరమార్థముగా గ్రహించుట మరి యొక ఫక్కి. ప్రకృతియం దీశ్వరుడును,

ఈశ్వరునియందు బ్రకృతియు నున్నవికదా. అదియులుండ నింక సాధారణ దృష్టితోఁ జూచినను, ఇట్టి విశేషములవలన సామాన్యుల కెంతయో లోకజ్ఞానమదయిచుట కవకాశములున్నవి.

రైల్వే మొదలగు సౌకర్యములులేని యా పూర్వకాలములయందు, నానారాష్ట్రముల

వారు నొక్కప్రదేశమున, సంవత్సరమున
కొక్కమార్తెను, సమావేశమగుటయు,
సన్మన్యపరిచయముల గలిగించుకొని
తమతమ దేశాచారాని విషయములను
మాటాడుకొంటయు, నిట్టి తీర్థప్రదేశముల
యందు నెరవేయును. ఇట్టివి యీనాటిదేశీయ
మహాసభలకుఁ బోల్చువచ్చును. శ్రీశీవాది
మహారాజులతీర్థసమయములను రాజకీయ
సాంఘికమతివిజ్ఞానపరివ్యాప్తికై వినియో
గించుకొనుచుండెను. ఏయంశముం గూర్చి
యైనఁ బ్రజాసామాన్యమునఁ బ్రచారము
నేయవలెనన్న నింతకంటె మరి మంచియదను
లేదు. మరియును మతమే యాదికారణము
గాఁగొని ప్రజ లిట్టి తీర్థసేవలఁ జేయవత్తురు.
ఆవెనుక ప్రాపంచిక విషయములు. అవియు
మతముమీదనే యాధారపడి యుండవల
యును. లేకున్న సామాన్యుల కవి తలకె
క్కపు. అదియే జాతీయతాభావము. ఏవిష
యములయందుగాని మతము పునాదియై
యుండవలయును. ఈతత్వమే నేడు మహా
త్ముఁడు దెలుపుచున్నదియును. మతము
నకును రాజకీయమునకును సంబంధము
లేదనువాదము ముమ్మాటికి నిరర్థకమే కాక
యనర్థకముగూడ నగును. పరలోకభయమే
ప్రజల నింతవరకుఁగూడ నడపించుకొని పోవు
చున్నది, కాని రాజదండములుకావు. అవి
య సా మాన్య వికృత ప్రవృత్తులకే
వనికొనవచ్చును.

ఈతీర్థములకు లక్షోపలక్షలుగ వచ్చు
ప్రజలలో నెక్కువమంది పల్లెటూళ్ళవారే.
వారు చదువురానివారనియు మూఁడులనియు,
చాదస్త్రులనియు నాగరికతావిశిష్ట లిప్తము

వచ్చినట్లు నాక్షేపింతురుగా! వారికేమి
లోపము! దైవచిన్తనయుఁ బాపభీతియు.
సత్యదయలును గలవారు. ఇవియేగదా
సమస్తకాస్త్రములను జదివి సంపాదించఁ
దగినవి. అవిలేనినా డీచదువులు చాకింట
వేయఁదగినవేకదా! అమాయకులగు నిట్టి
ప్రజలకు, సర్వసంగపరిత్యాగులగు సన్యా
సులు భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యముల గూర్చియు,
దేశభక్తులు దేశోన్నతీకగూరిచియు సులభ
ముగా నచ్చుఁజెప్పవచ్చును. పరార్థపథులగు
మహాత్ములయెడ వారికి సంపూర్ణ విశ్వాసము
తోల కాడుచుండును. విశ్వాసము వారి
సొమ్ము. కాఁబట్టి యిట్టివారి పూజలే యా
పరమేశ్వరునకుఁ జెందుచుండును.

దేశారాధకుల మనుకొనుచున్నవారు,
లెన్నగ యోచించి యీమహాతరుణమందు
దేశాభ్యుదయము అట్టి యమాయకుల
యోగిక్షేమములపై నాధారపడియుండునను
సత్యమును, దామెరిగి వారికి బోధింపవలసి
యున్నది. అనేక సహస్రసంఖ్యాకులగు ప్రజ
లను దర్శించుమాత్రముననే పుణ్యమున్నదని
పెద్దలందురుకదా! అట్టియెడ అంతమంది
ప్రజలకై నాటుపడువా రెంతటి సుకృతులో
యోచింపుడు.

ఒకవంక శ్రీమత్కృష్ణకదుర్గాంబాక్షేత్రమై,
యింకొకవంక శ్రీమత్కృష్ణవేణీతీర్థప్రదేశమై
యొప్పుచున్న విజయవాటిక యిప్పట్టున
యథార్థముగ ముముక్షువులకు విజయవాటి
కయే. ఇట్టి యుత్తమప్రదేశ మాంధ్రదేశ
మున నుండుటంజేసి యాంధ్రులు ధన్యచరితు
లగుచున్నారు.

లలిత గృహలక్ష్మి

క్రొవ్విడి శేష బేంకట కాశీవతి గారు

సీ॥ ముద్దులమూటవై మూత్యాలసరమవై,
తేనియతేటవై తెలుగుబాస।
సేవజేయఁగ నెంచి చిన్నారిపొన్నారి,
చిత్రంపుఁగధలతో జెలుపుమిగుల।
నబలామణులభావి యభివృద్ధిభావించి,
ప్రకృతకర్తవ్యమున్ బ్రచురపరచి,
మహానీయదీక్షతో మాపక్రమంబుగా,
నకలది క్తటముల సంపదించి॥

తే॥గీ॥ బుధులమూళీస్ఫులనుబొంది పూర్ణకళల।
మూఢవిశ్వాసఛేద్యైక మూలసార।
పద్యగద్యాత్మకప్రభా భావకలిత।
లలితగృహలక్ష్మివై తమ్మ! రమ్యగతుల॥

శ్రావణము

యర్రుదుల్లి శివశింకరమూర్తిగాదు

గీ॥ సంతసమున గృహంబులఁజక్కజేసి
మేల్మీయా భూషణంబులుమేనదాల్చి
లలితశ్రావణవరలక్ష్మి రాకకొరకు
ప్రీతితోడను యువిదలువేచియుండ

సీ॥ మోవిపై మెరపుల మొలకనవ్వొంతయు ధవళంపుకాంతులఁదగుకులొత్త
భుజమునమొయిధుల ముంగురులెంతయు నిగనిగలాడుచు నీటుగొల్ప
తనువునిండినపూలు తనదగుసాగనుకు మిణ్ణుమిణ్ణుమటంచుమేలుగూర్చ
ఫలఫలలాడుచు భీకరధ్వనులంత తేరుపర్వడి వచ్చుతీరుతోప

తనదురాకకై జూచెడు తలిరుబోండ్ల
కోరికల్ దీర్చగాబోలు చేరవచ్చె
ననుచుననుధయందలిప్రజ లలరుమాడ్కి
మరలనేతెంచె శ్రావణమాసలక్ష్మి

సీ॥ నీళ్లొత్తినవరించి నిడుదలొకురులను చక్కనొరీతి కీల్పడఘటించి
బాలచంద్రునిబోలు ఫాలభాగంబున పాలుపుగఁగుంకుమబొట్టుదీర్చి
పాదపద్మంబులపై బడి జీరాడు పైడంచుఖద్దరు వలువగట్టి
సహజకాంతులగడుసారభిల్లుచునున్న రమ్యమౌఖద్దరు రవికదోడిసి

లక్ష్మిపూజించి భక్తితో నక్షతలను
శిరమునందునధరియించి చెలులఁగూడి
వాయునంబులఁగొనిరాగ పరమప్రీతి
వీధివీధికిపోదురు వెలదులెల్ల

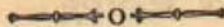
గీ॥ భూషణోపేతలై జను పూవుబోండ్లు
మరునిరాచిల్కలనుమాడ్కి మదినిదోచు
సౌఖ్యకరమగు శుక్రవాసరమునందు
భద్రములకూర్చు శ్రావణమాసమునను

కృష్ణా పుష్కరమ్

బ్ర॥ శ్రీ॥ సోమయాజుల వేంకటాచల శాస్త్రి గారు

శ్లో॥ భక్తజనచాతకానాం, భాగ్యం చిరసంచితంహి పరిపక్వమ్ ।
 కృష్ణాపుష్కరమధునా, సమాగతం కృష్ణమేఘవనమ్ ॥
 భక్తభ్రమరాః ! క్షీప్రం, ప్రబుధ్యతోత్తిష్తత త్వరధ్వమిహ ।
 పుణ్యం మకరందమిదం, సంచినుతాస్మిన్ సుపుష్కరేమహతి ॥
 కతిచనధార్మికముఖ్యాః, కృష్ణాంతాం సర్వతీర్థసలిలయుతామ్ ।
 కృష్ణా! ప్రసీదమామితి, అవగాహ్యపాపాంహి పాపయంతితనుమ్ ॥
 కతిజనజపంతిమంత్రాన్, కతిచనదేవంస్తువంతి సమయేస్మిన్ ।
 కతిచనభక్త్యావిష్టాః, కరితురగాదీంశ్చ దదతిపాత్రేభ్యః ॥
 కృష్ణాపుష్కరసమయే, కృష్ణామవగాహ్య కృష్ణమపధూయ ।
 కృష్ణాద్వైతంకతికతి, కృష్ణాహంభావినః ప్రపద్యంతే ॥

సేవామార్గము

తారాదేవి దుర్గాపూజాపరురాలు. ఆమె అన్నాహారములను విసర్జించి ఎండురొట్టెలను తినుచు కాషాయవస్త్రములను ధరించుచు సకలాలంకారములును విడనాడి భక్తి శ్రద్ధలతో దుర్గాదేవి నారాధించుచుండెను. ఆమె శరీరము కృష్ణవర్ణ సుధాకరునిమాడ్కి క్షీణించుచుండెను. ప్రజలందఱామెను ఉన్నాదినియని భావించుచుండిరి. జననీజనకులామెను రాతిబొమ్మలను పూజించుటవలన ప్రయోజనములేదనియు పెండ్లాడి సుఖించవలసినదనియు నిర్బంధపెట్టసాగిరి. కాని ఆమె చలించక నిశ్చలమైన మనస్సుతో దేవిని ధ్యానించుచుండెను. ఇవిధంబున పన్నెండు సంవత్సరములు గడచుననికి దేవి ప్రసన్నచిత్తురాలాయెను. నిశీధనమయము. దుర్గామందిరములో దీపము దేదీప్యమానముగ వెలుగుచుండెను. పాపాణవిగ్రహమును దేవి మూర్తియందు చలనము కన్పడెను. మందిరములో సుగంధము వ్యాపించెను. జగజ్జననియగు దుర్గాదేవి జ్యోతిర్లతవోలె తారాదేవికి సాక్షాత్కరించెను. కరుణారసమొల్కు చిరువప్సవో దేవి తారను వరములను కోరుమనెను. తార హర్షముహ్సంగదేవికి సాష్టాంగనమస్కార మాచరించి సకలైశ్వర్యములను జగన్మోహనమైన రూపమును ఇమ్మని కోరెను. దేవి చిరువప్సవో తార కోరిన వరములనిచ్చి అంతర్ధానమాయెను. సూర్యోదయమున తార లేచి చూచుకొనుసనికి ఆమె శరీరము మెలుపు

శ్రీమతి బి. లక్ష్మీవెంకాయమ్మగారు.

తీగవోలె ప్రకాశించుచు నవరత్నహారములతో నలంకరింపబడియుండెను. ఆమె సౌందర్యమునుజూచి అనేకమంది రాజులు మోహించిరి. ఆమె వారిని పరిణయమాడనొల్లక బ్రహ్మచారిణిగానేయుండెను.

తార బాల్యమునుండియు తనకై శ్వర్యములభించినప్పుడు జననీజనకులను సోదర సోదరీమణులను తీసుకువచ్చి వారి సేవ జేయవలయునని సంకల్పించుకొనియుండెను. ఇప్పుడు ఆమె ధనగర్వమువలన వారిని మరచిపోయెను. చూచితీరా ధనప్రభావము! ఆమె ఒక రోజున ఉద్యానవనవిహారమునకై సఖివరివృత్తయై బయలుదేరెను. వనమంతయు సుగంధపుష్పములతో నిండియుండి పక్షులయొక్క కిలకిలారవములతో వింతగొల్పుచుండెను. తార పుష్పములు గోయుచుండగా మనోహరమగు వీణాగానము వినుపించెను. వనమంతయు వెదకగా స్ఫటికశిలమంటపమున గూర్చుండి కాషాయవస్త్రములు ధరించి శరీరమునవిభూతిపలంది చేత వీణెందాల్చి మనోహరముగా గానమొనర్చుచున్న యౌవనుడగు సాధువు కాన్పించెను. అతని వీణాగానమునకు తన్నయత్నమునొంది పక్షులన్నియు సంచారములేక నిలచియుండెను. తార సాధువుగానమునకు రూపమునకు ముగ్ధురాలై సాష్టాంగనమస్కార మాచరించి తన్ను వివాహమాడవలసినదనియు తనయొక్క సకలైశ్వర్యములను సౌందర్యమును సమర్పించెదననియు ప్రార్థించెను. సాధువు

తన కైశ్వర్యములతో నిమిత్తములేదనియు వివాహమాడ నొల్లననియు చెప్పి వెడలి పోయెను. తార తనకు సకలైశ్వర్యములు సౌందర్యము ఉన్నప్పటికికూడ సాధువు దృష్టియందుమాత్రము ఇంత సీచముగా ఉంటినని విచారించెను.

ఆమె గర్వమంతయు పటాపంచలై పోయెను. ఆమె హృదయపీఠికయందు సాధువు గానమును రూపమును చిత్రింపబడెను. తార దుర్గామందిరమునకు వెళ్లి దేవిని పూజించి, తల్లీ, జగజ్జననీ, త్రిలోకేశ్వరీ మాతా! నా కైశ్వర్యములతోను సౌందర్యముతోను నిమిత్తములేదు. మనోహరుడగు సాధువుయొక్క ప్రేమమాత్రము లభ్యమగునటుల అనుగ్రహించవలసినదని ప్రార్థించెను. దేవి తారయొక్క కోరికకు చిరునవ్వు నవ్వి ప్రేమ, సేవజేయుటవలన లభ్యమగుననిచెప్పి అంతర్ధానమాయెను. తార తక్షణమే అమూల్యాలంకారములను విడచి కాషాయవస్త్రములు ధరించి యోగిని సేవించుటకై బయలుదేరెను. పర్ణశాలలో యోగినిగాంచి హర్షముహ్వాంగ భయభక్తితో సేవజేయ నారంభించెను.

ఆమె అరణ్యమందలి మృగములకుకూడ సేవజేయుటవలన అవియన్నియు ఆమె యందు వినయవిధేయతలు గలిగి వర్తింపసాగెను. ఆమె సాధువుదగ్గరకు ఔషధములకు వచ్చు రోగులకు పరిచర్యలు చేయసాగెను. తార తన జీవితమంతయు సేవామార్గముననే గడప నిశ్చయించెను. ఒక

నాటి సాయంకాలమున తార చెట్టుక్రింద నిల్చుండి లేళ్లకు మేతపెట్టుచుండెను. ఆ సమయమున సాధువువచ్చి ఆమెను క్షమా ర్పణకోరి 'సీయొక్క ఐశ్వర్యమునకు సౌందర్యమునకు వశుడనుకాని నేను ఇప్పుడు సీయొక్క సేవకు వశుడైతిని. నీ విడివరలో కోరిన కోర్కెను నెరవేర్చుట కిప్పుడు సిద్ధముగానున్నాను. నిన్ను గురించి తపో వ్రత నియమములన్నిటిని వదలివేయ సంసిద్ధుడనై యున్నాను. మనమిరువురము పరిణయమాడి సకలైశ్వర్యముల సనుభవించుద'మని చెప్పెను. తార సాధువు చరణములకు సాష్టాంగసమస్కారమొనరించి, 'జనకా నే నిప్పు డా తుచ్ఛపువాంఛను కోరుటలేదు. సర్వజనులకు, పశు, పక్షి మృగములకు సేవ జేసి ఆనందించెదను. నా జీవితమంతయు పరోపకారార్థమై వినయోగించెద'నని చెప్పెను. సాధువు ఆమెకు జ్ఞానోదయమైనదని సంతోషించెను. తారాదేవి వివేకమునకు సంతోషించి కల్యాణదాయయగు దుర్గాదేవి ప్రత్యక్షమై తారను గాఢాలింగన మొనర్చుకొని 'బిడ్డా! నీ వివేకమునకు సంతసించితిని. సర్వమార్గములలోను సేవామార్గమే సర్వోత్తమమైనది. ఎవరైతే పరోపకారార్థమై జీవితము వినయోగించెదరో అట్టివారికి ఇహపరలోకములందు కీర్తి గలుగును. సర్వేశ్వరుడు సంతోషించి మోక్షము నిచ్చును' అని చెప్పి దేవి అంతర్ధానమాయెను. తారాదేవి సేవామార్గమునే అవలంబించెను.

(ప్రవేశము - గౌతమాశ్రమ ప్రాంతము : కాలము - అర్ధరాత్రుము : కృతకకుక్కుటారాపము వినబడును.
కుటీరములో గౌతముడు.

(ఓయహల్యా! యహల్యా! యోయువిద! లేచి

నాకమండలువునుదెమ్ము నాతి! స్నాన
మునకుబోవలె, వినుమదే పువ్వుబోడి
కొక్కురోయనిగూసెను కుక్కుటాబు.

అమె లేచినది

స్వామిగై కొనుఁ డివెమీదుశాటియునుక
మండలుపుక్షమియింపుఁ డీమగువతప్పు

అతఁడు

ధర్మబుద్ధినిఁజరియింపు తరుణి, యిపుడె
స్నానమొసరించినచ్చెద సత్వరముగ

(వెడలును)

అహల్యా

ఒంటరిగ కుటీరంబున నున్నయపుడు
జపముచేసికొమన్నారు స్వామివారు.

(ధ్యానించును)

(ప్రవేశము ఇంద్రుఁడు గౌతములై :

ఓయహల్యా! యహల్యా! యోయువిదలెమ్ము
యేలజపములు స్నానములేలమనకు

అహల్యా (సిగ్గుతోఁ దలవంచి)

యెపుడుపలకనివాక్యము లేలనిపుడు
పలుకుచున్నారువితగా స్వామినారు?

అతఁడు

మదనునారాచములు నాదుమదినినాటి
నను మరల గొనివచ్చెనే నాతియిపుడు

౨

నదియొడ్డున గౌతముడు.

రాత్రిరెండుజాములను మీరంగలేదు
మోసమొసరించెనెవ్వడో మూర్ఖుడిపుడు
మత్స్యరాయణచిత్త నామగువపర్ణ
ళాలలోనెంతలేసి బన్నాలపడెనో

(తొండరతో నిష్క్రమించును.)

ద్వారమున నిద్దరుగౌతములు.

ఋషి.

ఓరిమూర్ఖా! మునిద్రోహి! యోరి యింద!
యెంతపనిచేసినాపురా యిపుడునీవు!

ఇంద్రుడు (సాగిలపడి మ్రోక్కి)

తప్పుచేసితి చెనటినో తాపనంద!
యిచ్చవచ్చినరీతి శిక్షింపుమయ్య!

ఋషి. (కోపముతో)

జేనినాశించియిట కరుడెంచినావో
యవ్వినదేహమందెల్ల నమరుగాక!
లమరలోకపాలనకు ననర్హుడవయి
పోయెదవుగాక! పొమ్మిక బుద్ధిహీన.

(ఇంద్రుడు తలవంచుకొనిపోవును)

ప్రదేశము—స్వర్గప్రాంతము : ప్రవేశము—నికృతాకారుడు బలారి.

యెటులస్వర్గసీమనుజొత్తు నెటుల నాశ
చీరమణిమోముఁగాంతును? ఛీ నికృష్ట
యాపమున నేకరణి నమరులకనులను
బడెద? నమరత్వమున మేనుబాయరాదు.

అకాశవాణి

సురపతీ! దేవనదిని పుష్కరసమాఖ్య
తీర్థరాజాకండున్నాడు, దివ్యశక్తి
సీదుదుర్భరాఘంబు లన్నియునడంగు
నతనియందీవుతానంబు లాడితేని?

ఇంద్రుడు

బ్రదుకుజీవుడా దొరకనుపోదుమిపుడు

పుష్కరునికడకేగి

తీర్థరాజ! పుష్కర! నమస్తేమహాత్మ!
 పారదోలుమునా ఘోరపాతకమును

(మునుకలిడును)

పుష్కరుడు ప్రత్యక్షమై

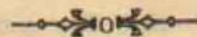
అతిపవిత్రుడవిపుడు స్వర్గాధినాథ!
 మర్త్యలోకంబులోనున్న మనుజులెల్ల
 పరమహేయస్వభావులై పరగుచుందు
 గాన గంగాదినదులలోఁ గలియుచుండు
 మొక్కొకమహానదిని నీవొక్కొక్కమారు.

(నిష్క్రమించును)

ప్రవేశము—కృష్ణానదీతీరము: ప్రవేశము—పుష్కరుడు.

భరతవాక్యము

ఇంద్రునానతిఁబొంది యేతెంచినాను
 కృష్ణవేణిరో! భూజనకీర్తిషముల
 నెల్లహరియింతుని త్తరి నెవరుభక్తి
 తోడనీయేడునీయందు దోగువారో.

మంజీరము

కొమ్మనమంచి జోగయ్య శర్మగారు

సీ॥ సెలయేటియనుకతిన్నెల విశ్రమింపనాదరినిల్చిప్రేమ గీతములఁబాడు
 నారామవాటివిహారంబొనర్పఁగా నుబికిభావంబునుట్టూఁతలూఁచు
 భ్రమరంపుమంగళారాత్రికల్వినసంత హృదయానఁబొడమిస్వనించుచుండుఁ
 దనివారఁచికపాల్గిధవళమ్ములాలింపఁగెరలి కర్ణములగింగురులుబెట్టు

తే॥ గీ॥ ప్రకృతిసౌందర్యశాంత ప్రపంచసీమ
 భావవీణియనవరించి పాడుకొనఁగఁ
 గమ్రుభంగులదాళ సంగతులుగూర్చు
 చెలియ తావకపాదమంజీరరవము.

అభినందనము

పి. ఆయ్య పురెడ్డి గారు

తే॥ ఆంధ్రమహిళల యుష్మతికానపడదు
కడవజల్లాయటంచను గడుసుపల్కు
నన్మలముగఁజేసెగాదె నీయమితజయము
కోటిరెడ్డిసతీమణి! కొనుమునుతులు.

తే॥ సాంద్రతరక్తి రీ కే. రామచంద్రరెడ్డి
కడుపుచల్లగ జన్మించిగౌరవంబు
భ్యాతియలరంగ నంది తధ్యక్షపదవి
ఎడ్యకేవనుకొన్నిలం దెసగశుభము.

తే॥ మండలంబుననెందరో మాన్యలుండ
వారిసందరిఁగాదని వయినమొప్ప
యిరువదేనులయీశున నిట్టిపదవి
యజ్ఞునీ కన్నమదిఁగల్గు నబ్బురంబు.

సీ॥ కోటివరాల్ నేయు కోట్రెడ్డిగారిని | భర్తగాఁబడసిన పడలియీమె
సంగీతశాస్త్రాది సాహిత్యవిద్యల | నారితేరినయట్టి యతివయీమె
మున్నిపల్ మెంబరై ముద మొప్పజనులకు | సతతోపకారముల్ నలిపెనీమె
అమరావగా తరంగార్పట్టి న్నసియించు | వాక్ శక్తిగలయట్టి ననితయీమె

తే॥ అనుచునిన్నాంచిప్రజ లాడుకొనెడివల్కు
లాలకించిననామది యోలలాడె
విపులసంతోషసాగర వీచిపై న
శుభగుణకడంబ శ్రీరామసుబ్బమాంబ.

సీ॥ కలిమిచేఁజెలిమిచేఁ గడువాసిఁగాంచియు | హితులొనరించెడి నుతులఁగొనుము
భక్తిచేరక్తిచేఁ బరిచర్యఁగావించి | ఆత్మేశుమదిలోన నలరుమెపుడు
మమతచేసమతచే మతభేదమెంచక | అమితమానట్కర్తి నవనిఁగొనుము
ప్రియముచే నయముచేఁ బ్రీతులఁగావించి | గురుజనంబులప్రేమఁ జూరం

తే॥ పుత్రక్షేత్రసుమిత్రాది భూరివిభవ గొనుము
మాయురారోగ్యసంపద లలితయిల్ల
సంతసంబునటీచర్లు సంస్తుతింప
విద్యకథికారపదవిని వెలయుమమ్మ

గానవిలాసము

శ్రీ కనకదుర్గాలయము

“ప్రభా!” అనిపిలిచాడు ప్రసాదరావు సావిత్రి బాటువిప్పుతూ. ప్రభావతి లోపల ‘యెంకిపాటలు’ పాడుతుంటోంది సన్ననిగొంతుకతో. ప్రసాదరావు వచ్చడే వచ్చాడు కాలేజీనించి. ప్రభావతి నవ్వుతూ యెదురుగావచ్చింది పాటలుపాడుతూ.

సల్లన్నియైపైట్లో సావేరికూతుండు
ఒట్టమ్మివావోల్లు ఉలికులికిపడతాడ
నన్నిడిసి పెట్టెల్లినాడే

నారాజు

నన్ను తిరిగి ప్రసన్నుడే.

“ఒహో రాజీగారు, ఉమరుగా ఉన్నా రీవేళ. సిద్ధంగా ఉండాలి. బలరామ్ ‘కెమిరా’ పట్టుకొస్తున్నాడు. తప్పింక.”

“అబ్బ! పోనిస్తున్నా ఫోటోలు గిటోలూను. రోజూ యిదే తగాదా. నేనేమో! పల్లెటూరు దాన్ని. నాగరికతాలతజా లింకా పట్టుపడలేదు. నేర్చుకొంటున్నా నొక్కటొక్కటే. కష్టపడి నేర్పారు యెంకిపాటలని. అవి పాడుతుంటున్నా నిప్పుడే.”

ప్రభా! యెల్లాగ నేర్చుకోకపోలే? నేనేమో వి.యె., యల్.టి. పేసయానాయు. కాస్తో కూస్తో ఉద్యోగం చేస్తున్నాను కాలేజీలో. కొంచెం సాగ పరివని పెళ్లాడాను పల్లెటూరిదానివైనా. కొంచెం తెలుగు చదవడం నేర్చుకున్నావు నీ పుణ్యమా అంటూను. చూడు నీచేత యిలాటి ఇంగ్లీషుపేషరు కాదా చదివించకపోలే కొన్ని స్కెల్లలో” అని తిలో ‘హిందూ’ పేపరు చదివేవాడు.

ప్రభావతి కాగితాలు తిరగేస్తోంది. చూస్తూ న్నూ “ఇదేమిటండోయ్, వీల్వెస్టు!” అని ఒక టో చూపించింది.

“ఆయన ఒక పెద్దఉద్యోగస్థుడు. ఆవిడ ఆయన భార్య” అన్నాడు ప్రసాదరావు. -

“వీళ్లు దీనిమీది కెల్లాగొచ్చారు.”

“వార్లు ఫోటో తియ్యించుకుని పేపరుకి పంపారు.”

“ఇదేమిటి, సిగ్గులేదు? మొగుడ్లు పక్కనినుంచుంటే తను కూచుంటేం కుర్చీమీద మొద్దులాగ? ఇదే నేమిటి ఫోటో ఫోటో అంటున్నారు రోజూ? నా కొద్దు బాబూ అయితే ఫోటో.”

ప్రసాదరావుకి నవ్వొచ్చింది.

2

“ప్రభా! నాకు కాలేజీ ట్రెమయిపోతుంది. చప్పుని రావాలి.”

“ఇదిగో ఇంక రెండే ఆటలున్నాయి. కొంచెం ముదురుగా ఉన్నాయండీ.

ఇంకా లేతమోదలుండవు మా చ్చిట్టులో?”

“ఉండకేం, Trade Depression.”

“అంటే.”

“వర్తకమందం.”

“రెండు సమానంగానే తెలికాయి లెండి.”

“జోహూ! ఇలా చూడు!”

“అబ్బ చాలైదురూ! మాబాగా అయిందిలెండి. ఆ మీసాలనిండా కాటికే.”

“సరేగాని ఫోటో మాటేం చెప్పావు? నిన్న సృధాగాతిరిగిపోయాడు బలరామ్. బండి అద్ద దండుగ నువకి.”

“ఫోటోగ్రాఫా! అలా అయితే తియ్యించుకోను బాబూ. బొత్తుగా సిగ్గులేకుండానా?”

“అలా ఒడ్డులే. నే చెపుతాగా! యేం ప్రభా?”

“వీడో ఆలోచిస్తాను గాదూ.”

“అనిగడి దారి!” నుమ్మందాటాడు.

3

“ప్రభా!”

“యేమండీ.”

“పాతం వచ్చిందా?”

“మెల్లిగా ఆడుగుదురా? యెవరేనా చింటే నవ్వుతారు.”

“ఎందుకు నవ్వుతారు? ఏమేనా ఆక్షరాలు గుర్తుపడుతున్నావా?”

“ఓ! పేపర్లో Headingలు కూడవలుక్కుంటున్నాను.”

“ఇంకేం, మరి ఫోటోమాట.”

“అబ్బ, సరే అలాగేలేండి. కాని పేపర్లో ఫోటోలాగమాత్రం నే తియ్యించుకోను.”

“అలావద్దులే. రమ్మన్నా బలరామ్మని ఈవేళి?”

“సరే లేండి.”

“అలాగైట్! ఏదీ.....”

“యేమిటండీ.”

౪

“బలరామ్! యెలాగోయ్ తియ్యడం ఫోటో? మాఆవిడ నేచెపిలే నమ్మడంలేదు.” ప్రసాదరావు సంజచేశాడు.

“నిజమేనండమ్మా. ఈ కెమరా ఈ చట్రంమీద నుంచి తీసేటప్పుడే ఫోటోపడుతుందండీ” అన్నాడు బలరామ్.

ప్రభావతి ప్రసాదులు డ్రెస్సియ్యారు నీటుగా. పల్లెటూరు భార్యను ‘ఫార్సీలేడి’ని చేశాడు ప్రసాదరావు.

బలరామ్ కెమరా అమర్చాడు. కుర్చీఒక్కటే ఉంది.

“ప్రభా! కూర్చో!” అన్నాడు ప్రసాదు.

“అబ్బ, నాకు తెలుసుగా మీయెత్తులు. నే కూర్చోను.”

“అదికాదు. ఇప్పుడు బొమ్మ వడదుకామా? నేనూ కూచుంటాను యేదోయ్, పేరాస్వామి కుర్చీ?”

ప్రభావతి చీరపద్దుకుని కూచుంది కుర్చీలో. ప్రసాదరావు చిరునవ్వుతో నించున్నాడు కుర్చీపట్టుకొని. బలరామ్ తెలియకుండా నవ్వుతున్నాడు. ‘కెమెరా’ స్వయంగానే expose చేసుకుంది. అది Automatic self-exposer.

పేరాస్వామి కుర్చీ తెచ్చాడు. “రండి” అంది ప్రభావతి. ఇద్దరూ కెమెరాకుర్చీలోను కూర్చున్నారు. బలరామ్ కెమెరా రెండుమాట్లుతిన్నీ Remove చేశాడు.

“చాలా బాగుంటుందండీ ఫోటో.”

ప్రభావతి లోపలికెళ్ళింది.

బలరామ్ కీ నవ్వాగలేదు. ప్రసాదరావుకీ నవ్వాగలేదు.

౫

“ప్రభా!”

“ఎమండీ.”

“ఎందాకా వచ్చింది యింగ్లీషుచదువు?”

“పెద్ద పెద్ద పంతులు చదివేస్తున్నా.”

“అబ్బో యింకనేం. ఆయితే యిదిగో నీకు Present క్రొత్త Magazine.”

ఆనందంతో చూచింది ప్రభావతి.

మొదటే వాళ్ల ఫోటోఉంది. పేపర్లోలాగే. పిండిల్ పరిజ్ఞానంతో యిలా చదువుకుంది.

Neo Magazine

Mr. & Mrs. Editors

Prabhavathi and Prasada Rao.

నవ్వుతున్న కళ్లతో చూచి అంది భర్త “ఎంతటివారండీ.”

“ఏమనుకున్నావు. రేపు తెజవాడలో కచెయ్యాలిది.”

“అవును పుష్కరాల్లో ‘అమ్మలి’ కాదా?”

“ఎంతటిదానివే.”

హిందూ సుందరి

కర్ణపాలెం కృష్ణ రావు గారు

రాజాధిరాజు ముద్దుబిడ్డవు, అతిసుకుమారవతివి, అమితలావణ్యవతివి,—
సీహృదయము నవనీతకోమలము, ఆకార మానందప్రదము.

* * * * *

అతడి కేలడానికి రాజ్యంలేదు, ధరించడానికి దువ్వలువలులేవు, కను
సన్నలమెలగడానికి సేవకులులేరు, వీటిఅన్నిటి కేమిగాని, “అల్పాయువు”
విన్నంతనే గుండె బ్రద్దలవుతుంది.

* * * * *

తల్లి దండ్రులు తగదన్నారు, బంధువులు వలదన్నారు, చెలికత్తెలు శిర
మూపారు.

ఎంత సాహసము? సుందరీ! ఎంతటి మనోనిశ్చయము? అక్రమమునకు
వెఱచి, అధర్మానికి లోబడక, నిజమనోనాయకుని అల్పాయువునా పరిణయ
మాడితివి?

* * * * *

దినములు లెక్కపెట్టుచూ, ఆత్మశక్తిని వృద్ధిజేసుకొనుట, కనివిని
యెఱుగని యమధర్మరాజును జూచుటకా? ఆహా! తపోమహిమ!

* * * * *

మహాభయంకరములు సింహశౌర్యాలాది క్రూరమృగాలు దిరుగు దుర్గ
మారణ్యలు దాటి, బుసలుగొట్టుచువచ్చే త్రాచుబాములను లెప్పించుకొని,
భీభత్సమునకాలవాలమగు వై తరిణిదాటి యమలోకానికేగుటా?

ఇవన్నీ ఒకయెత్తు,

రుద్రమూర్తియగు యముని, చండేశాసనుడగు యముని, నీతపోశక్తిచే
పాతివ్రత్యమహిమచే, గడగడలాడించి, ప్రాణపతిని సంపాదించు టాగయెత్తు,
సుందరీ! ధన్యచరితవు. నీశక్తి సామర్థ్యాలు వర్ణనాతీతములు.

* * * * *

ఇట్టి లలనారత్నములున్న, భరతమాత కేమిలోటు? మే మెందుకు
గర్వపడకూడదు?

మాధవునిమందలింపు

పసుమర్తి కృష్ణమూర్తిగాడు

మ॥ అదియట్లుంచుము పార్థ బుద్ధికిదురూహ్యం; బిట్టులంజూడు నీ
మదిసేమైనదలంచితే స్వకులధర్మంబున్? మహారాజ్యసం
పదయోస్వగ్గనివాసమో పరమధర్మ్యంబై న యుద్ధంబునం
గద చేకూరునుమీకు: రాజులకుయోగ్యంబై నకర్మంబిదే.

చ॥ కడుంగడుధన్యజీవనులు గారొకరాజులు? చిన్నయీతపం
డిడియొకతాటిపండునుగడింతురు చూడుముదేహ మూర్ఖో
విడచి బిరాసజొత్తురు దివిన్; మరిరారటనుండి! కష్టముల్
పడిపడియట్టెకోరుకొనువారికి లేదది యింతసూటిగా.

ఉ॥ కావుననీపుధన్యఁడవు కాలికీఁక్కినమందువే రిదే
త్రావుమునీకుఁగల్గునమృతత్వము; లెమ్మిఁకనేప్పమానిగాం
డీవముఁజేతఁబూనుమువడిన్ మరియట్టులఁజేయకుందువా
పోవునగీర్తిధర్మములు బూడిదపాలయి: పాపమజ్ఞేడిన్.

శా॥ అంతేనా? అసక్తియీపుడమిలో నాచంద్రతారార్కమా
“కుంటిదేవికివట్టిగొడ్డరికమే కొండంత మే లిట్టిదు
స్సంతానంబునకంటె”నంచుయువతీసంతానముల్ నవ్వరో
యంతల్ సేసినమేరుధీరునకునీకా నింద! చారాదొకో.

మ॥ వినఁగానేమునునవ్వసాచివను నీవిభ్యాతనామంబు నే
జననాథుల్ పరువెత్తుచుండిరొకటన్ శ్వసంబులంబట్టి యా
ఘనులేవా రరుగోమహారథు లయోగాండివియేమోయటం
చనుకొన్నారమె మమ్ముఁజూడఁగనె యారా పారినాఁడందురే.

చ॥ పదఁపడినాడు ఖాండవముభస్మముసేయవె? మూడుకండ్లవాఁ
డెదురయినన్ పహవ్యయనిపించుచు నాతనిచేతిమన్ననం
బాదలవె? మన్నుగొట్టుకొనిపోవునవన్నియు నింకచిట్టలై
వదరునురెన్నియే నెదిరిదివారిది వీరులవిందె యరునా.

మ॥ అతివాదంబనియెంచఁబోకు మొకముఖ్యాంశంబువాక్రుత్తుఁజ
చ్చితివా నీకీకజన్మలేదు: సురసంసేవ్యుండవై యందు; గె
ల్చితివా నిస్తులరాజ్యభోగముల నోలింగొందు; కాఁబట్టిసం
స్కృతబుద్ధిన్ మతిలెమ్మువై రిజనవిచ్చేదంబుఁగావింపఁగన్.

চিত্রাং

వ ధూ వ రు లు

దా మెర రాజ గోపాల రావు గారు

౧

ఈ మధుమాస నిశీధమున,
ఇరువురు కలసికొని రేకముగా
ప్రేమ ప్రశాంత నిశాంతమున,
ప్రేయసీ ప్రియతము లేకతమున్;

౨

అచితగతి తేరచిరి, సుప్త
హృదయ క్రమ కవాటములున్;
మించులవలె మెలయు చుండిరి,
మిలమిలమని కాముకు లిరువురున్;

౩

ఒ విజయ విభావరీ, యిటు
ఒకపరి పరికింపుము సొంపుగా,
తావక మనోహర నీరవ
తారా నిమలవీక్షణ విలసిల్లన్!

1

బారిష్టరు నారాయణమూర్తిగారు ఆక్కడ ప్రాక్టీసుచేసుకొనుచుండిరి. చారిది చాలా పెద్దమేద. ఆఫీస్లోనే యున్న రామకాస్త్రిగారికిన్ని మీరికిన్ని చాలా సునయ ముండదండలన రెండు కుటుంబముల చారును చాలా స్నేహముగానుండిరి. బారిష్టరుగారి కూతురు శేషమ్మకు, రామకాస్త్రిగారి కుమార్తె కమల ఆరవిప్రాణం. “మల్లెపువ్వులు చూద్దాము నూపెరిటికి రావమ్మా శేషూ” అంటే, “పొగడపువ్వు లేర్దాము నూపెరిటికి రావమ్మా కమలా,” అని ఇద్దరూ మాట్లాడుకునేవారు. బాలికాపాఠశాలలో కమల కన్నా రెలివైన పిల్లలేరనేవారు.

“రమణమ్మ గారూ! మా కమల, రత్నంలాంటిపిల్ల నుమండి” అని ఇరుగుపొరుగు వారన్నప్పుడు ఎంత సంతోషం కలిగినా రమణమ్మ వచ్చుతూ “మా కమల వట్టిచెరిపిల్ల” అనేది. శేషమ్మ చాలా విద్యావతి కాదుగాని, గొప్పగా దయార్ద్రస్వభావం. ఒకసారి యంకాలం కమల శేషమ్మ చేయి వట్టుకొని “శేషూ! మన ప్రేమబంధం మననావాములతో తెగిపోతుంది నుమి” అని ఎంతో విషాదముతో అన్నది. కమలా శేషమ్మలు ఒకరినొకరు కవుగలించుకొని చెక్కిచెక్కి ఏడ్చిరి. కొంతసేపయిన తరువాత శేషమ్మ సంతోషముగా “కమలా! మన ప్రేమబంధం తెగదు. మంచి పోయినావేమో నీవు...” అని ఏమో చెప్పబోగా, కమల ఆమెను మరిమాట్లాడఁ య్యకుండా ఒక్క ముద్దుతో ఆమెనోరు మూతవేసెను.

2

అదివారం. బారిష్టరుగారి సరి పార్వతమ్మ. కమల, శేషమ్మ, వీరుముగ్గురు మేడగదిలో ఆనందముగా మాట్లాడుకొనుచుండిరి. కొనాటి, దయనంద సరస్వతి మొదలగు మహాపురుషుల చిత్రములములతో ఆగోడ అలంకరింపబడియుండెను. బేటలుమీద చిత్ర విచిత్రవస్త్రములగుల ఆకులతో చేర్చి కట్టబడిన పూల

గుత్తులు వానికై ప్రత్యేకముగా నేర్పడిన గాలినీసా లలో నుంచుబడెను. ఆపువ్వులు, ఆకులు, బారిష్టరు గారి పెరిటిలోనైనను, వానిగించి, అందముగాకట్టి, ఆరుత్సవ రచనాచతుర్మూర్తిమూత్రం కమలదే. పార్వతమ్మ “చూడవే శేషూ! కమల నీర్చు. ఎంతచక్కగా పూలగుత్తులు కట్టినో” అన్నది. శేషమ్మ కమలవైపు వెంకితముతోను, నవ్వుతోను కూడుకున్న ఒరచూ పొకటి విసిరింది. ఇంతలో ఇంటిముందు మోటారాగి నది. కమల శేషమ్మ చెయ్యిని గట్టిగా వట్టుకున్నది. బారిష్టరు నారాయణమూర్తిగారున్నూ, ఒకయువ పడున్నూ మేడమీదికివచ్చిరి. పార్వతమ్మ ఆకురవాడిని కవుగలించుకుని ముద్దుచెట్టుకున్నది. అప్పుడు ఆమెకొడుము విశ్వనాథం. ఇంట్లాండులో చదువుకొనుచు స్వదేశం వచ్చినాడు. ఆనందంబల్ల కలిగిన ఆందోళన తగ్గిపోగానే పార్వతమ్మ వసులు చూచుటకు వెళ్లిపోయివది. నారాయణమూర్తిగారుకూడా మేడమీదికిపోయినారు. శేషమ్మ అన్నతో హాయిగా మాట్లాడినది. “ఏమేకవలా! విశ్వనాథాన్ని వల్కరించావు కావు. అన్నయ్యా! క్రిందటేడు నీవు కమల కిచ్చిన పొగడపూలహారం ఇంకా దానిపెట్టెలో ఉన్నది” అన్నది శేషు. విశ్వనాథం, తన ఆలోచనాపూరితములైన వేతములను కమలవైపు త్రిప్పి “ఆపువ్వులహారం ఎప్పుడూవాడ”దన్నాడు. శేషమ్మ కర్ణంకాలేదు. కాని కమలకుమాత్రం ఆమాటలలో ఒకప్రబంధం ఏర్పడింది.

3

విశ్వనాథం చిన్నప్పటినుండి విద్యాలాలనుడు. తొంకగలవేళలలో చెల్లెలితో మాట్లాడునప్పుడుకూడా ఆయనకు విద్యావసక్తియేయుండెడిది. ఆసమయము లలో కమల, శేషమ్మకు సహాధ్యాయిని గనుక బారిష్టరుగారిఇంట తగవుగానుండుట ఆకర్షకముకాదు. విశ్వనాథం చాలా బుద్ధిమంతుడనినీ, ఉదార స్వభావుడనినీ పేరుపొందినవాడు. ఆయన స్వగ

ద్రూపికాడు. కాని ఆరేని గంభీరభాషణములలోను, మితవాదిత్వములలోను, ప్రయోక్తులయందును, అణగియున్న ఊహకందని చక్కదనము అందర్ని తన వైపు ఆకర్షించుకునేది. కమలావిశ్వనాథముల సహవాసం ఎంతో ఆగ్గజముగా కనపడలేదు. ఆవును; ఎందున కనపడవలెను. కాని ఒకరోజు శేషమ్మ ఇంటలేనప్పుడు కమలా విశ్వనాథములు మేడదినట చూచి పార్వతమ్మ వచ్చుతూ “కమలా, నీవు మా వాణ్ని పెళ్ళిచేసుకుంటావా?” అన్నది. కమలకు ఒకక్షణం మాటరాక తల వంచిపోయినది. ఇది ఒక ఏడాదిక్రిందటిమాట. ఆనంతర్వరమే, సంతోషమూ విచారమూ తెలియబడని అవ్యక్తనాదముతో, కమల, విశ్వనాథం చెయ్యిపట్టుకొని ఆరడిచిప పొగడవూల హారం గ్రహించుట తలపించినది. ఒకరినొకరు ప్రేమించుకున్నారన్న సంగతి యాధికా తెలిసి పార్వతమ్మ కొడుకును మందలించింది. “నాయనా! కమల చక్కనిపిల్ల. నుణవంతురాలు. కాని రానికి నీకు వివాహం కానేరదు. రాన్ని సువ్వందుకు ప్రేమించాలి. నీ కింకొకపిల్లనిచ్చి పెండ్లిచేస్తా”మన్నది పార్వతమ్మ. విశ్వనాథం “ఎందుకు ప్రేమించాలి! ఎందుకా? సంగీతమునకు అనందానుభవమేమిటకో, పువ్వులకు సౌందర్యమవాసనల ప్రకృతి ఎందుకో అందుకో. ఎందుకా ప్రేమించాలి? అది కమల గనుక, నేను విశ్వనాథాన్ని గనుక! అమ్మా!...” మతి చెప్పలేక పోయెను. పార్వతమ్మ పాపం సత్య కాలం మనిషి; తెల్లబోయింది.

౪

ఊళ్ళో ఆమ్మలక్కలందరూ మూతులు కిరవడం గుసగుసలాడడం మొదలు పెట్టిరి. “సుబ్బమ్మక్కా! శేషమ్మకేమి. వాళ్ళనాయన బారిష్టరు; ఎంతకాలం అయినా పెళ్ళిచేయకుండా ఉంచేస్తాడు. గాని రమణమ్మ, కూతురికి పెళ్ళిచేయకపోవడం బాగులే”ద న్నది లచ్చమ్మ.

“అవునో శే, నవ్వలొంటావుగాని రామకా

స్త్రీకి బుద్ధిఉండాలి, రమణమ్మ ఏంచేస్తుంది?” అన్నది సుబ్బక్క.

“పెద్దమనిషైతేయవాలి గానోను కమలకు పెళ్ళి చేస్తారా?” అన్నది వెంకమ్మ. “ఊరులోనమ్మా చెప్తావు, ఇప్పటి కన్నచే పెద్దమనిషికానట్లు”అన్నది రామమ్మ.

ఊరిలోని వ్వాళ్ళకు ఒకపదంతి పుట్టింది. కనల కేమా ఇప్పుడు పెండ్లిచేయాలిన్నీ, విశ్వనాథందరువు పూర్తిఅయిన తరువాత వానికి కమలనిచ్చి పెండ్లి చేస్తానన్నీ, నారాయణమూర్తిగారు రామకాస్త్రీగారు మాట్లాడుకున్నానన్నీ. అందరూ ముక్కు మీద చేతులెత్తుకున్నారు.

౫

కమలా విశ్వనాథములు ఒకరినొకరు ప్రేమించు కొనుటలో నిజముగా ఆశ్చర్య మేమీలేదు. కాని కొంత మందికి ఆశ్చర్యమే కాదు, కోపంకూడా కలిగింది. “కలరా, ప్లేగు మొదలగు ఇన్ని జబ్బులకు కారణములున్నవి. వానిని ప్రచారముచేయుటకు ప్రత్యేక క్రిమిసంతకులున్నవి. కాని ఈ ప్రేమ జాడ్యము ఎందుకు పుట్టిందో, ఏరిధమున ప్రచార మయినదో గ్రంథములలో ప్రమాం కానరాలేదు,” అన్నారు రెండు బల్ల తాటాకుల పుస్తకాలు చదివిన నారాయణకాస్త్రీగారు. “వివాహం కాస్త్రవీరుద్ధం. బారిష్టరుగారు నియోగులు. రామకాస్త్రీగారు వ్రావిల్లు. ఈ రెండు కాళిలవారికి ఎక్కడైనా సంబంధం కలిగిందంటే, రెండు కర్రల రాపిడివల్ల నిప్పు ఎలాగు పుట్టుందో, అలాగే పెద్దమంట పుట్టి లోకాన్ని తగలబెట్టేస్తుందని, భగవంతుడు వేదం చెప్పినాడు. ఇలాంటి వివాహానికి సంఘం ఒప్పుకుంటుందా? ఎంతమాట” అన్నారు వెంకటాచిధాన్లుగారు. రమణమూర్తి అనే యువకు డొక ముసలాయనతో “అయితే ఒకరినొకరు ప్రేమించినట్లు తప్పా? కేరమా?” అన్నాడు. ఆ ముసలాయన “అయ్యో వెరిపిల్లవాడా! ప్రేమ యేమిటోయి?

పూర్వం ప్రేమ అంటూ ఒకటుండేది కాదు. మీ తాత నడుగు. ఆయన మహానుభావుడు; పూర్వ చారపరాయణుడు. ఇంగ్లీషు చదువులు రాగానే అన్నీ చిత్రాలు పుట్టాయి" అని చాలా తెలిసిన వాడు గనుక ఒక చిన్ననవ్వు నవ్వినాడు.

౬

విశ్వనాథం సీమలో జరుపుకొని స్వదేశం వచ్చి నాడు. కమలా విశ్వనాథముల పెండ్లి నిశ్చయమై నది. "రామకృష్ణి గారి పిల్ల కమలను బాధిష్ఠుగారి కుమార్తె విశ్వనాథంక యిచ్చి పెండ్లిచేస్తారట. వాళ్ళకివాళ్ళకి వివాహం కృష్ణవీరుద్ధం కాదూ? అందుచే వాళ్ళు అలాగు పెండ్లికాని చేసుకొంటే, మన మందరము కలసి, ఒక మీటుంగుచేసి, వీరిని సంఘ బాహ్యులనుచేయాలి. వాళ్ళ గర్వమును పోగొట్టాలి" అని డబ్బూ డుట్టూమని చెండుపట్ల పాడుము యీ ముక్కున ఆ ముక్కున పీల్చి ఒక తుమ్ముకుమ్మి, ముక్కు ఒక్కమాటు నులుపుకున్నాడు వెంకటాచల ధాన్లుగారు. "ఇలాగు రామకృష్ణిగారు వివాహం చేస్తే మన సవాతనధర్మములకు లోటు గనుక మన మందరముకలసి వారిని సంఘబాహ్యులను చేయాలి" అన్నారు నారాయణ శాస్త్రిలుగారు.

రామనభట్టుగారు లేచి, "ప్రస్తుతముయొన్న సర్కారు రూపప్రకారము సంఘబాహ్యులంటే వేయి రూపాయలు జరిమానా వేస్తారుగదా! అలాగు మనం వానిని సంఘబాహ్యులంటే వారు దావా చేస్తే యెవరు రూపాయలు యిచ్చుకొంటారు?" అన్నాడు. నారాయణ శాస్త్రిలుగారు లేచి "అయితే మనం అందరము వెలిఅని అనకుండా వాళ్ళయింటికి వెళ్ళడము మానివేదాం". అన్నారు. "అలాగు యెలా గాతుంది. ఒకవేళ వాళ్ళు సంభావనకు రమ్మన్నట్లయితే భోజనం మాట యేమిటిచేస్తాం" అన్నారు రామనభట్టుగారు. "భోజనానికీరమ్మంటే మాకు తీరుపాటు లేదూ, మేము రాజాల్ని మందాము" అన్నారు రవుధాన్లుగారు. "ఇది బాగున్నది. ఔను.

నిజమే! మనం భోజనం మానివేసి దక్షిణలు పుచ్చుకొనివచ్చుట మంచిది" అన్నారు రామనభట్టుగారు.

౭

రామకృష్ణి తనకూతురు కమల పెండ్లి చేయించునునీ వీలవడానికి వెంకటాచలధాన్లుగారి యింటికి వెళ్ళాడు. "అవధాన్లుగారూ! నమస్కారమండోయి" అని యింటిలోనికి వెళ్ళినప్పటికి అవధాన్లు సంధ్యా పందనం చేసుకొని బయటనువచ్చి "ఓహో?... కృష్ణిగారూ! యీమధ్య మీరు కనుపించడం లేదే? ఊళ్ళోఉన్నారా!"

"అరేలేమి? యేవో కొన్ని వ్యవహారాల్లో తిరుగుచున్నాను. అంచేత కనుపించడం లేదు."

"నా కుమార్తె కమలకు పెండ్లి యెల్లండి దశమివాడు పగలు 2½ గంటలకు నిశ్చయించినాము. గ్రామస్థులందరిని తీసుకొనివచ్చి సానుకూలముగా పెండ్లి చేయించవాలి. మీరు కాస్త వేగిరముగా దయచేస్తే బాగాయింటుంది."

"అర..... అలాగే—వివాహము మీ యింటనేనా? కట్నాలు కానుకలు ఉన్నాయా?"

"అచ్చే! ఏమీలేవండీ. యథాశాస్త్రముగా పెండ్లి జరుగుంటే కావలసింది నేను వెళ్ళుచున్నాను. మీరు తప్పక వేగిరముగా దయచేయాలి నుమండీ, వెళ్ళుచున్నాను."

వెంకటాచలధాన్లు వీధిలోనికి వెళ్లి తక్కిన తన వైదికబృందముతో "రామకృష్ణిగారింట పెండ్లి యీవేళ. మీరు యావస్థుండి వచ్చి ఆశీర్వాచనము చెయ్యవలసిం"దని చెప్పి తాను రామకృష్ణిగారి గృహమునకు పెండ్లి చేయించుటకు వెళ్ళాడు. ఇంతలో తక్కిన బృందమంతా చేరుకొన్నారు. పెండ్లివారు సంసిద్ధముగానుండుటచే పెండ్లికి ఉపక్రమింతునాయని మంగళాస్నానం లగాయతు మంగళనూత్ర ధారణవలనూ విధిగా జరిపించాడు. బాహ్యు

అగోర్యాదము జరిపించారు. కాని దక్షులకు మాత్రం బారిష్టరు నారాయణమూర్తి లేచి, "తమ యావ స్మంది వైదికబృందము యిచ్చట భోజనంచేసి తాంబూలములు అందుకొని పోవలసిందని మా ప్రార్థన. అలాగు భోజనం చేయనివారు తాంబూలాని కనర్హులు" అనునప్పటికి "అన్నా చచ్చామురా" అని కొంతమంది 'మా యింట నంది కేశ్వరుని నోము. మేము రాలేమండీ' అనియు, 'మా యింట దేవతా ద్వివ' అని మరికొంతమందియు, ఈలాగున తలో విధముగా చెప్పి తప్పించుకొనుచున్నారు. కాని పైసా పోతుందన్న అశచేత కాని, 'నేను రానంటే వాళ్లు రారుగదా! ఆప్పుడు నేను ఒక్కన్నె వల్లి భోజనంచేస్తే వాపైసానాకువస్తుందిగదా' అని యెవరి

మనస్సులో వారు నిశ్చయించుకొని, యింటికి వెళ్లి పోయినారు. అందరూ యింటికి వెళ్లి యెవరిమట్టుకు వాళ్లు మడులు కట్టుకొని, యెవరిమట్టుకు వాళ్లు ఒక్కరే బయలుదేరినారు. తిరా రామకాస్త్రీగారి యింటికి వచ్చినప్పటికి వీరికి వారు వారికి వీరు తారసపడ్డారు. యేమండోయి అంటే యేమండోయి అని ఒకరినొకరు చూచుకొని, చిన్న మొగలు చేసు కొన్నారు. ఎవ్వరికైన ప్రపంచమునందు ఒక్క మాస్తరుగా నడవదు. అందుచే మన ప్రాయశ్చిత్తము మనము ఆపభవించినాయి. ఇకమిద మన మెవ్వరికిగాని జాతివెలియనరాదని నిశ్చయించుకొనిరి. కడుపునిండ తిని దక్షిణ తాంబూలముతో పగతో పముగ నిండ్లకేగెద.

“సా భా గ్య వ తీ భ వ”

కొమ్మనమంచి జోగయ్య కర్మగారు

॥సీ॥ జలకంబులార్చిక్రొంజపులీను కేశబంధము త్రిశాగ్రంబుపై తొండవింప
కస్తూరిలిలకంబుకాటుకరేకలున్ మోముపై దాగిలిమ్మా తలాడ
అధరసముదూతహాసాంకురంబులు చెక్కుటద్దములనాశ్వీరదంప
కెందమ్మిచాలపోల్కిని ధీరకుచ్చెఘల్ మించుటండియల చుంబించుచుండ
సకియ! శ్రావణశుక్రవాసరమునందు
అంబఃబూజంప జపవేదికాంతరమున
మాస్తములమోడ్పునిన్ను నే నరసింప
వినుముప్రేయసీ, నన్ను నే విస్మరింతు.

॥సీ॥ ధరిలేనియెద్దియోతలఁపుతో దేవిని మించుపూవులను బూజించునపుడు
చేడియలిచ్చునాశీర్వచనాక్షత లంజలిపుటముతో నందునపుడు
వందనంబొచరింపఁగపున్నెపులెల్లలో నిన్ను దీననలమన్నించునపుడు
నేనుచేయించియిచ్చినభూషదాల్చి నన్నరగన్ను మోడ్పుతో నరయునపుడు.
కాంచి, హర్షాశ్రుకణములు కంటికినల
జాలువార, విశాలవిశ్వంబునందు
ధన్యుడనునేనెయంచు గాదడికతోడఁ
బాడుకొందునుప్రేయసీ! భావగీతి.

తెలుగుబిడ్డ శ్రీమతులు పరుమారి భువనేశ్వరీ జీవి
పరుమారి అన్నపూర్ణా జీవిగార్లు

కడుపునిండార త్రాగంగింజలేదు
కట్టుకొనుటకు చింపిపిట్టలేదు
విద్రవచ్చుచో జానమ నేలలేదు
దీనహరిజనస్థితియిది తెలుగుబిడ్డ!

దారిలోరాగ పొమ్మంచు తరుమువారు
యింటిగడపలద్రోక్కిన గొలువారు
పలుకవచ్చిననేమైన బాదువారు
దిక్కునహి వారిజనులకు తెలుగుబిడ్డ!

ఆశ్రయంబింతలేక అల్లాడుచున్న
కూర్మిగాంచువార్లేమికి కుములుచున్న
ధరను సరకమనుభవించు హరిజనులకు
తెన్నునాపించిబ్రోవుమా! తెలుగుబిడ్డ!

వీరు సాటివారించు భావించవేల
ఈశ్వరనుతులలంచు యూహింపవేల
రక్తసంబంధముంట లేలంపవేల
నీకు సోదరుల్ వారుసూ! తెలుగుబిడ్డ!

ప్రభుమహేశ్వరదర్శన ప్రాప్తి లేదు
వారికొకకు తటాకంపుస్పర్శలేదు
గ్రామమధ్య సంచారముకష్టము. దుర
దృష్టులౌ హరిజనులకు తెలుగుబిడ్డ!

గిర్భగుడియందెయుండెను గిబ్బిలములు
జలములకొ నీదులాడు పందులుసతంబు
గ్రామమధ్యనతిరుగు కుక్కలుయధేచ్చు
తేలికింతుండెవారికి తెలుగుబిడ్డ!

మేటి ఆదిమకవులు వాల్మీకులెవరో
భారతామ్నాయక రీలు వ్యాసులెవరో
స్త్రీలరత్నమరుంధతీ దేవులెవరో
యిలనుపూజ్యులు వార్ధార తెలుగుబిడ్డ!

పృష్ఠినాల్లుజాతుల విలసిల్లుచుండు
బ్రాహ్మణ, క్షత్ర, వైశ్య, శూద్రంబు, లనుచు
పంచములటంచు నె దనవారులేరు
దీనితి త్త్వంబు తెలియుమా తెలుగుబిడ్డ!

కర్మవిన్యాసయోగులు గాంధీగారు
మదనమోహనమాలవ్య మ్యామతులు
జాతీభేదంబులేదంచు చాటుచుండ
కలిగియుంటిమి భేదంబు తెలుగుబిడ్డ!

పనసించెగాంధీ యిరువదొక్క దినము
వారిక్షేమాభివృద్ధికి పాటుపడుచు
పన్న మొడ్డెను వారికై ప్రాణములను
పిలిచిజేరదీయవదేమి? తెలుగుబిడ్డ!

హరిజనోద్ధార కార్యంబునాదరించి
వారిక్షేమాభివృద్ధికి పాటుపడుచు
వారు సోదరుల్ మనకంచు జేరదీసి
అలరుచుండముదేశాల తెలుగుబిడ్డ!

గాంధీమహోద్యోలకతీనతపస్సు
శీఘ్రకాలమ్మున సిద్ధించుగాక!

పడవలో

అమృతశీరసమును అకాశంలో తన శీతలశీరసములను వదజల్లుచున్నాడు. ఆ శీతలశీరసములను జలం దరికి ఆనందం కలుగజేస్తున్నది.

అదో నదీప్రవాహం. వేగం యెక్కువగా వుంది. చల్లని పిల్లవాయువులు చీలుడం మొదలు పెట్టినవి. గట్టిన్న చెట్లతో నిండివున్నై. ఆవుడప్పుడు ఒక్కొక్క పండు నీళ్లలో పడుతున్నది. అది ఆ నదీరేయి సమయంలో, పరాజనాంతాకారం వాల్చువున్న ప్రకృతి కన్యను మెల్లగా కదలిస్తున్నది. ఆ చెట్లనుండి, పండ్లు, ఆకులు వ్రాలి నీళ్లలో పడ్డప్పుడల్లా ఉలికులికి పడుతున్నది—ప్రకృతి.

ఆ ప్రవాహంలో ఓ పడవ. అదీ ప్రవాహం, యిద్దరూ బాల్యన్నీ హితులు. ఇద్దరూ ఎప్పుడూ కలిసి మెలిసేవుంటారు. ఒకరినొకరు విడచివుండడం చిన్న ప్పుటినుంచీ లేదు. అనాడు పడవా, ప్రవాహం, యిద్దరు కలిసి ఒకేవారిని పోతున్నారు. వాల్చిద్దరూ వీరు మాట్లాడుకుంటున్నారో ఎంతో తెలియడం లేదు. కానీ యేదో 'మిమ్మి' మను మోతమాత్రం వినిపిస్తున్నావు.

పడసనాడు యేదో పాటపాడుతూ తెడ్డేస్తున్నాడు. ప్రయాణీకులంతా నిద్రపోతున్నారు. మధ్య మధ్య ఒకరిద్దరుమాత్రం గుర్రక పెడుతున్నారు. పడవ నాడికి కష్టం అనిపించింది పాపం—తెడ్డువెయ్యడం. కాస్త నడుము నాలుద్దామనుకున్నాడు. పడవ పై భాగమీద మెల్లగా కూర్చున్నాడు ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ. "ఇక నా యీజన్మ యింతేగా? నా జీవితవృత్తానికి పండ్లు, ఫలాలు లేవా? నాటుకున్న వేసుకూడా తెగిపోవలసిందేనా? చేసుకున్న భార్యతో సఖ్యం అనుభవించేగితే నానుకుటిమీద వ్రాయలేదు కాబోలు—భగవంతుడు. పోనీ, యీ పాటికి చేతికి అక్కరకునచ్చే బిడ్డడు....." అంటూ కండ్లు తెరిచి చూచాడు—పడవకేసి. ఇం

మల్లాది రామమూర్తిగారు

జుగుబిందువులు వ్రాలిస్తే ఆ ముసలికండ్లలోనుంచి అప్రమత్తంగా. అనేకాలప్పుడు ఆరణ్యమాలితా లైస్తే. ఒక నిమిషము—ఒక ఘడియ—ఒక గంట—పడవ తనవారిని తాను పోతువుంది. ముసలివాడు ఉలిక్కిపడి లేచిచూచాడు. ఏందుకు? ఏమో!!

మల్లీ కళ్లు మూశాడు. వేషవిభాష ఆయింది. పడవ ఒడ్డుదగ్గరకు చేరుతువుంది. పడవనాడికి అది వరకు జరిగిన తన కథ జ్ఞాపకంవచ్చింది—కలలో.

అది సుహాసముద్రమధ్యమం. అలలు, చిందరవం దరగా యిచ్చుంపచ్చిన దిక్కుకు, రాక్కుండామని కాబోలు, పరుగెత్తిపోతున్నై. దారిదోంకా లేకుండా. కొన్ని కరటాలు ఆకాశంలోకి జొచ్చుకొని పోతున్నవి—భూమ్యాకాశాలు కంటిని కలిపి పైన స్వర్గంలోవుండే దేవతలకు క్రింద భూలోకంలో వుండే ప్రజలకు పాంక్షత్యం సమకూరుద్దామని.

అందులో ఓ చిన్నపడవ. అది ఆ చిన్న సముద్రం లో తూగుటయ్యాలలాగ వూగుతువుంది. అందులో వుండేవారే హృదయమలుకూడా సముద్రపు కరటాల్లాగ చిందరవందరగా పైకి కిందికి వూగుతున్నై. ఆ ఒడ్డో—యీ ఒడ్డో—అంతర్భాగమో! అంతల్లోకే ఓ మంచుకొండ. పడవ ప్రక్కకు ఒడుక్కుంది. కానీ ప్రయోజనంలేదు. మంచుగడ్డ పడవను డీకొన్నది. పడవ విచ్చిన్నమైంది. ఒక అడమనిషికి ఓ చిన్ని తెప్ప దొరికింది. అందులో తన చంకలోవున్న కుర్రాణ్ణి విసిరిపారేసింది. తాను కూడా అందులో కూర్చుంది. అందులదాకా నీళ్లు వచ్చిన్నై. లోపలికి ప్రవేశించడానికి మార్గం వెతుకుతున్నై.

* * *

ఆ పడవలో యిద్దరు యెక్కిలే ముణుగురుంది. ఒక్కరు ఎక్కిలే తేలుకుంది.

* * *

అ పడుచు యిది గ్రహించింది. “జూడుకు బ్రతికితే వంశం.....” అనుకుంది. తాను సముద్రుడికి తన ప్రాణాన్ని అప్పించింది.

ఆ ముసలిపడవవాడు యీదకుంటూ బయట పడ్డాడు.

పూర్వగాధ అంతమైపోయింది.

* * *

అప్పు డాముసలివాడికి ఒక లేటోసంబంధమైన శ్రీ వ్యక్తి కనిపించింది.

“ఎవరు?” అన్నాడు.

మూట్టాడలేదు.....చిరునవ్వు.

“అప్పుడే నన్ను మరచిపోయినారా?” అంది.

కండ్లు విప్పి చూచాడు.

“నేను నీ భార్యను కానా?” అంది.

“నా భార్య యెవరు? ఆమె చనిపోయి చాలా కాలమైంది” అన్నాడు.

“ఆమెనే నేను.....నిన్ను పదిలలేక యిట్లా యీ మూడేండ్లనుంచి నీకు కనిపించకుండా కాపాడుతూవున్నా. మన ఋణం యిక తీరపోయింది. నా మనోమూర్తిని చూచి నే నొక్కసారి ఆనందించా. నీ ఆర్థాంగిని చూచి నీ వొక్కసారి.....” అంది.

“అయితే ఒకమొద్దులరువాత నీ యిష్టం ఇక ఎవరిదారి వారిది. ఈ విహికప్రపంచానికి

నీకూ సంబంధం తెలిపోయింది.”

“అది కాదు. అది కాదు. అదివల్ల కాదు. ముద్దు—పడవలో పడుకున్న ఆ పచ్చనికుర్రాణ్ణి ముద్దాడు. అతడు నీ కుమారుడు.”

కల అయిపోయింది. నిద్ర మెళుకూ వచ్చింది. కండ్లు తెరిచి చూచాడు—ఆ ముసలివాడు. ఏమీ ఎదుట కనిపించలేదు. కండ్లలో అక్రమించువులున్నై విభ్రాంతి—

“ఏమిటి యీకల?” అని ఆలోచించాడు. అది పడకటి తడకథ అని గ్రహించాడు. చనిపోయిన భార్య కండ్లముందు తాండవమాడుతూవుంది. ఆమె తుదిపలుకులు మరుద్దామన్నా వరువు రావడంలేదు. తెల్లవారుజామునవచ్చిన కల తుల్యదిగా దనుకున్నాడు. పడవలో కల్లి చూచాడు.

పడవలో మూడేండ్ల కుర్రవాడు. బొద్దుగా, పచ్చగావున్నాడు. ఎరుకున్నాడు. ముద్దాడాడు. సముద్రంలో జరిగిన కథంతా ఆ కుర్రాణ్ణి పెంచే తలిపండ్రులకు చెప్పాడు. అతను తన కుమారుడే నని ఒప్పించాడు. కుర్రాణ్ణి మల్లా చేతులలోకి తీసుకున్నాడు. గట్టిగా కాగలించుకున్నాడు.

తనకూ వాళ్ళకూకూడా ఆ కుర్రాడు ఒక్కడే అని అన్నాడు.

అన్ని కలలు అసత్యాలేనా!

సాధ్య

భవిష్యే ఉచా మహేశ్వరాన ధాని గారు

అలసినచ్చినవేళ నభివుపజ్జనజేరి శ్రమదీర్చి సమకూర్పు సంతనంబు;
వంతనొందినవేళ కాంతుచెంతనుజేరి హేతువారసికూర్పు కౌతుకంబు;
మాటదోచినవేళ మగనియండనుజేరి మనసారఃబలికెను మంతనంబు;
క్రోధమూనినవేళ నాధుడండనుజేరి మనముగఁ గలిగించుకనికరంబు;

పతియెదైవంబు, పతియెనక్వప్రమమచు,

నిఖిలసుఖదుఃఖములఁ దోడునీడయగుచు,

క్షీరసీరన్యాయమునను జెలగుసాధ్య

కన్నఁ బతికెన్న నన్య భాగ్యంబుకలదె.

గది తెలియనట్లు తెలుగులో మాట్లాడతాడేమిటి అని ఆశ్చర్యపడుచున్నట్లుగా "My native place is Vizianagaram city" అని సమాధానం చెప్పేరు. అక్కడికి ఆడల్లా అసంఖ్యాకం అయిపోకాని ప్రాణం విసిగిపోయి "మీ కీ అవస్థాన్ని యెవరెవరియిందమా" అని తీవ్రంగా ప్రశ్నించేడు. అనేకులపట్టికి నిష్పరేసుండా అంటుకు పోయింది వాళ్ళిప్పు. "What is this? ఏమిటయ్యా యీ అనన్త? మాకు మాత్రం హాస్యం ద్వారా లేరనుకొన్నావుటయ్యా" అని గట్టిగా గద్దరించారు వాళ్ళిద్దరూ చెకోమూలాను. ఈలా వాళ్లు కేకలేసిటప్పటికి అందులో ఉన్న ఆడాళ్ళంతా కలిసి వాళ్ళిద్దరినీ "ఒసి మీతిమ్మడ, మీశేం జాడ్డెంపచ్చింది. పావ్వుతీదేవి

లాగ పనుపూనుకు బొట్టెట్టుకుంటే ఆయిల్లాల్ని చూసి నవ్వుతానందుమా" అని ఒక్కమాటు కేకలేట్టారు. చిలికిచిలికి నాల్చినానైంది. ఎక్కడకోట్టుంటానో అని భయపెసి మాతెల్లితెండులదగ్గరనా కూర్చున్నాను. అప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ యీగొడవలో బరికలేంకాయా అని రేపురాగానే మహాపదవెక్కి లేచుక్కావోయేరు. నాలోనేను వాగరికత ఎంత పనిచేసిందయ్యా అని ఆశ్చర్యపడుతూ చూస్తూవుండగానే నిద్దరిచ్చింది. ఇల్లావుంది, నవవాగరికతలోకంలో చొరపాటుకయిపోదాం అని. ఇది జరిగింకే ప్రత్యక్షంగాను. కల్పితంకాదు.

—:—

మ ర పి ం పు

క న క ద ం డి గో పా ల క్షి త్త కా స్త్రి గారు

కాంతుడెట్టులనేగె; ననియన
కలువకన్నీయ చులకతనముతో
విరుగబడితా నవ్వుకొనుచును
వెల్లిపొమ్మనియె.

౨

ప్రియునిజాడలు తెలియునా, యన
పికము రునరున వినుగుకొనుచును
కనులనెరగచేసి చూచుచు
కనరియేవేసె.

౩

ఆత్మవిభుడిటు చనియెనా, యన
నిలువున్నీరెనడలి పోవుచు
మలయపవనము మాటలాడక
వేగమే చనియె.

౪

ప్రియుండివు డెటువనియెనో, యని
పిలచియడుగగ తల్తరముతో

శిరమునెత్తుక పర్యతేసుడు
తెల్లతెలబోయె.

౫

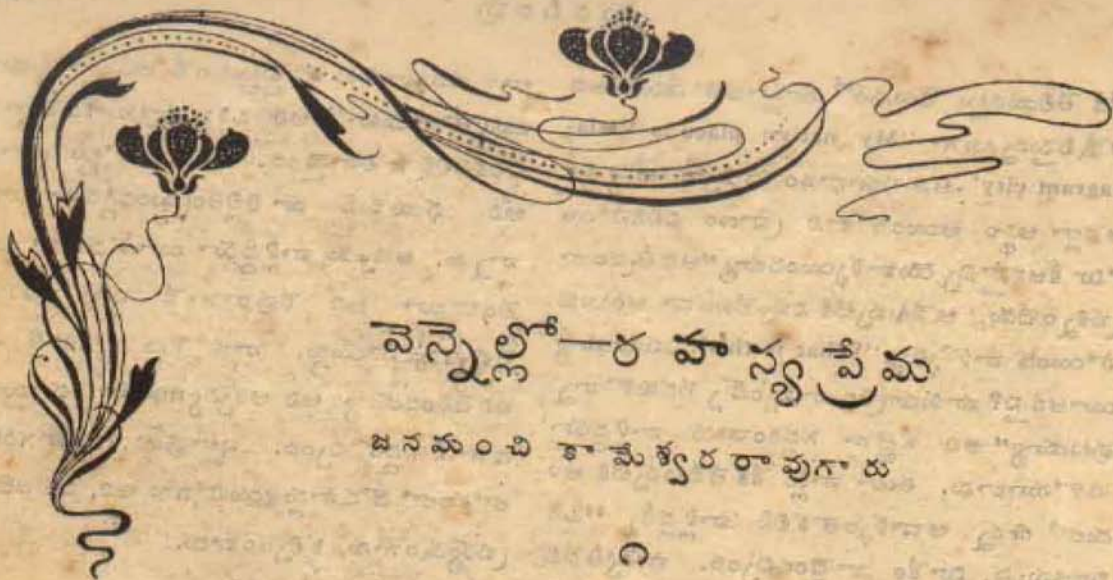
ఇటులెకడ! ప్రియుడేగి? ననియన
వేగమే రేరాని ననుగని
పులకరించిన తనువునోడను
రిచ్చనడిచూచె.

౬

నాధుజాడలు తెలియునా? యన
సగమువిడచిన పూవుకన్నుల
నన్ను చూచుచు మల్లికాంబిక
కంటలేడినిడియె.

౭

వెర్రినై నే వెదకుచుండుగ
వెనుక వెనుక నె కూడతిరుగుచు
మాటలాడక యూరకొనినను
మరుపచూచెదనోయే?

వెన్నెల్లో—రహస్యప్రేమ

జనమంచి కామేశ్వరరావుగారు

వెన్నెల్లో:—

కలువలు కన్నులువిప్పు
కన్నెలవలపులు విరియు
ప్రేమలబాధల పొగలు
నింగికి పైగానెగయు.

౨

రహస్యప్రేమ:—

చుక్కలారా! మీరుచూడరాకండి
చందమామ! నీవుచక్కబోవోయి
గాలిమాడేవుడా! కనికారముంచు
మావలపులెచ్చటా! ఊడిరాకోయి.

ఏకాంకనాటకము

ఇందువన్నిప్రాశ్రయ

రంగారావు:—కలెక్టర్ రాక్షసు గుమాస్తా

మీనాక్షి:—ఆతనిభార్య

(శ్రీనివాసరావు:—8 యేండ్లబాలుడు) వారి
భానుమతి:—7 యేండ్లబాలిక) పుత్రుడు
పుత్రికయు.

రంగము 1

స్థలము:—సౌధాంతర్యాగమందలి గది.

(రంగారావు కుర్చీలో కూర్చొని భార్యతో మాట్లాడుచుండును—పిల్లలు బొమ్మలపై నృత్యము చూచుచుండురు.)

రంగారావు:—అయితే నీమాటే గలుస్తుందంటావు.

మీనాక్షి:—కాక—

రంగ:—కాకలేదు జ్వరమాలేదు.

మీ:—అదుగో మళ్ళీ యిటు తిప్పారా?

రంగ:—నీవన్నమాటేగా!

మీ:—నాపుద్గేష్టం “నామాట గలచక మీమాట గలుస్తుందా” అని.

రంగ:—మొత్తానికి నే చెప్పింది కాదనటం నేర్చుకున్నావు, ఇంకాయేం.

మీ:—మరి అందులో నాతప్పేముంది నిజం చెప్పానుగా!

రంగ:—నిజమేమిటంటావు?

మీ:—భానే తెలివిగలది.

రంగ:—క్రిసంటే నీకంత కనియెందును?

మీ:—కనేముంది యిద్దరు నమానులే నాకు.

రంగ:—పోనీ అమాటన్నా బొమ్మకోవే?

మీ:—నమానులంటే తెలివియందు కాదు—నాప్రేమ యందు.

రంగ:—ప్రేమసంగతేమి వచ్చిందివ్వడు.

మీ:—కనిసంగతేనా వచ్చింది?

రంగ:—నీవీంకా కొన్ని రోజులకు “మహిళామండలి”

అధ్యక్షురాలవయ్యెదవు!

మీ:—అంటే?

రంగ:—అంత తెలివి వుందని.

మీ:—తెలివంతా మాటకట్టి మీజాతికే యిచ్చాడెట్లా బ్రహ్మదేవుడు?

రంగ:—అందులో సగం స్త్రీలదిగూడాను.

మీ:—యెట్లా?

రంగ:—సగం కాబట్టి

మీ:—సగంఅంటారు నిండాఅంటారు, అన్నిటికీ సమర్థులే

రంగ:—సామాన్యంవుంటే నీవిట్లా యెదిరిస్తావా?

మీ:—ఉన్నమాటంటే వున్నవూరు అచ్చిరాదంటారు పెద్దలు.

రంగ:—పెద్దలమాటమంటే బాగుపడేవాడువు.

మీ:—యేం వినక?

రంగ:—నేను నీకు పెద్దమకానా.

మీ:—అయితే!

రంగ:—నామాట వింటున్నావా?

మీ:—వినటంలేదా?

రంగ:—మరి క్రినే తెలివిగలవాడని ఒప్పుకో.

మీ:—అందుకనే కాబోలు తండ్రికి పెద్దకొడుకు మీద ఆశేతుంటారు.

రంగ:—తల్లికి తుదివారిపైన అని గూడా.

మీ:—నాకుమట్టుకు భేదంలేదు.

రంగ:—నాకుందనేనా నీభావం?

మీ:—నేనన్నానా?

రంగ:—సరే రేపట్నుంచి భానుమతి నీవే గుడ్డలు సాములు చేయించుకో.

మీ:—ఆతెలివికేటలు మాజాతికుంటే యిలా మాట్లాడతారా మగవారు!

రంగ:—ఒక అంగడిపెట్టి అమ్మరాదూ నీవు?

(అంగడిమాటవిని శ్రీనివాసరావు తండ్రి బంగళము

వచ్చి)

శ్రీనిః—నాన్నా కొనిపెట్టవు?

రంః—యేమిటా?

మీః—తెలివి

శ్రీః—అదికాదే పిప్పరమెంట్లే.

రంః—పిప్పరమెంట్లా సరేలే.

(పిప్పరమెంట్ల మాటవిని భానుమతివచ్చి)

భాః—నాకో నాన్నా.

రంః—మీఅమ్మనడుగు.

రంః—యేమే అమ్మా నాకేమో పిప్పమెంట్లే

మీః—అన్నీ నీకే కొనిపెడతానీ. మా అమ్మకదూ!

(అంటూ యెత్తుకొని మద్దుపెట్టుకొనును. అది చూచి)

శ్రీః—మాఅమ్మ. మీఅమ్మకాదు. పో, దిగు.

భాః—మాఅమ్మ. యేమే అమ్మా, కదూ?

(శ్రీను భానుకాలుపట్టి గుంజాను. భాను శ్రీను ను గిల్లును. ఇద్దరూ యేడ్చురు.)

రంః—చెధవగోల. యింట్లో ఒక్క నిమిషం వుండ నివ్వరు (లేచును తెరజారును)

రంగము 2

సాయం సమయము

స్థలము—సాధబహిర్భాగము

(భాను శ్రీను ఆడుకొనుచుందురు.)

శ్రీః—యెందుకే అమ్మ మనన్నురికేబాడుతుంది?

భాః—తోచకః—

శ్రీః—నిజంగా అంతేనే. లేకుంటే నిన్న నేనూరికే కూచుంటే తన్నిండే!

భాః—పిలిచే రాలేదని.

శ్రీః—నాకు వివరడిలేగా మరి.

భాః—అందుకే నేమోకాని నన్నేమో పూరికనే కొట్టింది. నాన్నతో చెప్తానన్నా, మరీకొట్టింది.

శ్రీః—అందుకేనా నంటింట్లో యేడ్చింది?

భాః—ఔను గాని నిన్నేమో నాన్న అన్నను తిత్తిండెందుకురా?

శ్రీః—పులుసులో వున్నప్పుడైందని.

భాః—వున్నప్పుడైతే కొట్టడంకేసిక, తియ్యరాదు?

శ్రీః—కలిసిపోతుందిగా, మరి తియ్యటంయెట్లా?

భాః—అట్లాగైతే పులుసులో వున్నప్పుడైతే అమ్మకు తలెనన్నమాట.

శ్రీః—యేడినైతే తంతుండే!

భాః—అవునోయి—మరెప్పుడమ్మ—అప్పుడు మనం బాబయ్యగారింటి కల్లె మాచా; అప్పుడు తన్నాడ్రా.

శ్రీః—.....

భాః—యేరా, కాదూ?

శ్రీః—వుండనే.

భాః—యేమిటా అట్లా వున్నావ్?

శ్రీః—నేనోకటి చెప్తాగాని అమ్మతో చెప్పువుగదా?

భాః—తన్ను.

శ్రీః—మనం రాత్రికి పులుసులో వున్నప్పుడొం. యెక్కడవుతుంది. నీవాట్లా తగుల్తాయి. మనన్ని కొట్టింది కదూ?

భాః—అన్నింటో నేదాం నాన్నకు యింకాకోసం వస్తుంది?

శ్రీః—ఔ నేవ!

భానుః—యెప్పుడేదాం?

శ్రీః—రాత్రికే.

భాః—రాత్రికే!

శ్రీః—రాత్రి కమ్మ పనాతుంది.

భాః—నాకేమో నవ్వువస్తుంది.

శ్రీః—అమ్మ నిన్ను కొడుతుంది.

భాః—అమ్మ నిన్నే కొడుతుంది.

శ్రీః—అన్నఅన్నమాటంటుంది.

భాః—అన్న.

శ్రీః—నాకేమో లేడుగా!

(తెరపడును.)

రంగము 3

స్థలము—భోజనాలసావడి.

రాత్రి భోజనసమయము. చెరుగుపరుచుకొని నేలపరుండియున్న మీనాక్షి విసుగుకొనుచుండును.

దగ్గరనేసియున్న పీఠములపై చుట్టడుకొని మిసాకి
“యెవరు?” అని అడుగుచును.

“నేనే మీనూ, పంట పూర్తయిందా?”

మీ—యేమిటండీ. యింత ఆలస్యంగా వచ్చారంటి?
కాస్త పెండలకాడేరానుడమా?

రం—“నా మొగుడురానిస్తా” (అంటూ
చువేళించును).

మీ—అదేమిటండీయి.

రం—మీపై ఆధికారి రానిచ్చాడు కాదు.

మీ—ఆధికారి మీ—

రం—అదంతా నీకెందుకు. అన్నంపెద్దూ అకళాను
న్నది. పిల్లలన్నంతవానా?

మీ—చెవులు పగిలిపోయ్యెట్లు ట్టిప్పటిదాకా గోల
చేసి పడుకున్నాడు. అన్నానికి రమ్మంటే రా
లేదు.

రం—నీవు బాదావు.

మీ—మధ్యపెట్టుకోమంటారా గోలచేస్తుంటే మృ.

రం—నిన్ను మా అత్తగారెట్లాగే పెంచినారా?

మీ—మా అమ్మె అయితే నా పిల్లు చేసే గోలకు?

రం—చిన్నపిల్లల ఆటలు నీ చెవులకు గోలగావుం
టుంది.

మీ—అటలేమిటండీ పూరికే నడిబజారులో పొర్రా
డుతూ శివమెత్తినట్లు ఆనస్తుంటేను.

రం—నీళ్లన్నా పోతావా?

మీ—పిలిచి వస్తేగా!

రం—పిల్లల్ని పెంచటం నీకు చేతలే రాకేం
చేస్తావి? మగవాణ్ని చచ్చి చెడి యిప్పటికీ
అశీనునుంచి ఇంటికివస్తే యీగోల. పిల్లల్ని
పెంచటంగాడా తెలియనివారికట స్వతంత్రం
కావాలట—నీ ఆలాంత రిట్టా తగలేయి—
దొడ్లో యేన్నీళ్లున్నాయో?

మీ—.....

రం—యేం వుద్యోగం యేడుస్తున్నా? వాళ్ల కగ్గం.
యీ చలిలో చనిపోతా.... (నిష్క్రమించును)

మీ—అడ్డమైన చాకిరీచేస్తూన్నా చీవాట్లుగూడా
పైన (అని పనుగుతూ వచ్చిచును)

(రంగారావు బిడ్డలను తుడుస్తూ తీసుకొవచ్చి
పీటపైన కూర్చుండబెట్టును.

రం—(భుజిస్తూ) శ్రీనూ మీరు సాయంత్రం బజా
రులో గోలచేసిం చెందుకురా. నేనేమని చెప్పి
వెళ్లాను?

శ్రీ—మేమేం గోలచేశాం. ఏమే, మనం గోల
చేశాంటే?

రం—మనెందుకు అమ్మ కొట్టింది. యేమే భానూ
నిజం చెప్పు?

భా—చురేమో. మేమిద్దరూ మేమో దసరా పాటలు
పాడుకుంటుంటే నే గోలచేస్తున్నామనేమో అమ్మ
కొట్టింది.

రం—యేమిటే కూరలో వుప్పెక్కువైంది?

మీ—కొద్దిగానే చేశానే!

రం—కొద్ది వుప్పు.....

మీ—అయినా యీ చెధవ లొకటితో చనిస్తారా?

రం—నీ మొఖం. వాళ్లను తిట్టమంటే వుండే నం
తోపం ప.ట చేయటంలో వుండగూడదా?

మీ—వాళ్లను తిట్టడం నాకు సంతోషమా?

రం—పులుసు.

మీ—అ!

(భానుమతి శ్రీనివాసరావును చూచి నవ్వును.

శ్రీనివాసరావు నుడుచుచును)

రం—(కొద్దిగా పులుసు రుచిచూచి ఆకలికి త్రోసి
వేసి) యేంకోగం వచ్చిం దివారీ అన్నింటో
వుప్పెక్కువేసే.

మీ—ఎక్కువ?

రం—ఎక్కువ! కమాయం మేలు. పట్టుబట్టి కొట్టు
కుంటున్నావు. ఇరవైయేండ్లు పెబడ్డవి యింకా
పంట నేర్చుకునేదెప్పుడు?

మీ—ఇవారేదో.

రం—నోరు ముయ్యి.

(భాను శ్రీనును చూచి చిరునవ్వు నవ్వును.
శ్రీను మందహాసము చేయును.)

మీ—అదికాదండీ.

రం—పైన యెదురు మాట్లాడవస్తున్నావ్! మూతి
పండ్లు చాలకొట్టేను బాగుత్త.

(మీనాక్షి కండ్ల వెంటడి నీరు కార్చుచుండును)
రం—మజ్జగ

(మీనాక్షి గుడ్లనీరు గుడ్ల కుక్కుకొనుచూ మజ్జగ వడ్డించును. రంగారావు రుచిచూచి వుప్పేసి కోపముతో) నీవు రేపుదయం బండెక్కి వుట్టిం టికి దయచేసి మీ అమ్మనడిగి పిల్లల్ని పెంచడం వంటచేయడం నేర్చుకొని మరీ యింటి ముఖం చూడు. కూర పులుసు మజ్జగ యిల్లువాకిలి అమ్మ అంతా వుప్పుమయం.

(భానుమతి యేడ్చు ప్రారంభించును. శ్రీనివాసుడు గుడ్లయనును. రంగారావిది చూచును.)
రం—భానూ యెందుకే ఆలా యేడుస్తున్నావు?

భా—.....
రం—యేమిటా శ్రీను ఆలా మాస్తున్నావు. యేమిట భానూ?

భా—అమ్మ యేడుస్తుంది.
రం—యేడుస్తుంది అన్నిటికీ సాహసరాలే. రెండు బాదిలేకాని పూర్తికాదు.

భా—(నిగ్గరగా నేడ్చుచూ) అమ్మకాదు వుప్పేసిం అన్యాయ్య.

రం—యేరా.
శ్రీ—అదే, నేకాదు.

రం—నిజంచెప్పే భాను.
భా—పులుసులో వుప్పెక్కువవేతై నేమో నాన్నకు కోపంవస్తుంది. అమ్మకు చివాట్లు వత్తవి వేర్తా మన్నా డన్నయ్య. సరే. చాలావాట్లో వేర్తాం చాలా వత్తనన్నా. పరేనన్నాడు. నేనేకా అమ్మ బావికాడికల్లింది చూచా. అప్పుడు నాకిట్లోనుండున్నా చూస్తూ. వాడు నేకాడు.

(మరీ నిగ్గరగా యేడుస్తుంది)
రం—ధరే పనిచేకావ్ శ్రీనూ (చేతులు కడుగు కొనును)

మీ—అదేంటి చేయి కడుగుతున్నారు. కాస్త పూరగాయితో తింటుండండి పాయమ్మ తనడిగి

మజ్జగ పోయించుకొస్తా. (రెండడుగులు ముందు వేయును)

[శ్రీను తనవైపునకు వచ్చుచున్న మీనాక్షిని గాంచి "అమ్మ కొడుకుండేవ్" అంటూ బయటికి పరుగుక్తును. భానుమతి భయపడి అన్న ననుసరించును.]
రం—కాదులే, చెప్తావుండు.

(అని చేతులు కడుగుకొని లేచి మీనాక్షి రెండు చేతులు పట్టుకొని)

ఎవరు తెలివిగలవారో తెలిసినదా? మీనూ, యింత చేసినది శ్రీనా, భానా?

(మీనాక్షి సిగ్గుచేతలనంతుకొని మారాడదు)
రం—(మీను గడ్డముపట్టుకొని తలయెత్తుచూ)

మీనూ యిప్పటికైనా వొప్పుకుంటావా తెలివి తేటలు మా బాతివేసని.

మీ—దోను కాబట్టి భాను సలహా, సహాయము గూడా కావలసినదొంది. అది లేకపోతే గాడిద యింకా యేడుస్తుండేవాడు.

రం—సరే రాజీ. మాబాతి కంత తెలివితేటలున్నా మీబాతి దయలేకపోతే సానపట్టని వజ్రమే.

మీ—ఆ?.....సరే లేండి, చేయివదలండి, పాయమ్మ తనడిగి—

రం—నిజానిజములెరుగక ముందే నిన్ను దూషించి నందుకు గాను మల్లీ నీకు శ్రమనివ్వకుండా హోటలునుంచి భోజనం తెప్పిస్తాను. మరి నీ వోడి పోయినందుకో.

మీ—నే వోడానా! రాజీకాదు?
రం—దోను రాజీ—కాని ఖర్చులకు నీమీద డిక్రీ అయింది.

భా—ఖర్చులేమిటి డిక్రీయేమిటి?
రం—నీతో యీవిషయమై వాదించలేక నా నోరు నొప్పెత్తింది కావున (అంటూ భానుమతిని దగ్గరకు లాగుకొనును)

భా—ఆ! యెప్పుడూ మీకు సరసాలే..... వదలండి పది నిమిషాల్లో వంటచేస్తాను, కరువు కాలంలో డబ్బు దండుగ చేసికి?

(యవనికావతనము)

ఒక్కదినంబున నుల్లాసమొదల
జక్కనిబాలికాచయము పెంపొప్పు
నల్లనొప్పించి యాహ్లాదముగను
బొమ్మల పెండ్లిదా ర్పించుగాఁజేయఁ
దమచిన్ని డెందాలఁ దలపోసి రంత

అమితసంతోషాబ్ధి సలరుచి ల్లముల
నంతనాబాలిక లప్పుడొప్పార
కంతునిసరిబొమ్మ ఘనవేణియొకతె
రతిబోలునొకబొమ్మ గావీవనేత్ర
మతిలోనబిడ్డల మారుగానెన్ని
సంబంధబంధంబు సలుపుదుమనుచు
నింబుగానొకదిన మెంచిరయ్యెడను.

వరుగన్నవయ్యారి వరుసగానవుడు
ఇరుగుపొరుగునగ లెన్ని యోతెచ్చి
కోడలిగని వీనిఁ గొనుమనిచెప్పి
చేడరోకట్నాలు సెప్పుమాకనిన
వధువునుగనుతల్లి వచియించెనిట్లు
విధిగాగనిదుష్టియై వెలసెనాపిల్ల
తెలివితేటలుభువి తిన్ననై యుండు
నెలతరోమీరలు నెయ్యమింపార
లలననద్గుణములు లలిఁజూచుకొనుడు
కలకాలముండదు కనకమెవ్వఁకి
జదివినముగుదలు సలితంబుమిగుల
ముదముతోఁగాలంబు ముగియింతురెపుడు
అనితనతోడ నత్యాదరంబుగను
వినయమొప్పారగ వివరించెనంత
వరుమాతవినితాను వచియించెనిట్లు
సరెధనమూలము జగతిలోనుమ్ము
కయ్యంబుఁవియ్యంబు గలుగునెయ్యెడల

తీయ్యదనంబుగాఁ దీరిచిచెప్పి
సందున మేమేమి యడుగమానెదమ
యెందరోకట్నాలు హెచ్చుగానీయు
చున్నారు త్రొత్తయా? చూడుదు మొన్న
నెన్నెన్నోవేలతో నెదురింటివారి
కోడలువచ్చెను గుణవతి విదుషి.
మేడలోఁగనుపట్టి మెఱపునుబోలి
మూడువేలిచ్చిరి ముదముతోవారు
మూడురోజులలోన ముగిసెను పెండ్లి
అతివరోయిారీతి నరమగలేక
అతులితంబుగఁగట్న మడుగనిచ్చెదరు.
మాదేమిదోపంబు? మదికినిష్టంబు
లేదేనిజెప్పుము లేచిపోయెదము

ఈరీతినానాతి హీనతఁబల్కు
మారుమాటాడక మగువయిట్లనియె
వనితరోయొకవేయి వరుని కేగిడుదు
ననిచెప్పకొప్పుక యతినకిట్లనియె
జాలుచాలమ్మ మా చక్కదనాల
బాలునికెందతో పనివడిచూచి
యుల్లములేవిలసిల్ల యుప్పొంగితాము
పిల్లలనీయగా పిలిపించిమాకు
దండీగాఁడగువర దక్షిణలోవ్విసి
పెండ్లి సేసెదమంచుఁ బ్రేమనున్నారు
కాని మాకిష్టము గాని హేతువున
బోని, లే, మీపిల్ల పొంతనేయుండ
దూరముగాపోయి దురపిల్లనేల
వారిసంబంధ మవ్వారిగాఁజేయ
నాదునెమ్మనమున నచ్చనందులకు
మీదెనఁదిరిగితి మేలిమిదప్ప.

బాబురే యిక్కడ బాగుగాబుద్ధి
దబ్బునఁజేప్పితి తమవుకోకుండ.
భూమిపుట్టలులేవ? భూషలులేవ?
యేమిలేదంచుమీ రెంచియిపోల్కి
పలుచగాననుజూచి పల్కుచున్నారు?
పలుమాటలేలమా బాబుకేరార?
రత్నాలరాశితో రమణినిచ్చేరు
యత్నిమింకేటికో యమ్మచాల్చాలు
యిష్టంబులేదని యింతిపోజోవ
కష్టంబుపై నప్తు కట్టంబుమూడు
వేలిత్తునంచుదా వేడినమీద
కాలు నిలిపెనంత కనికరంబుగను

అమ్మలార తుదకు నతికష్టమొదవ
బొమ్మలపెండిలి పొందికయయ్యె॥

“వరదక్షిణలులేక నధువునెవ్వారు
కరముగహింపక కదలఁజూచెదరు?”

పెల్లివ్రయత్నాలు పెల్లుగాఁజేయ
వెల్లిరిహితబంధు వితతులఁబిలువ.
చెలులుచుదానును చెలిమిపెంపార
సలరారుచుండంగ నందఱుకలసి
వేసిరిపందిళ్లు వేడుకనంతఁ
జేసిరిపనులన్ని చేడియలపుడు

సుముహూర్తమపుడుజో శ్మయలుసెప్పి
[నారు

తమతమపంచాంగ ధర్మంబులరసి

విఘ్నంబులేకుండ వేదోక్తముగను
విఘ్నేశుఁబూజించి వివిధంబులైన
వేడుకలనుదీర్చి వేదికపైని
చేడియలప్పుడు చేరినిల్చుండ
వెలలేనిమోదంబు విలసిల్లునదల
చెలులుగారిపూజ సేయించిరంత.

అడిగినకట్టుంటు లల్లునికిచ్చి
యడుగుల గడిగి కన్యనాసంగెదల్లి.
జంటగా సంసారచక్రంబునీడ్వ
నంటగట్టిరి పూజ నందుసూత్రంబు.
కర్మానుకూలసుజ్ఞానసూత్రంబు
ధర్మార్థకామసంధానసూత్రంబు
మాంగళ్యమూలసమ్మాన్యసూత్రంబు
మంగళసూత్రంబు మహితలగ్నాన
మంగళవాద్యసమ్యగేవదనాద
సంగీతరవము లుత్సాహమొప్పగను
గట్టెవరుఁడు కన్యకాకంఠసీమ.

తనకూతువప్పగిం తలఁజేయతల్లి
మనము నుయ్యెలవలె మల్లాడుచుండ
ననియె నీకూతురు నరసివరీతి
మనుపుముచుర్యాద మాసిపోకుండ
వదినె నీయదియిది వదలి నీకడితి
సదయతగై కొమ్ము నరగునరమ్ము
యెన్నొన్నొకష్టాల నెనసికన్నాను
కన్నులనిడుకొని కడకు నీకిడితి.
కనకంబుబొమ్మగా గాపాడినాదు
తనయ నీనుతునకు ధారవోసితిని
చిన్నానీపాన్నారి చెలిగాఁజేసి.
యెన్నొళ్లుపెంచిన యితరులసామ్మె
ఆడబిడ్డలటన్న యార్యులమాట
నేడుపుట్టఁగలేదు నెఁతనేఁజెప్ప.
నెఁతోగారాబాస నెత్తిపెంచితిని!
గొంతెత్తిగట్టిగాఁ గోపించిపిలువ
నామేల్మిఁబంగారు నామూలధనము
నీమూలధనమని నీతిగాఁజూడు
బిగ్గరగాఁబిల్వ బెదరిజూచెడిని
దగ్గరకురావన్న తహతహాలాఁడు

పనులేమినేర్వదీ ఒంగారుబొమ్మ
కొనినట్టిసీప్రేమ కొనలుపెంపెక్క
తీపారుముద్దుగాఁ దేకువతోడ
కాపాడిరక్షింపు కనుభద్రముగను
అనియిట్లుతనపుత్రీ నప్పగించుచును
ఘనవిచారగ్రస్త కార్యసంతప్త
మానసయైయుండె మానినియంత
మానుగకస్యనా మరునాడెయత్త
వారుగొంపోయిరి వైభవమొప్పు
తీరుగానీతి తీరెనీపెండ్లి.
“కయ్యోబునకువచ్చు కస్యయత్తయును
వియ్యంపురాలెప్పు విలపించుచుండ,
వియ్యముకయ్యమై విశ్వధరిత్ర

తియ్యదనంబున దీపింప’దనుచుఁ
బెద్దలు సెప్పిన ప్రియవాక్యమెన్నఁ
దద్దయుసత్యమై ధరలోఁబ్రసిద్ధి
యాచంద్రతారార్కమైయుండునంచు
యోచింతునామది. ఉవిదలగన్న
చింతతోసరియగు చెడుగులోకమున
నెంతటివారికి నీశ్వరా తప్ప
దంచు నామనమున నరసిప్రారబ్ధ
సంచితంబెడలింప నర్హేశుచింత
మునిఁగిభర్మము సత్యమును తానుఁగా
ఘనముగనుండిన కల్యాణమంచు
నీరీతిజెప్పితి నిదినిజంబంచు
నారీజనంబులూ నందంబుసెంద.

భావకవితలో మెఱపుతీగ

శ్రీచిలుకపల్లి సాక్షిగోపాలస్వామిగాన

ఆద్యగంతవిశాలవక్షో
రుహవిహార విహంగసాధపు
మధ్యమధ్యాంత ద్వయానపు
మానినీమణి సారుచూచుటచేన్
అస్మదీయానంద పరివృత
వార్ధివీచిక గణముఁ దేలుచు
సౌఖ్యసంపదలెల్లఁగోరెను
జాణ గనుగొనుచున్
అర్ధరహితంబైన గేయము
లందుపాల్గొను నగ్రజులలో
మేటియా యీమెఱపుతీగెను
హాయి..కాగిలిగుచ్చెదన్

భావకవితా వార్ధివీచిక
భవ్యలక్ష్మీ కటాక్షవీక్షణ
కలితసంతృప్తావలోకన
కాంతకాంతిని మెచ్చెదన్
భావకవితలో మంచిమెఱపును
మెఱపులోపల మంచితీగెను
తీగెయందున తియ్యదనమును
తినఁగనెంచియుఁ గోరెదన్
మెఱపుతీగెలో మేల్మియున్నది
మేల్మిలోపల భావమున్నది
భావమందున హాయియున్నది
శోధనేయుట మేలగున్

ప్రాచీన స్త్రీల స్థితి

బుర్రా వెంకటసుబ్బారాయుడుగారు, ఎమ్.ఎ.

ప్రాచీన కాలమున ప్రపంచమున స్త్రీకి హక్కులు చాల తక్కువయినాయో, ఆమె మిగుల దుఃఖినితియించుచుండెననియు మనకు పూర్వమునుండి నాగరికరిగలవి యని శేర్వదసిన రోముయొక్కయు గ్రీసు దేశముయొక్కయు, చరిత్రలు తిగగవైచిన స్పష్టముగా గానవచ్చును. హిందూ దేశచరిత్రములమున గూడ కొంతకాల కిట్టి దుస్థితియే యున్నట్లు కనుపించినను గ్రుడ్డిలో మెల్ల యనునట్లు అనాటి స్త్రీయొక్క స్థితి గ్రీసు రోములలోకంటె భారతదేశమున కొన్ని విధముల మేలైనట్లు గానవచ్చును.

భాంగ్యపుత్రులమీదను, సేవకులమీదను ఆధికారము చేలాయించుటే, అధికారప్రియుడగు పురుషుని అధికారపు చేలాయించుట మొదటి మెట్టు అనదగును. కుటుంబములోని వృద్ధపురుషుడు పూర్వ కాలమునుండియు కుటుంబమునంతకు ప్రభువగుచు వచ్చెను. అట్టి ప్రభువునకు నిజపత్యాది సంతువుల మీదను, వసువాహనాదులమీదనువలె నాలువిడ్డల మీదగూడ సంపూర్ణమగు హక్కులుండియుండెను. ఆ రోములలో బలవంతులు బలహీనులకు రాజ్యాలై యుండిరి. అట్టితేలి బలహీనులకు స్త్రీ శిశ్నములను బలవంతులకు కుటుంబపు పెద్దలు ప్రభువులగుట సమజమేయైయున్నది. అందుచే అట్టి కుటుంబపు పెద్దకు (గృహపితకు) స్త్రీ శిశ్నములు బానిసలగితి ఆజ్ఞామూలక బద్ధులైయుండిరి. సాంఘికమంధ్యముగూడ అనాటికి పెరుగకుంటుమి పురుషుడు స్వస్వామిత్వమును విరంతుశముగ చేలాయించుకొనుచుండెను. మన స్మృతులలోగూడ నీ స్థితియే కానవచ్చుచున్నది.

స్త్రీ శిశు సంతులందఱును నొకేవర్గియై కుటుంబ యజమాని లేక గృహపితయొక్క ద్రవ్యమని స్మృతులు చాటుచున్నవి. ఒకరిసామ్రై ఉండుటేకాని

ఎట్టి ద్రవ్యమును వీరికి లేదనిగూడవచ్చును. వీరి కిట్టి ద్రవ్యము లభించినను అదియంతయు గృహపితకే చెందును. మను స్మృతి—8-418.

గృహపితకును వీరికి నెట్టి వివాదవచ్చినను, అట్టి తగాదాలో తీర్పుచెప్పటకు పరులకు హక్కు లేదని గూ. మితాక్షరిలో నుదహరింపబడిన యొక స్మృతి వాక్యమవుచున్నది. ఇందులకు కారణము, నిజపన్ను పుత్రై పురుషునకు పర్యవీధముల నుపయోగించుకొనుటకైయున్న హక్కుయని తోచును. అట్టి నింకుత ప్రభుత్వమున కింకొక రడ్డువచ్చుట తప్పేమును.

ఇట్టి పురుషస్వామిత్వము నానాటికి ప్రచుర్ధమై కొంతకాలము నాటికి పరిపాటియైపోయినది. వెలదికి పురుషయజమాన్యముపై నాధారపడియుండుట హెచ్చి నవీనస్మృతులనాటికి పూర్తిగా భార్య మగునపై ఆధారపడియుండునట్టి స్థితికలిగెను.

తొండ్రెకి విడ్డల నమ్ముకొనుటకుగూడ హక్కు ఉండెను. అట్టివో జనములు నిజతనయులను కుల్లమునకు వివాహమున నమ్ముకొనుటకుగాని, బానిసలైవడి విక్రయించుటకుగాని స్వతంత్రులైయుండిరి. కొందఱు కాస్త్రపురీకాధకులు దీనినిబట్టి యాసుర వివాహము బ్రాహ్మణుకంటె ప్రాచీనమైనదని తలంచుచున్నారు. ఈ రెండు విధముల వివాహములలోను (కన్యాదానమైనను, కన్యావిక్రయమైనను) కన్యనిచ్చుటయే ప్రధానమైనదయినను పత్యాదిదాన విక్రయములకు కన్యాదాన విక్రయములకు నిమిషమంత యైనను భేదములేమి మనున సామాన్యనమ్మతతో ఎట్టి హక్కులును లేనవైయున్నది. పై నుదహరించిన రెండు పరిస్థితులలోనుగూడ హక్కులు ఒకరి నుండి యొకరికి మాత్రమేగాని విక్రీత-(లేక దత్త) పరయమున నెట్టి హక్కునులేదు. కన్యకకు వైశ్విక స్వామిత్వముపోయి భర్తయొక్క ఆధిపత్యము వచ్చినది. అట్టి కన్యయొక్క భర్త నిజజనకునికి లేక

గృహపితకు లోనైయున్నయెడల భర్తసామ్యగు నీ యవిదగూడ భర్తతోపాటు శ్వశురువకు లేక గృహ పితకు స్వాధీనయగుచుండును. అందుచే నామె, భర్తచే నార్జింపబడెను ఇతర వస్తువాహనముల భంగి కుటుంబముకొఱకే (పుత్రోత్పత్తికై) యర్జిం పబడినది అగుచున్నది.

ఇట్టి యుద్దేశములతో నాకాలపు మనుష్యుల మనఃబులు నిండియుండుటచే స్త్రీయొక్క యిష్ట నిష్టములు గణింపకయే నిజకార్యముల నామె నుప యోగించుకొనుట యొక తప్పుని ఆకాలపువారికి తోచుచుండుట వింతకాదు. యజ్ఞాల్మ్యుని I 88 ప్రకారము విధించిన నియోగవిషయమునగూడ స్త్రీయొక్క యిష్ట పస క్రియే లేక పై నుదహరించిన స్త్రీయొక్క సామాన్యరస్తువదాకతత్వము జ్ఞుడి యగుచున్నది. యజ్ఞాల్మ్యుని నాటిఁజూడకు హిం దవవారీమణుల సాంఘికస్థితి ఇట్టిదియైయున్నది.

స్త్రీశకుసేవకులపై పురుషుల కిట్టి మాక్కులుం డుట ఒక హిందూదేశముననే కాదు. ప్లుటార్కుని “జీవితములు” క్లెటో “ప్రజాస్వామ్యము” మొద లగువానిని జదివి ప్రాచీనగ్రీకుల (యవనుల) చరిత్ర తెలిసికొనిన విజ్ఞానుఁడును తోమక భర్తృకాస్త్రమును గూర్చి చదివినవారికిని ఆ ఁండు దేశములలోగూడ స్త్రీలస్థితి ఇట్టిదే—కాదు, ఇంతకంటె హీనమై నదే—యని తోచును. గ్రీకుదేశములో స్త్రీల నమ్మట, లేనిచో కేవల భోగార్థమైకాని సుపుత్రో త్పత్తికై కాని మిత్రుల కెఱవించుట వాడుకయుట!

[C Plato's Republic Bk. IV c. 3 Bk. V c. 7 (2 Bohn's Edn.) pp 107, 141 but see contra. Ardist's Politics II c. 2. Hist. Animals IX, 1.)

ఇట్టి సంగతులే లైకర్గస్ అనునాతని జీవితచరిత్ర యందు స్పష్టమగుచున్నవి. ఈ లైకర్గస్ అనునాత నికి స్త్రీకొఱకు పుత్రు లెగురగొట్టుకొనువారిని చూచిన ననవ్యముట. అట్టివారిని చూచి పరిహాసము చేయునట. వృద్ధునకు యౌవనవతియగు భార్యయొం డిన నామెకు మిక్కిలి సౌందర్యవంతుడగు నొక

యవకుని పరిచయము గలిగించి యౌతనివలన నామెకు గల్గిన ముపుత్రుని నిజపుత్రునివోలె పెంచు కొను వృద్ధులను జూచిన నాలైకర్గసున కిష్టపడు. (Life of Lycurgus, the Spartan Law-giver) దీనిని లైకర్గస్ ఈవిధముగా నమర్చించును. “పిల్లు దేశముయొక్క సాత్తుగాని పితరుల సొమ్ము కారు. దేశ మెల్లప్పుడు నిజలాభము నిజశ్రేయస్సునకై తన పుత్రులు శ్రేష్టులు బలిష్టులునై పుట్టనలె”నని కోరు చుండును. అందుచే నట్టి పుత్రు లందఱునునట్లు తల్లి దండ్రులు ప్రయత్నించవలెను.”

[Plutarch's Lives-Lycurgus (ward Lock) p. 36.]

ఇట్లే సాంఘికసమయమువలన స్త్రీల నైతికవర్త నము చాల బాగుపడినదట.

భార్యదాన పరిగ్రహములు గల్గినవారు స్వార్థా నాగరికులలో మిక్కిలి గౌరవనీయులుగను, అట్టి గౌరవప్రదమగు పదవిని పొందలేనివారు తుచ్ఛులు గను నీమలుగను పరిగణింపబడుచుండెడివారు.

భార్యల మిత్రుల కెఱవించుట ఏధన్యులో (Athens) నొక గొప్పయుగగ్రహము మహాప్రసాదము నైయుండెను. సోక్రటీస్ వంటి మహనీయుఁడు నిజ కళత్రమగు జాంటిప్పీ (Xantippe) యను నామెను నమ్మాత్తుడు మిత్రుడునగు ఆల్కిబియడీస్ (Alcibia des) అనునాతనికిచ్చి యనుగ్రహించినట్లు చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. కేటో (Cato) జీవితచరిత్రయందు గూడ భార్య మిత్రదత్తయైనట్లు కనబడును. క్వింటస్ హోర్టెన్షియస్ అనునాతడు పుత్రోత్పత్తికై నవోధయగు పోర్టియా (Portia) యను తనయనిమ్మ వగా నామె తండ్రియగు కేటో హోర్టెన్షియస్ (Hortensius) పై మైత్రిచేసిన గౌరవమున్నను, నవ్యదత్తయగు మాతృ నాతని కిష్టవని హోర్టెన్షి యస్ ప్రార్థనపై కేటో నిజభార్యనే ఆమె జనకుని యనుమతిని గైకొని, యెరుదిమృత్యుయగాక కేవలము కానుకగ నిచ్చెనట!

[Plutarch's Lives—Cato the younger (Ward-Lock) pp 536—9.]

ఎథీనియన్ వ్యాయపద్ధతి ప్రకారము వివాహచ్ఛేదమునకు పీలున్నది. కాని దానికై భార్య, నిజోద్దేశమును తెల్పుచు పుత్రము నొకవానిని స్వయముగా ఆర్ఖన్ (Archon) అను నొక సభవారికి సమర్పించవలెను. అట్టి సందర్భమున భర్త కిష్టముండినయెడల నామెను తీసికొని పారిపోవచ్చును. అందుచే తేలివ పర్యవసాన మేమనగా భార్య కిష్టముండి వివాహచ్ఛేదము కలిగించుకొనుటకు హక్కున్నను నట్టి హక్కును చెడగొట్టుటకు భర్త కవకాశముండుటచే నామెను హక్కు ఉండియు ప్రయోజనములేక పోయెను.

(Cf Ibid. Alcibiades p 144)

యవనరోముక దేశములలో ప్రాచీనకాలమున స్త్రీ లెల్లపుడు సేకాంతవేష చేయుచుండనట్లును, పసితనముననే వివాహములగుచుండునట్లును, మగండు పృథులగునెడ స్త్రీలు యువకుల సాంగత్యము సంపాదించి బలులగు బిడ్డల గనుచుండునట్లును తెలియుచున్నది. పై నుదహరింపబడిన లైకర్గస్ అను నాతడు కడపటి విషయమునుగూర్చి మఱియుచూట సమర్థించుచు నిట్లు వాదించుచున్నాడు. “మనము మన ఇంటిలోని పశుశ్యాన మార్జాలారులు మంచిపిల్లల గనుటకై ప్రయత్నము చేయునప్పుడు మన పిల్లలే బాగుండునట్టి మార్గమేల చూచికొనరాదు?” ఇట్టి ప్రశ్నలతో నాతడు, “భర్త ఎట్టి కురూపి బలహీనుడు నైనను, భార్య యాతనినే దైవముగ నమ్మి యాతని వలననే పుత్రుల బడయవలె” నను మర్యాదగల దేశంపు ప్రజలజూచి యా లైకర్గస్ పరహాసము చేయునట. అట్టివారిలో పారసీకులు, అస్సీరియనులు, బాబిలోనియనులు, హిందువులు చేరుదురు.

స్త్రీయొక్క తీవ్రతచరిత్రలో నీ ప్రతిష్ఠివందలయు రెండవ యవస్థ యవదగును. మొదటివశలోని విశేషములు హిందూశ్రుత్యాదులనుండి యుదహరించితిమి. ద్వితీయావస్థలో స్త్రీస్థితి కొంత మార్పుకొంది నను నామెను పరాధీనతయొ గృహాధికరణవల్ల పోవయోగ్యతయు తప్పినవికావు. అమె యువ

యోగము శేవలము భర్తకుటుంబవృద్ధికై ప్రజోత్పత్తి యేయెయున్నది.

హిందవధర్మశాస్త్రమునందువలె రోముక వ్యాయశాస్త్రమునగూడ వివాహ మొక సంస్కారముగా నెంచుకొనబడుచున్నది. అగ్నుర్వదకాది భూత సమక్షముననే రోమునందు వివాహములు జరుగుచుండెడివి.

గ్రీసునందువలె రోమునందుగూడ మొదటినుండియు ఒహపత్నీకత్వము నిషేధింపబడియుండెను. కాని భర్త వేతాక స్త్రీని ఉంచుకొనుట యాచారమై అప్పున కాలమునాటికి శాస్త్రావిరుద్ధముగూడ నయ్యెను. అట్లంటిచే నొప్పకొనబడి యది (2. క స్త్రీ) నుంచుకొనుట) కూడ, శాస్త్రసమ్మతమగు వివాహమువలెనే వరిగణింపబడుచు వచ్చెను. ఈ ఆచారము మొదటినుండియు శాస్త్రసమ్మతము కాక పోవుటకు కారణమేమనగా, రోమునందు స్వతంత్రులగు స్త్రీ పురుషులకు తప్ప ఇతరులతో స్వతంత్రులగు స్త్రీపురుషులకు రోముక వ్యాయశాస్త్రము ప్రకారము పీలులేదు. అట్టి శాసనములము సంబంధములు నుఖ్యపదములుగానుండక — యంపుడుక తేలవలన సాంగత్యమే పురుషులకు నుఖాసహమై వోచి పురుషులందఱు నీరీతి వివాహములనే కోరుచుండెడివారు. ఉంపుడుక తేలమ సామాన్య ప్రజలనుండిగాని, బానిసలనుండిగాని ఏటికొనుచుండెడివారు. కాని ఎంత హీనకులజలైనను ఉంపుడుక తేలే, అగ్ని సాక్షిగ పగ్యహితలైన కులకాంతల కంటె నైతిక పరమమున మేలని పేరుగాంచిరి. అందుచే గౌరవ నీయులగు వారందఱును ఉంపుడుక తేలనే యుంచుకొనుచుండెడివారు కాని ఇట్టి సంబంధమువలన పుట్టిన పిల్లలకును, సామాన్య వేశ్యలకు లేకజారిబులకు పుట్టిన పిల్లలకును భేదముగలదు. వేశ్యుల బిడ్డలకు ప్రేమనహరించిన ఉంపుడు కతైల పిల్లలకున్న కొన్ని హక్కులులేవు. జస్టినియన్ చక్రవర్తి శాసనములమున ఉంపుడుక తేల బిడ్డలకు ప్రసిద్ధ జనకుని యాస్తిలో నాజనవంతు ఎచ్చునట్లును వేశ్యుల

సంతానమునకు భరణముమాత్రము కచ్చుకట్టును నియమించెను.

బహుశక్తి కత్వము ఆశియా ఈశిష్టలయందు గూడ నున్నట్లు సరిత్రవలన తెలియుచున్నది. సాలామన్ అనునతనికి 700 రాణులును 300 పానులు (ఉంపుడుకత్తెలు) నున్నట్లు కనుపించును. (1 Kings XI. 3.) ఇట్టి దురాచారమున విడియాకులచట్టిమే తరతరపాయమని కొందఱి యుద్దేశము, అందుచే క్రీస్తు శిష్యులుగూడ విచ్చేదమునకు నీలులేని వివాహము విషమించునని తమయభిప్రాయమును చల్లడి చేసియుండిరి. (Mathew XIX. 10). ఆనేక భర్తృకద లేక బహు భర్తృస్వీకారము హేయముగను, పాత్రే పముగను నెంచుకొనబడినను వాయుచారము పూర్తి గ భరణభండమున లేకపోలేదు. అట్టి యాచారమునకు మనమహాభారతమున నొకని దర్శనముగలదు. అందు ఆదిపర్వమున దైవదయాశ్వాసమున ద్రౌపది కైదు గుటిపాండవులతోడి వివాహము దైవప్రేరితమనియు, నారదుడు ద్రౌపదిభర్తలతో నియమితకాల మొక్కొక్కనితో నుండునట్లేర్పాటు కావించె ననియు నున్నది.

ఈఆచారము (స్త్రీ) పలువురుభర్తలతో నివసించుట) చాలవఱకు నశించిపోయినను నిప్పటికిని హిమాలయ పరిసరమందున్న కొండజాతులలోను, పంజాబునందున్న కొన్ని జాతులలోను కలదని తెలియుచున్నది. ఇట్టి ఆచారమునకు స్త్రీదొర్లభ్యమే కారణమనియు, పురుషులసంఖ్య ఆపసరమైయొక్కునకాగోనిన ప్రాచీన కాలపు ప్రజలచే నామోదింపబడుటచే నశింపక నిలచి యుండెననియు కొందఱు చరిత్రపరిశోధకుల యభిప్రాయము. ఇట్టి వాంఛయే భర్తృకాస్త్రములు నియోగమును విధించుటకుగూడ కారణమని కొందఱు అందురు. (కౌతమధర్మ—XVIII. 8. కాని మను 9-52 చూడుడు)

ఆనేక భర్తృకత కొచ్చి మలబారులందిప్పటి కిది కొన్ని జాతులలో కలదని తెలియుచున్నది.

ఇటీవలవఱకును వాయురజాతీయం దీయాచారము కొద్దిభేదముతో నుండెడిది. ఆయాచారము యాపు మానెనను తచ్చిష్టాలు మాత్రమిచ్చుటికిని వారి దాయ కాస్త్రమును వీడినవికావు. ఇట్టి యాచారమును గూర్చి విచారించుటకై నియోగించిన మలబారు వివాహకమిషనువారు తమనివేదికలో నిట్లు వ్రాయుచున్నారు. (ఈసభవారి యుద్దేశము, “ఆనేక భర్తృకత హిందూదేశమున (మలబారున) ఉన్నదా లేదా యను ప్రశ్నకు జవాబు ఆపదముయొక్క వ్యాఖ్యానమునుబట్టి యుండు”నని.) “ఆనేక భర్తృకత” అనుపదమును, పలువురు భర్తలపైపడి యొకతే నుంచుకొనుటగాని బాహుళ్యముగా వివాహము చేసి కొనుటగాని లేనిచో (ద్రౌపది యంచువలె) భర్తలం దఱు భార్యయందు సమానహక్కుగల్గియుండుట— యని యర్థము చేసికొనినచో—నట్టి వివాహములు గాని యాచారములుగాని మలబారుననే కాదు హిందూదేశమున నెచ్చటను కానుపించవు. కాని యాపదమునకు విద్యుక్తవివాహమున గాక: ఊరక స్త్రీ పలువురుపురుషులతోరమించిన జాతిభ్రష్టత లేకుండుట యని మాత్రము సంకుచితమగు నర్థముతో వ్యాఖ్య చేసిన నట్టి యాచారము మలబారున చాలవోట్ల కనుపించును.”

Gait's Centers of India. (1911) Vol. I, Part I Pp. 242, 294.

ప్రాచీన భర్తృకాస్త్రమున, ననేక వివాహములు పున్సరానురాగమాత్రమాలములై మన కన్తెతికములుగ గాన్పించునవి అనిషిద్ధములైయుండెను. ఇందులకు నిదర్శనము. (1) అబ్రహీము నిజసోదరిని వివాహమాడెనట. (2) ఈశిష్టలో భిన్నజనకులు గల యేకోదరులగు స్త్రీపురుషులకు మిథుసంబంధము లక్యుత్కృష్టములని పరిగణింపబడుచుండెను. (Genesis XII 19) అందుచేతనే (Cleopatra) క్లియోపాట్రా అనునామె తమ్ముని వివాహమాడి యాపదల పాలు గావలసినదైనట్లు తెలియుచున్నది. (3) స్వాస్థ్యాయందు భిన్నక్షేత్రజాలగు నేకోరసులకును, ఏగె

స్వనందు భిన్నజనకులను శేకోదరులకును వైవివాహిక సంబంధములు లుండెడివి. రోమునందుమాత్రము ధర్మశాస్త్రవేత్త లిట్టి వివాహములు నీతిదూరములని యెంచి నిషేధించిరి. (ఇట్టి నిషేధములు రోమునందు కంటే హిందూదేశమున మిక్కిలి యెక్కువయ్యెను.)

రోమకధర్మశాస్త్రరీత్యా స్త్రీలు సదా అన్యతంత్రులై (అనగా పరతంత్రులై) యుండవలెను. రోము సులయుద్దేశమున స్త్రీబాధి. పురుషబాధిని సంహృష పెట్టుటకేపుట్టెను. విధేయతయే స్త్రీధర్మమునగుట, నామె సదా (ఎంతవయసువచ్చినను) అవివేకియై, అనుభవశూన్యయైనది వారి యభిప్రాయము. అందుచే రోమును స్త్రీలందఱును గూడ భర్త, తండ్రి, పోషకుడగు ఇతరపురుషుడు వీరిలో నేయొకరిపైననైన సదా ఆధారపడియుండవలెను. హిందూ ధర్మశాస్త్రమున గూడ స్త్రీబాధిని గూర్చిన యభిప్రాయమిట్టిదే. మనుస్మృతి 5. 148 శ్లోకము ప్రకారము స్త్రీ చతుర్విధావస్థలలోను పురుషునిపై నాధారపడి యుండవలెననియు స్వాతంత్ర్యమున కనర్హురాలనియు నున్నది. IX. 2. శ్లోకమున మాత్రము స్త్రీస్వాతంత్ర్యమునకు కొంత యవకాశమియులడినది.

రోమకధర్మశాస్త్రరీత్యా భార్యపుత్రులు గృహవృద్ధుని ద్రవ్యమగుట వాతనికి వారిపై స్వపశ్చాదులపై నుండు హక్కులన్నియునుండెను. ఇందుకు తార్కాణ (1) భార్యను పరుడు దుర్మార్గమును ద్రోక్షించిన వాతనిపై భర్త తీసికొనవలసినచర్య చార్యమునకై గాని బారత్యమునకుగాను.

(2) పుత్రకాపుత్రులు గృహపితసామ్యగుట వాతనియనుమతిలేకుండ వారెవరిని వివాహమాడరాదు. రోమునందు వివాహమొక సంస్కారముగ నెంచుకొన బడుచుండెనని ఇదివరలో చెప్పియుంటిమి గదా. వైవాహికసంస్కారమునకు రోమునందు (Confarratio) కన్ఫేరేషియో అందురు. ఈసంస్కారమున జరిగిన వివాహమునుండి విడుదలకొనుటకు

భర్తకు హక్కుగలదు. కాని భార్యకులేకుండెను. అట్టి విచ్ఛేదమునకై పురుషుడు భార్యపై వంధ్యత్వ రోషముమాత్ర మాలోపించిన చాలును. కొంత కాలమున కిది యన్యాయముని ప్రజలందోళన చేయుటచే స్త్రీకిగూడ పురుషునికిగల వివాహవిచ్ఛేదమునకైన హక్కులన్నియు కాననమూలమున నివ్వబడెను. ఇట్టి హక్కులనుపొంది స్త్రీలు వానిని దుర్వినియోగపరచుటచే జావనర్ మొదలగు కవిత్యరులు స్త్రీబాధి నెగతాళిచేయుచు, “నొక్కొక్క ఇల్లాలైదెండ్లలో నెనమండు పురుషుల కంతాశ్లేష ననుభవించుచుండె” నని వ్రాసిరి.

ఒక్కమాటుగ స్త్రీలకింత స్వాతంత్ర్య మిచ్చుట వలన నిట్టి చేటు వచ్చినదిగదా యని ధర్మశాస్త్రవేత్తలు తత్తరపాటు నందిరట—సంస్కారమై ప్రారంభించి వివాహమునది రోములో ఒడంబడికవలె సామాన్యవస్తువు లిచ్చి పుచ్చుకొనుటవంటి దైపోయెను.

రోము గ్రీసులందు హిందూదేశమునందు వలె, పూర్వము బాల్యవివాహములు పరిపాటియైయుండెను. నూనా అనునాతడు, భర్త తనభార్యను తన కనుపగునట్లు విధేయత కలిగియుండునట్లు కేటించుకొనుటకుగాను, వధువునకు ద్వాదశాబ్దము లుండవలెనని కానించెను. లైకర్గస్ కాలమునాటివఱకు గ్రీసు నందుగూడ నిల్లెజరుగుచుండెను. కాని గ్రీసునందు రోముప్రజలనున్న గౌరవము వివాహవిషయమున లేదు. గ్రీకులకు సౌందర్యము వీర్యము ప్రధానమై యుండుటే దీనికి కారణము—లైకర్గస్ సంఘటన స్మరణకు పూర్వము చతుర్దశవర్షములైన నిండని బాలికలకు తీసుచుగా వివాహములగుచుండెను. లైకర్గస్ పెండ్లియాడు హెచ్చుచేసెను. దుర్బలులు అంగవికలులనగు కేశువులను చంపిపాతవేయుట కేరడు తల్లుల కనుజ్జయిచ్చెనట.

గ్రీసునందు భిన్నదరులై యెకోరనులగు అన్న చెల్లెల ద్రవ్యోన్యము పెండ్లాడుటకు వీలుండెను.

ఇట్టి వారిస్థితి సామాన్యుల స్థితికంటె నీవల్లభువుగా నుండెను.

(గ్రీను దేశపు స్త్రీ) లెల్లప్పుడును వారికై ప్రత్యేక మునియమింపబడిన గృహములో నొకభాగమున నివసించెడివారు. వారివద్దకు దగ్గఱుండువులు తప్ప నితరులు పోకూడదట. స్పార్టాలో దప్ప నింకెచ్చటను స్త్రీ యాస్తిని సంపాదించ వీలులేదు. బయటికి వచ్చు వపుడు మేలి మునుగు ధరించవలెను. ప్రాచీనకాల మున ప్రజల యార్థికస్థితి హెచ్చిన కొలదిని సాంఘికదుస్థితి, అవినితీయు హెచ్చినట్లు కనుపించును. కోమునందు వివాహము లన కోతఁబుట్టి శ్రీ. పూ. 131 నాటికి మెటెలస్ అనునాతడు ప్రజలు దేశోద్ధరణకైవను వివాహముల జేసికొనవలెనని హెచ్చరించవలసిన యనన్ధపచ్చెను. కాని యెంత దుస్థితివచ్చినను కోములోని సామాన్యగృహిణిస్థితి,

సామాన్యయవనగృహిణిస్థితికన్న చాల మేలనుట నిశ్చయము. మొత్తముమీద వీరిద్దఱును భర్తలకు లోబడిన వారే యైనను యవన స్త్రీవలె గాక కోము ను స్త్రీలు స్వేచ్ఛగా నెచ్చటకైనను, మునుగులేకనే వెళ్లుచుండెడివారు. రెండుదేశములలోను చలువుర పెండ్లాడుట నిషేధింపబడినను ఉంపుడుకత్తెల నుంచుకొనుట యచారమై అట్టి వారి కుదయించిన సంతానము దాయార్థముగా నంగీకరించబడెను.

వీరితో పోల్చిచూచిన ప్రాచీన హిందూయువతి స్థితి వేయిమడుంగులు మేలని చెప్పకయే చెప్పుదున్నది. హిందూగృహిణి గృహమున సర్వాధికారిణియై యున్నది. ఆమెకు ప్రత్యేకించి యాస్తియుండుటకు హక్కున్నది. సంతానములేక భర్త చనిపోయిన నాతని స్వార్థితమంతయు భార్యకే చెందును.

ఒక నాడు

నా గృహప్రాంగణోద్యానా ననాటబడిన తరుణసురపొన్న మూలవిత్తిరిమీద కరముదక్షిణానిల తరంగములుమలయ కూరుచుంటిని నేనందుకొంతదనుక. తొగరువిరులవగరు గొనితూలిపోయి జీవగానమ్ము కోయిలజమ్ముచుండె; జాలమార్గాలయందునఁ బూలచెంత మధువునాని పాటల మధుమక్షిపాడె; ఒక్కఫలశాఖ రాచిలుకెక్కిపలుక జలుగుపలుకుల కులికియు సాలసివోవ మధుర హేమంతమధుమాస మధరమునకు అతులితానందసౌఖ్యంబులందచేసె.

శ్రీమతి ఆచూరి లీలావతీ దేవి గరు విరియబూసినమాలతి విరులపజ్జ పూపుసెజ్జల నిదురింపబోవ మనను వడగ లేచివెల్లిలి తీవకడకు అపును. కావిరంగులసంధ్య నల్లడలనలమె కొడవలితోకొంత వచ్చికకోసి కాపు కన్నె తనచింతపూవన్నె చిన్నయాపు వెనుక మోపుతో తోలుక వెళ్లుచుండె. కాపాకండు తనపొలాన కవ్వవడియు జేరుచుండెనువల్లెకు చెలియతోడ. వింతవింతయందాల నొకింతనేపు అరసిఅరసియు యింటిలోకరుగ, ప్రకృతి నిద్రజెందెనొయన మానముద్రదాలె.

పూం దోం ట కు

సా మ వే ద ౦ జా న కి రా మ శ ర్మ గా రు

౧

కలకలమంచు నీవిహగగానము నిద్దురమేలుకొల్పు. మం
దలలితకల్యవాయనముదాయము ప్రీతిరచింపు, వేకువన్
చెలులనుగూడి పుష్పవనిఁ జేరెననివు హిమాంబుసంతతిన్
వలివములార్ద్రమాటఁ గానె తివి పుష్పపరీతచిత్తవై.

౨

ఓవికచారవిందచగోజ్జ్వలిసి! బహుకంటకావృతం
బీజనమార్గ మెట్లుచూయించెదవో, అణుమాత్రమేనిబా
ధావిధినోర్వలేని పసివానవు! తావకముగ్ధమోహనేం
దీవరనేత్రయుగ్మముఁ బథింబ్రసరింపగనిమ్ము లెస్సగన్.

౩

ఓనననీలనీరదనిభోజ్జ్వలకై శిశ! రాత్రినుప్తియం
దాననకీర్తమెన అలకాళిని గోరులదువ్వవేల? భా
రానలశాఖశాఖలఁ బటాంతర-మంటుటగానవేల? నీ
తోనరుదెంచుచేడె లతిహారమునుండుటఁ గాంచవేలకో!

౪

విచ్చినపూలగుత్తులన్రవించెడు న్వాదుమరందమాని, నీ
సచ్చరితెంబు భృంగ మటు శ్రావ్యముగానినడించి, ప్రేమతో
వచ్చెడునిన్ను లజ్జాడ; కనవా? అటులేలవృథాగ సాధ్యసం
బచ్చిపడంగ పర్వితాద! వాత్మరుతిన్ సహియింపలేవోకో!

౫

తూడుపుకొండపైఁ దోగరుతోచి ముహూర్తములోన జీవులం
దేరి డెనుప్తి నుండి, యువతీమణులెల్లరు గేహకృత్యముల్
దీరుపనాగినాడు, గడ్డిదేరినవారి విధానకృత్యమున్
దోచి నేర్పుతో మృగనితీయనిచూడు, ల నందుమీ నెనన్

అంతఃపురోపన్యాసము

సరస్వతి! యెవరో పలుచుచున్నట్లు అన్నది. బాబుగారేమో చూడుము. ఓహో! పచ్చివారు కాబోలు! నడిరేయియైనను ఇంటికే రాకుండుటయే కాక కవాటములు బద్దలునేయుటయునా? ఇది మన సొంతయిల్లు కావచ్చును, బామగొలప యైన పుడు, యజమాని యేమనుకొనునో యనుభవించునందుడనక్కరలేదా? ఎంత ప్రాద్దుపోయిననో యెలుగుదురా? అంభత్సము నాకుఁ బ్రాపించిన దమచున్నారా? బంటిగంట యైనది. గడియారమును జూడుదు. భక్తిలక్షణ కేట్లు భార్యలు కనిపెట్టుకొని యుండవలెనన్న నితముం దాడువారి దృష్టరు నీరాజ్యమునఁ బండిలిఁజేసికొనరనియే చెప్పవలెను. ప్రాణప్రియా! మీరింతటి కచ్చట నుంటిరా? రాజేశ్వరరావుగారి యింటిదగ్గట పారికథాకాలక్షేపమును వాలకంచుచుంటిరా? జోరా! మీరప్పుడు భక్తియోగము ననుష్ఠించుచున్నారు కాబోలు! మీ భక్తిప్రసత్తి వాగులోఁ జేరినట్లే యున్నది. ఇంటి యందాడువారి నొంటిగావిడిచి మగవాండ్రమని పేరుబట్టికొనిన ప్రబుద్ధులు హరికథాకాలక్షేపములు, నల్లలు, నుకములు, — బోనగునవి చూచుచున్నారా? ఇదివఱకు మీకుఁగల వ్యవహారమునకుఁ బోడు చేదాంతముగూడ నుడిసినది కాబోలు! కట్టా! మీకన్నులు రక్తిమను దాల్చినవేల? కాలక్షేపములకుఁ దగిన ఫలితము కాబోలు! ఇటీవల గొన్నాకనుండి నుస్సాంగత్తము మొండయి జ్ఞానవృత్తి నుపయోగించుచున్నారట నిజమేనా! లేదనుచున్నారా? లేనిచో మీరేల నుత్తిల్లియున్నారు? పాపము! తుదకుఁ దమ కట్టిదుర్గతి ప్రాప్తించినది! భక్తియోగము ననుష్ఠించు చలంపున్నపుడు జ్ఞానవృత్తి నుపయోగించుటయేనా? మన సరసారము నిస్సారముయ నును ద్రమునఁ గలియుట కిమిట్టవేదాంతము చెట్టు నేకా తనవి? “సర్వదాం ప్రాప్త్యాలో గురుః” అన్నటుల వాచ్యులమన జన్మించి యాయవాచకపుటప్రా

య్యుత్తరావుల చేవేంద్రనాథంబునా? చ్యుత్తరబహులఁ జేయఁదగునా? మిమ్ములఁ జూచి యితరకులము లేమంగులో తెలిసికొంటిరా? పలువురిలోఁ దలయెత్తికొని తిరుగ గలరా? జ్ఞానమునకు యోగము పాధనమా? లేక యోగమునకు జ్ఞానము సాధనమా? జ్ఞానవృత్తియొగమునకుఁ బ్రాతిపదిక కాబోలు! బ్రహ్మజ్ఞాను లెల్ల జిట్టి నీచపుఁ బలులఁ జేయుచుందురా? ఈహృదయదోర్బల్య మెచ్చట నుండి దాపురించినది? రహస్యముగఁ బొగఁద్రావుచున్నారని నాకుఁదెలిసినను దెలియునట్లే యుండఁగాఁ గ్రొత్తఁగాఁ జేకూడిన సహవాసమునలన జ్ఞానవృత్తియు నుపయోగించుట, భంగును బ్రావుట, తిరుపలస్థికయి శక్తిపూజలు గావించుట, — జరపుచున్నారట! నిజమేనా? అయ్యో! మీకర్మమునకు నేనేమి చేయఁగలను? వేదవేదాంతరహస్యవేది గర్భమున జన్మించి, కర్మజ్ఞానంబు చేర్చబడిన మహామహున కల్లురయి, యవయకన్ను నార్దించుచుంటిరా? మీరు పొగను బీల్చుచున్నారా? లేదా? అపత్య మనుచున్నారా? అవును. నుస్సాంగత్తమున కలవాటుపడి దుష్కృత్యములఁజేయు బొల్పడిన వారికి సత్యమనునది యెచ్చటి? మీరు పొగను బీల్చనివారే యైనచో మీచెలికొండ దన్ను మీరేవిషయమున వెలుంగ రనుచున్నారా? పరులపొగను మీశరీరమందంటటను బట్టించికొనుకంటె మీ భుంజిట మీరు పొగఁద్రావుటయే మరచిది. దుర్భరము! దుర్భరము! ఈవాసనకు దల దిచ్చెత్తుమన్నది. ఆబలగు నాడువాండ్ర విరతకంటఁ జందినక్కఱలేదు. ఇటీవలఁ గుట్టించిన పిలుపులన్నియు నీచుట్టపొగతో నిండి పోయినవికదా! పరుండుట కొక్క పలుషేనిఁ గలదా? పాత్రల కన్నింటికె జాట్టపొగయె గలము కొనినది. రూపయావనగుణసంపన్నుల మని నొము విరచిగుచుండురే! ఆరాగిహాసములే? కఠింపించికొనఁదా? మీరు సరస్వతిని ముదిడికొంటి లేనదని నునుబుగ్గలెల్లను జాట్టపొగ యోవరించు

టయే కాదా! పైగా మీసములు మంగలకత్తులవలె గలుకువాటియంటచే సరస్వతి మీయొద్దికి రావలెను గదా! పరే! ఇంక నామాట చెప్పవేటికి? అయిన నేనేల? సరస్వతి యేల? మీ మిత్రత్వము, మీ పితృపితృపుత్రుః పితృలు, మీ బామ్మలంటలు, మీ వేదాంతములు, మీ మాంసాహారములు, — మీ కుండినఁ జాలును. వసావ్యా! చూచుచుండఁగ నె యెట్లు పరిణమించినది!

విసతుండ నిద్దురవోవుచున్నారా? నిద్దురవోని వ్వను. నన్ను జూడఁగనే మీకు నిద్దురవచ్చును గాఁబోలు! ఊపటినుండి మీరాకకయి చకోరముల వలె గ్రుడ్లు తెలుచుకొని నడికిరేయి నలుకును వేచి యుండను. ఇది ముమ్మాటికి నిజము. మీకొలకెంత శ్రమించుచున్నను మీతో తీరమేని బ్రసంగించు భాగ్యములేదాయె. ఇంక నిజస్మ మెందులకు? కాల్యనా? గ్రుక్కెడు ప్రాణ మెట్లులేని బోక పోదు. ఆహ్మయి సరస్వతిని జూచి యూహకుంటిని గాని లేకున్న నీపని యావలక చేసియుందును.

లజ్జాభిమానము లేని మగని నేమి యనిన నేమిలాభము? నోరునొచ్చుట దక్క వేలు ప్రయోజనములేదు. ఇంతకుముందు నామాటలకుఁ బ్రత్యుత్తరించుటయైనను గలదు. ఇప్పు డది మారినట్లు లున్నది. ఏమనిన తుమ్మ చెట్టుఁకేఁ బ్రత్యుత్తరమే లేదు.

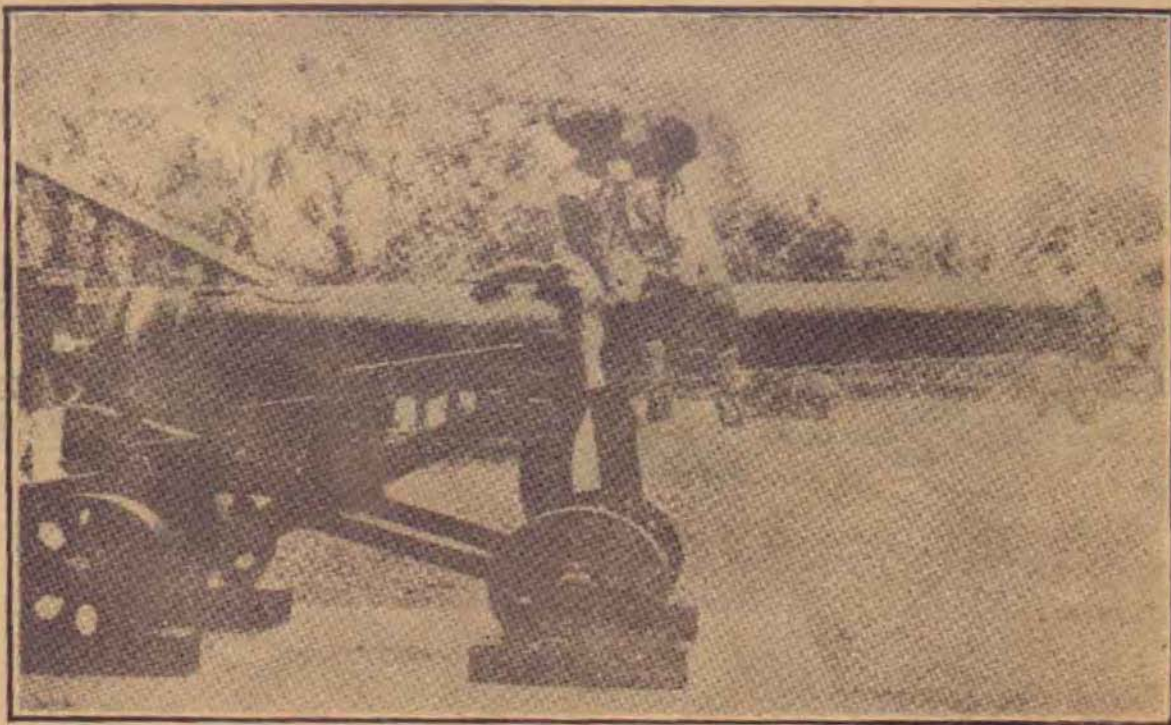
రెండుమూఁడు దినములకు నేసినవరాక్రమ లూరం భనుగుచున్నవి. సరస్వతి పుట్టిన దినమునూడ డగ్గ తించుచున్నది. దాని కొక కంఠాభరణము నేయింపవలెనని యెన్నాళ్ళనుండియో కలదు. ఎక్కడి ద్రవ్యమును జ్ఞానపుత్రమునకును, జాట్టలకును, బాల నపుడు కంఠాభరణముల కెచ్చటనుండివచ్చును. కానిండు.

తాము దేవ్యారాధనమునకుఁ గడంగుదురా? అట్లేని ద్రవ్యమెక్కడిది? మీవిరాళములు, మీ గ్రంథములు, మీసభలకింద ద్రవ్యమంతయు వ్యయ మగుచున్నది కదా! అట్టి యెడ శక్తిపూజ లేకులఁ జేతురు?

మాయమ్మ మాన్నాళ్ళకిందట సరస్వతికిచ్చిన యిన్నాఱురూపాయ లీయమనుచున్నారా? అందో క్కపైగయేని నీయను. మీరును మీన్నే తులును దవ్వఁ గ్రావి మత్తిల్లి నేలఁగజిచి తిందవాలాడుటకే గదా మీరీద్రవ్యమును వాంఛించుట! శక్తిపూజ యను పేరితో నెన్ని దుష్కృత్యములు జరుగుచున్నవి? ఈవిధముగఁ జేయుట వ్యాయమేనా? విధి యనుచున్నారా? విధిని పేదములు తమకును దమ యనుచరులకును గలవా? లేనియపు డావిధులఁ దగులఁ చెట్టుఁడు. మద్యపాయులు వ్రాసిన గ్రంథములు ప్రామాణికములా? పూర్వము మన దేశమున తద్దినములఁ బెట్టునపుడు మద్యమాంసములు వడ్డించువారని యిప్పుడుగూడ వడ్డించిన సగరా? మన మహర్షులు గోభక్షణులని మీరుకూడఁ దినుట కారంభించిన ఫి యనరా? మీరింతకాలము చదివిన చదువాయెడి? అట్లేని గోమాంసమును మెనపెడి యాంశే యులను దురుష్కులను దూషించుటేల? “నాతెండ్రె గారు యజ్ఞమునేపి మాంచభక్షణ మెనచ్చె”నని యనుచున్నారా? మీరిట్టి యనత్వముల నాడకుఁడు. మీవలె వారు శక్తిపూజాధురంధరులయి, మద్యపా యులయి, అప్రాచ్యపుఁ బనులనేమియుఁ జేసి యుండులేదు. యజ్ఞమునందు మాంసమును దినము నంశము తమకుఁ దెలియదు కాఁబోలు! హింసయే లేనపుడు భక్షణమెట్లు పొసగును? శక్తిపూజ యని పేరుపెట్టికొని వేదబాహ్యులయి, నీతిదూరులయి, అప్రాచ్యపుఁ బనులఁ జేయుచు నలుగురిలోను ద్రాగుబోతులని పిలువఁబడుచు వ్యర్థజీవనము నేయుటకన్న ముక్కుమాసికొని నీరులేనిబావిలోఁ బడుట యెంతమము. మీకు నిజముగా కాస్త్రములందు విశ్వాసము గాని భక్తిగాని లేకమపిలేదు. దౌర్భాగ్యుల పొతునలన నాయాపదారముల నారగించ నభ్యాసపడి దేవ్యారాధనమును పేరితోఁ బనికేమాలిన వస్తువులను వర్ణసాంకర్యమునకుఁ జూపు పదారములను యథేచ్ఛఁగా స్వీకరింపఁ బ్రయత్నిము నేయుచున్నారు. కాని నాకిష్టములేదు. కావున మీగుట్టు రట్టుచేసెదను.

శక్తిపూజాధనమున మోచనము గలదనుచున్నారా? వసావ్యా! మోచన మెట్లున్నను ఏనాదిచుక్కడివలె మత్తిల్లి మాటాడుచు సొక్కిపోలుచు, దిగంబరులయి పొజులుట మాత్రము కానివించుచున్నది. ఇదియే విమోచనమా? మతమునేర నిట్టి దుష్కృత్యములు

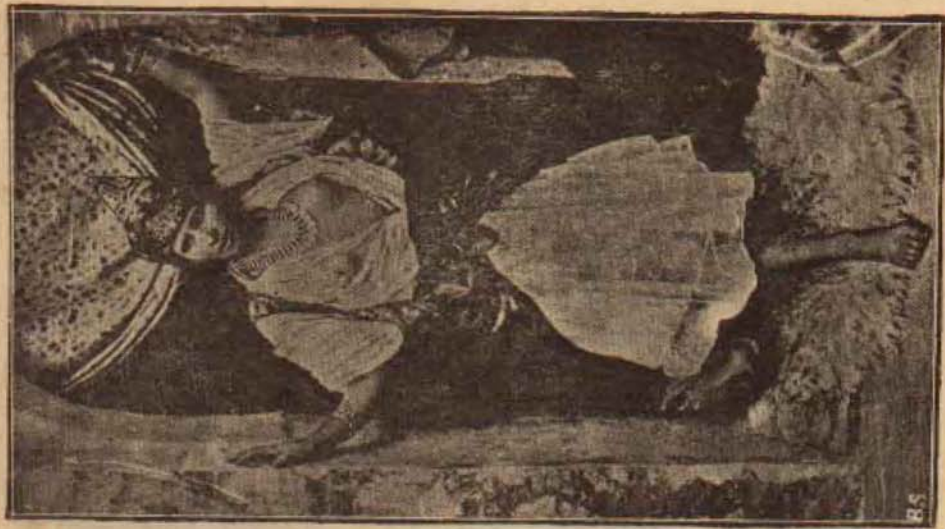

“ నువ్వునేను ఒకటి ”

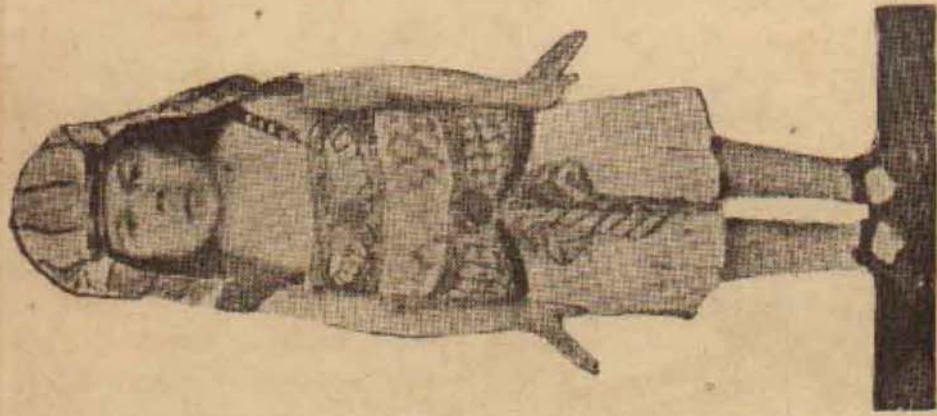

విద్యాభిలాష

‘నటి’

నటబై
వయసు సం. 22 లు
చోడవపు రెడ్డి ఆంధ్రశాసనము

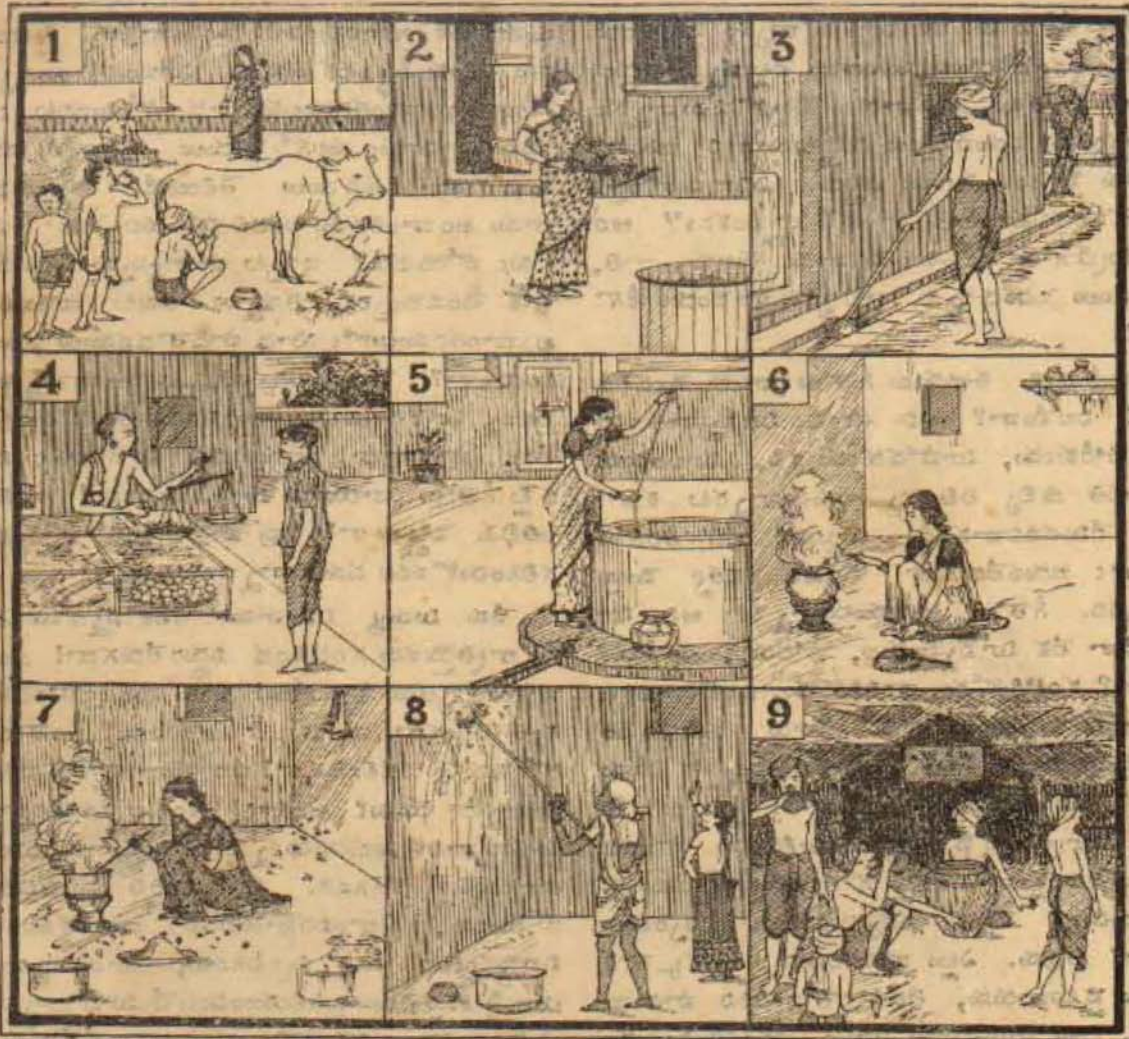
జరుగుటచేతనే మనదేశ మిట్టి దౌర్భాగ్య స్థితియందు న్నది. అన్యదేశీయుల సుగుణము లెట్లున్నవో దుర్గుణములు మాత్రము మనవారు నేర్చుకొనుచున్నారు. యోగ్యతను, సముపార్జింప దుర్బటముగాని యయోగ్యతను నేకరింప తుణము పట్టదు. ఏమీ యీచెరి. “కలశపంచనవ్రాపాణి జాయతే నవనకః” అని మాత్రండ్రిగాదు పెప్పుచుండెడివారు. కులము, జాతి, మతములు పెడుచున్నవి. అబ్బా! నాకెందుల కీగదన!

మఱచితిని. ఈనడుమ గీతాలు వ్రాయ మొదలిడి రట! నిజమేనా? అవి చూచి మీన్నేహితుఁడు అగ్రహారీకుఁడు, మీసోదరుఁడు కపి, మీబంధువు నేకుపతి ఉచ్చి రెచ్చిబుచ్చి లగుచున్నారట కదా! మీ చేమచదివివారండీ! పట్టుమని పది తిరగకు లయినఁ జరుపలేదుగదా! మీకుఁ గవిత్వ మెట్లు వచ్చినది. గీతాలు వ్రాయుచున్నారే! అవి మీ గీతలేనా లేక మీన్నేహితుల, సోదరుల, బంధువుల గీతలా? కంటికితోడు, కాలికితోడు, బంటికిజాబ్బా, చేతిలోకర్ర, —ఉండఁగనే మీరు నలుసురిచేత మెప్పునదయుదు రనుకొంటిరా? మీవృత్తి యేమగును? ఋజువర్తనమా, అల్లరిమూక. క్లబ్బులో తేరినంత మాత్రముననే పృథ్వీమూలిన్యము పోవనిది మిమ్ములను క్లబ్బుమెంబర్లు గౌరవింతురా? ముందు నడచుచున్న వెనుక నవ్రుచుండుట గాన్పించుట లేదా? అవును. ఎట్లు కానిపించును. ప్రక్కరాళ్లములు వైచువారును, తండానతానయని పాడువారును, లెక్కరున్నపుడు మీకుఁ బెద్దలయొక్కయు మర్యారనులయొక్కయు, భావములెట్లు తెలియఁగలవు? తెలియుట కవకాశమున్నదా? మీతెలివకి, మీపాండిత్యమునకు, —ఇతరులు కాదు, మీరే ధైమ పడి మీయంతటమీరే యొకతోడను దగిల్చికొనుట యేల? తెలూను! మెచ్చికొనవచ్చును. ఈమధ్య మీన్నేహితులు, —కాదు మిమ్ముల సభిగతికిఁ దెచ్చువారు, —మిమ్ముల సాంధ్రక్షారవుఁడని గౌరవించివారట! నిజమేనా! అవును. కాకేమి. సార్థక చిరుదమే! సిగ్గుచిడియములు రెంటిని విడిచినవో మూఁడులోకములందును జయలక్ష్మిని పరింపవచ్చును. మీనూత్తని జక్కఁగా గ్రహించినవో మీనడవడి మీరు చక్క దిద్దికొనవచ్చును. లేకున్న అధఃపతనమే! గ్రహింపుఁడు.

ముమ్మాటికి గ్రహింపుఁడు!! నేఁడుగాకున్న శైవయినను దమకు సిద్ధించక తప్పదు. మీసంగతి యిచ్చట నేగాక ఖండాంతరములకుఁగూడ బోయినదట నిజమేనా? మీకుఁ గులగోత్రాదులు తెలియనే! మనమకు మూఁడతరములు తెలియవే! అట్టియొడఁదాము ఖండాంతరము లందలి సోదరుల కేమి చెప్పుటకుఁ బోయెదరు? ఇచ్చట హాస్యాస్పదు లగుటయే గాక చెంపచెప్పులు, తమ్ములు తినుట యటండఁ ఖండాంతరములలోఁ గూడ పాదతాడనములు కలుగవలయునా? నేను, సరస్వతి, —ఇద్దఱుమిమ్ములు. లేకున్న మీరెచ్చట తిమ్ములయినినను అనుకొనువారు లేరు. ప్రాణనాథా! నామాటవిని మీగీతలకుఁ దగినట్లే గీతాలు వ్రాయుట మానివేయరాదా! నాకుఁ బతిభిక్ష పెట్టరాదా? నిపు నాసంగతిలో బోక్యము గలిగించుకొనవల దనుచున్నారా?

నేను మిమ్ము వివాహము చేసికొన్నదిమొదలు ఒకరాత్రియైనను గంటినిండ నిద్దురలేదుగదా! అది నాదుస్కృతము కాఁబోలు! నాకు మరసంతానయోగ్యత లేదుగదా! ఇంకెక్కడి సంతానము? సంతాననిరోధనమన్య నెడలినదికదా! పరామహంసాభిక్షు పోవుచున్నారా యేమి? అయ్యో! అందుల కవధివలదా? మగపిల్లవానికి మనసగుచున్నదే! తప్పిజాతీ యొకయాఁడుపిల్ల కలిగినది. మీపితౌర్ధితి మంత్రయొకబోయినను, విద్యావితహితులయి ధాంబికమునకు విద్యావంతుల మని విల్పిగినను, నాయమృగారి యాస్తికొంచెము మిగిలియుండుటచే మీదౌర్భాగ్యపుచెత్తనమునకుఁ గనిపెట్టికొని యుండనక్కఱలేదుగాని యేమిచెప్పుదును? అదిక్కుమాలిన వనజాక్షి యెచ్చట దాపురించినది? అండ నాకాపురమునకు దుమ్ము చల్లినది కదా! అగ్నిహోత్రుని సాక్షిగాఁ బెండ్లియాడిన కులకాంత యుండఁగా నొక అంకుటాలు దిక్కుయినదా! హాదైవమా! ఏమిగతి! అయ్యో! ఇంకెక్కడి కాపురము? అని చెక్కిచెక్కి యేడ్చుచు పనజాక్షిని దూషించుచు దాని నింటినుండి నెడల నడపు యోజనము నేయుచు నిద్దుర పోయినందునఁ దరువాతి విషయము మనకుఁజెలియదు. అశరీరవాణి మాత్రము “ఈదంపతులు గాఢప్రేమానుబంధమున జీవగ్రాహ పీడావిమోచనములయి సంతానప్రాప్తులయి సుఖింతురుగాక!” యని యనియెను. అహా! ఏమి యీచిత్రము!

- 1 వంశయం మును, అప్పుడు బయట దేవుని వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు. ఇది మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 2 పండుగపున మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 3 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 4 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 5 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 6 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 7 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 8 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.
- 9 మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు వద్దకు వెళ్ళి మునుకు గలవు.

చిన్న చెల్లాయి

శ్రీమతి తాయి రత్న మాలగారు

ఉమా, బిందూ యిద్దరూ అరుగువూడ కూర్చుని ఆడుకుంటున్నారు. ఉగాదినాటి సాయంకాలం నాన్న తెచ్చిన బొమ్మలతోటి. ఉమ పెద్ద సెల్యూ లాయిడో బొమ్మని కాళ్ళమీస వడుకోపెట్టుకొని 'పుత్తిత్తి నలుగుపెట్టి బిందూ నీళ్లు పోయ్యమ్మ సాపాయికో' అంది. బిందు చిన్నలక్కపిడత పుచ్చుకొని వట్టిసిగ్గు పోసిగట్లు నటించింది. నీళ్లుపోయటం అయినతరువాత వొళ్లుతుడిచి పొక్క వేసింది ఉమ. ఇంతలో బొమ్మనికూవోపెట్టి లోపలికివెళ్లింది ఉమ. బిందు ఆబొమ్మనిఎత్తుకొని బాత్ రూములోనికివెళ్లి పొయ్యిలోపున్న నిప్పులు పైకిలాగి సాంబ్రాణిపొగ వేసివట్టుగా సెగ చూపిస్తోంది. ఇంతలో బొమ్మపొక్కకు నిప్పుతగిలి అంటుకొని బొమ్మకూడా కాల డం ఆరంభించింది. బిందు భయపడి బొమ్మ నక్కడవడేసి అక్కడగ్గరికి వరుగెత్తి అక్కను తీసుకువచ్చింది. ఉమకు కోప మూ, ఏడ్చూ వచ్చాయి. గబగబా అమ్మదగ్గరకెళ్లి 'అమ్మా, బిందు నా బొమ్మని కాల్చేసింది' అని నోవట్టం మొదలెట్టింది. 'బిందును కేకలేసి చూడండి' అన్నది అమ్మ మడిగట్టుకుని నంటచేస్తూ. బిందు ఓమూలగదిలో కూచుని ఏడుస్తోంది. ఉమ నాన్నతో గదిలోకివచ్చి ఏడుస్తూన్న చెల్లాయిని చూచింది. 'నాన్నా, బొమ్మ బోతేపోయింది లేండి. ఇప్పుడు చెల్లాయి నేమీఅనకండి నోడారుకోవే' చెల్లాయి, ఏడవకు! నాన్న ఏమీ అనరులే. మరి వండుగనాడు ఏడవారే!! ఈపండుగనాడు ఏడుస్తే ఎపుడూ ఏడుస్తుంటారట. రా!! నీదిన్న బొమ్మలతో ఆడుకుందాం' అని చెల్లాయిని బుజ్జగిస్తూ కళ్ళనీళ్లుతుడిచి బయటికి తీసుకువచ్చింది. వెలురులో చూచేటప్పటికే బిందు చేతివ్రేళ్లు కాలివున్నాయి. అదిచూచి నాన్న దగ్గరకు తీసుకువెళ్లి మందువేయించింది ఉమ. నాన్నా, అమ్మా ఉమకుగల సోదరీప్రేమకు ఉప్పొంగిపోయారు. నాన్న మర్నాడే మల్లా ఉమకు బొమ్మ తెచ్చిపెట్టాడు.

చిన్నతనంనుంచీ నేనూ మాబాప ఆడుకుంటూ ఉండేవాళ్లం. మాబాపకి నన్ను చూస్తే ఎంతో ప్రేమ. ఏం తెచ్చుకున్నా నాకు పెట్టకుండా తినేవాడు కాదు. మేమిద్దరం ఎప్పుడు పోట్లాటలేరుగం. మా అయ్య మా కిద్దరకు పెళ్లిచేశాడు. బ్రాహ్మణ పాలం పాలికి తీసుకొని మేమిద్దరము వట్లువంచి పాలు పడుతూ, ఒకళ్ల జోలి అక్కరే కుండా కాలక్షేపంచేసేవాళ్లం. ఇట్లావుంటుండగా కొన్నాళ్లకి మా అయ్య ముచాన్ని పడ్డాడు. మా అయ్యను మాయింటికే తీసుకువచ్చి ఉపవర్యలుచేస్తూ ఉండేవాళ్లం. ఒక యేడాది తీసుకొని మా అయ్య చనిపోయినాడు. తరువాత నాలుగేళ్లు యథాప్రకారం సుఖంగా కాలగడిపాం.

నాకష్టాలకు మొదలు నాకొక మొగ పిల్లవాడు పుట్టాడు. ఏడాదిపిల్లజ్జే యుండగా నాభర్తకు దగ్గు, జ్వరం పట్టుకుంది. అదే తగ్గుతుందని అశ్రద్ధచేశాము. తరువాత ఆ జబ్బు బాగా తీవ్రమైంది. అప్పుడు మావూరి పూజారి అయ్యగారు మందు యిస్తాడేమోనని ఆయన వద్దకుపోయి బ్రతిమాలుకొన్నా. కొంచెం తగ్గాక మీరేం యివ్వమంటే అది యిస్తాను. ఇప్పుడు నావద్దయేమీలేదు. కూలికి వెళ్ళటంలేదు. మందేమైనా యివ్వండిని వేడుకున్నా. ముందు పదిరూపాయిలు యిస్తేనేగాని మాట్లాడవద్దని ఆయనలేచి పోయాడు. నేను గుడ్లనీళ్లు గుక్కుకుంటూ అక్కడనుంచివచ్చి, మాకులంలో కొంచెం

డబ్బున్న ఓ ఆసామినద్దకుపోయి మాగుడిసె తాకట్టుపెట్టి యిరువయిరూపాయిలు తెచ్చా. పదిరూపాయిలు బాపనయ్యకిచ్చి, మందు తెచ్చా. తక్కిన పదిరూపాయిలు పెట్టి రెండు నెల్లు యింటిఖర్చుగడిపా. దైవం నాపాలిట లేనందున బావను తీసుకు వెళ్లిపోయాడు. నేను యేడుస్తూ కూర్చుంటే పిల్లవాడు బెంగ పెట్టుకుంటాడని యేడుపుదిగ్మింగుకొని పిల్లవాణ్ణి పెద్దనాణ్ణి చెయ్యాలిగాదా యనుకున్నా. బావపోయిన పదిరోజులకే అప్పిచ్చి నాయన నువ్వొక తీర్చేదేమిటి యిల్లు స్వాధీనంచేయమని యింట్లోనుంచి లేవగొట్టాడు. చిన్నప్పటి స్నేహితురాలుంటే ఆమె నడిగి పంచతీసుకొని పొద్దుకులూ కూలిచేసికొని అక్కడే గంజకాచుకుని తాగేదాన్ని. ఇల్లా ఓ ఏడాదిగడిచింది. ఇల్లాకూడా నేనుగట్టం ఆ పరమాత్మునికి యిష్టంలేదు. నా చిన్న తండ్రికి నాలుగు రోజులు జ్వరము వచ్చి పోయినాడు తండ్రి దగ్గరకు. ఈపాపికి ప్రపంచకంలో నాదనే నస్తువు లేకుండాపోయింది. ఏడుస్తూ కూర్చునేందుకు కూడా లేదు. రెక్కలాడుతేనేగాని చొక్కలాడవు. అల్లాగే యేడుస్తూపడియుంటే ఆ యిల్లాలు రెండు పూటలు గంజపోసింది. మా కులంలో ఒక మనిషికి సంరక్షణ చేయటానికి, మరుపూట కున్న మహారాజు లేడుగా! అల్లాగే లేచి పన్ను చేసుకుంటున్నా. ఇల్లావుంటుండగా నాకుకూడ జ్వరం ప్రారంభించింది. నా చిన్నతండ్రిని నాలుగు రోజుల్లో యెత్తుకు

పోయిన ఈ జ్వరం నెల్లాల్లువచ్చి దానంతటదే తగ్గింది. ఈ నెల్లాల్లు ఒకపూట కాచుకొని, యింకోపూట కాచుకోకుండా కాలంగడిసా.

ఆరోజు, గంజి కాచుకొని తాగుదామంటే యింట్లో నూకలు అయిపోయాయి. పూల్లోకి వెళ్లి అడుక్కు తెచ్చుకుందామని బయల్దేరా. అది వేసంకాలం. తీవ్రంగా గాప్పులేస్తున్నాయి. ఎవరు వీధి తలుపులు తీయటంలేదు. వీధివెంట యెవ్వరు నడవటంలేదు. సంవన్నులు యింటిగుమ్మంలో వట్టి వేళ్ల చాపలు కట్టించుకుని నాకర్లచేత నీళ్లు జల్లించుకుంటూ యెండవేడిమి సహిస్తున్నారు. ప్రాణం చాలొస్తుంది. కళ్లు పచ్చబడుతున్నాయి. మెల్లిగా పాకుతూ వెళ్లి రెండు మూడు యిళ్లవద్ద అరిచా. ఎవరు వినిపించుకోలా. ఇంకో యింటిదగరకు వెళ్లా. తలుపువేసుంది. అరవటానికి కోపికలేక, యిక కదలలేక, అల్లాగే కూర్చుండి పోయాను.

నాకు కొంచెం తెలివొచ్చేటప్పటికి ఆ యింటితల్లి గాబోలు, నాతల ఆమె తొడ మీద బెట్టుకుని, చిన్నగిన్నెలో మజ్జిగా అన్నం నా గొంతుకలో వేస్తోంది. నాకు విభ్రాంతిగావుంది. “ఇదేమిటమ్మా నేను మాలదాసను నన్ను ముట్టుకున్నారు” అన్నా. “నాకు తెలుసులేవే! చస్తోంటే చూస్తూ పూరుకోమన్నావా” అందామె. నాకు కొంచెం సత్తువవచ్చి వెడదామని లేవ బోతుంటే ఆ యింట్లోంచి ఒకాయిన ఆమెను ఏమేవ్ అంటూ వచ్చాడు.

నాదగ్గి రామె కూచునివుంది. ఇంకేముంది మండిపడి “నీకేమయినా మతిపోయిందా? నీ మొహం తగలెయ్యా. మాలదాన్ని ముట్టుకుని సంరక్షణ చేయటానికి, నీకేమి పోయ్యేకాలం వచ్చిందే! మల్లీ యింట్లోకి ఎల్లా వచ్చి పండిపెడదామనుకున్నావు? అంతదయ కలదాసవవుతే ఆకులో పడెయ్యకపోయావు?” అని వురిమాడు. ఆమె “కాదండీ, వీధిలోకి బండ్లాచ్చిన చప్పుడవుతే, ఎవరు వచ్చారో నని వాకిట్లోకివస్తే ఇది గుమ్మంలోపడివుంది. ఎన్ని పిలచినా పలకలా. చచ్చిపోయిందనుకున్నాను యీగాడ్పుకి. అల్లాంటప్పుడు యెల్లా పూరుకోను చెప్పండి” అందా అమ్మ. “ఓసి నీ సముజాయపీమండ! అంతగా అవుతే వెంకిచేత పోయించరాదూ.” అంటూ ఆదే విని అడ్డమయిన మాటలూ అనుచు నాకేసి కోపంగాచూచి ఆయన లోపలికి పోయాడు. ఆమె నన్ను వెనక్కిపిలచి “ఆమ్మీ, నీవు చాల నీరసంగాఉన్నావు. కూలి చేసుకోలేవు. ఎక్కడవుంటున్నావు” అంది. ఆమెకు నా సంగతి టూకీగా చెప్పి, ఆమెవద్ద సెలవుతీసుకుని నేను వచ్చేశా.

మర్నాడు ప్రాద్దున్న నా పంచవద్దకి పాలేరువా డొకడువచ్చి ఆ మహాతల్లి నీకిచ్చి రమ్మన్నారని కొన్ని పూరగాయలు నాలుగుకుంచాల బియ్యం యిచ్చి వెళ్లి పోయాడు. నాకు బలం వచ్చేదాకా ఆ లక్ష్మీదేవి పంపినవి సరిపోయాయి. ఇప్పుడు మామూలుగా కూలి చేసుకుంటున్నా.

ఉంటా రిటువంటి చల్లనితల్లు లక్కడక్కడ!

స తీ త్వ ము

శ్రీ మతి వి. లక్ష్మీ వెంకాయమ్మ గారు

“కీర్తనంతంబు తేజోమయ బుద్ధ్యగుణములకు నలంకారంబు గురుతరంబు కాంతలకు పతిభక్తి అనూమిత భూషణం, చిట్టివే పెరభూషణములు.”

ప్రాణేశు ననవరతము. నీచి తీర్తిబడసిన సతీమణి జన్మమే ధన్యమైనది. సావిత్రి తన పాతివ్రత్యమహిమచేతనే గాదా యమునిసైతము గెలువజాలినది. సుకన్య, అంధుడును వృద్ధుడును అగు ప్రాణేశుని యావనునిగా జేయగలిగినది ఆమెయొక్క పాతివ్రత్యమహిమచేతనే గాదా. దుర్మార్గుడును పరస్త్రిలోలుడును అగు ప్రాణేశుని సుమతి, తన పాతివ్రత్యమహిమచేతనే గాదా సన్మార్గునిగా జేయ గలిగినది. పతివ్రతయగు కాంతి భర్తను ఎడబాసి జీవించలేదు. ఇందుల తీ సతి యొక్క చరిత్రయే నిదర్శనము. పౌరాణికయుగములో మోహినీహాసీతులను దంప తులు నివసించుచుండిరి. వారికి చిరకాలమువరకు సంతానములేక వృద్ధాప్యమునం దు బేహులాదేవి అను కుమార్తె జన్మించెను. ఆమెయొక్క సౌందర్యము త్రిజగ న్మోహనమై శుక్లపక్షుసంధాకరునిమాడ్కి వృద్ధిబొందుచుండెను. యుక్తవయస్సు వచ్చినతరువాత జననీజనకు లామె నొక సుగుణవంతుడగు వరున కొనంగి పరిణయము గావించిరి. వివాహమునాటిగాత్రయే బేహులాదేవియొక్క ప్రాణేశ్వరుడు సర్వదృష్టమై మరణించెను. బేహులాదేవి బాల్యమునుండియు పతివ్రతల కథలను శ్రద్ధతో వినుచు వానివలెనే తానుగూడ పతినినేవించి మోక్షము బడయవలయుననెను వాంఛ గలిగియుండెను. అమె తన వాంఛ భగ్నమైనందు లకు చింతించి నిజమైన పతివ్రతకు వైధన్యములేదని ధైర్యమవలంబించి పతి యొక్క శవమున కగ్నిసంస్కారములు జరుగకుండా ఆటంకపరచెను. ఆమె పరిశుద్ధమైన మునుతో ప్రాణేశ్వరునియొక్క పవిత్రనామమును జపించుచు కలే బరమును భుజముమీద వేసుకొని సముద్రతీరమునకు వెళ్లెను. అక్కడ బేహులాదేవి వటవృక్షముక్రింద కూర్చుండి పతియొక్క శవము నొడిలోనుంచుకొని త్రిమూర్తులనుగూర్చి తపస్సుచేయ నారంభించెను. కొన్ని రోజులకు శవము కుప్ప పురుగులు బయలుదేరి భరించరానిదుర్వాసన వచ్చెను. అప్పటికిని ఆమె శవమును ఒడిలోనేయుంచుకొని తీవ్రముగా తపస్సు చేయుచుండెను. ఆమె యొక్క పతిభక్తికి సంతోషించి త్రిమూర్తులును ప్రత్యక్షులై ఆమె కనేక సరములిచ్చి పతిని బ్రతికించి అదృశ్యులైరి. సతికి పతియే దైవము.

భక్తకోటిలో నవస్యపామాన్యమును యశమును నార్జించిన ఈ భక్తురాలి జీవితచరిత్ర చిరస్మరణీయము. వినిర్మలకాంతినినొప్పు నీమె కీర్తితార కలు నేటి మహిళాలోకమునకూడ ప్రకాంతపూరితముగ మెలయుచున్నది. ఉత్తిరహిందూస్థానమున నాబాలగోపాల మీమె నిప్పటికిని పూజించుచుండురు. నిర్మలయగు నీ ధ్యాతత్వజ్ఞ చవిజాపిన మోక్షమార్గ మాదర్శప్రాయముని జెప్పనొప్పును. లేబ్రాయముననే వైరాగ్యదీక్షనుబూని క్రమమున బ్రహ్మజ్ఞానమునుజారగొనిన నీమెపరాక్రమ మద్వితీయమనుటయేకాక దైవప్రేరేపణమనికూడ భావించవచ్చును.

1475వ సంవత్సరమున మార్వాడదేశమునకు జెందిన రాజోడ్ వంశీయుడగు జయమల్లునకు నీ పుణ్యశీల పుట్టెను. విద్యావతియై చిన్నతనముననే పురాణాది భక్తిరసప్రవాసగ్రంథములను జదువనేర్చి, భాగవతోత్తముడగు తన జనకునిచే ప్రాథమిక శిక్షలను బడసినది.

కొంతకాల మైనతరువాత జయమల్లుడు తన యొక్కకృత్రిమతన తగిన పరుడు లభింపమి—చెడకి చెడకి వేసారి విచారించుచుండెను. అదృష్టవశమున సమానగుణసంపదలచే పేర్వడసిన ఉదయపురాధీశుడగు కుంభరాజా, తనంతతానే,—వినుతికెక్కిన నీ విదుషి గుణగణముల ప్రాశస్త్యమును విని జయమల్లుని యనుమతినిబడసి యామెను పెండ్లాడెను. దంపతు లిరువురును సమానవిద్యాగుణహృదయములు గలవారగుటచే పరస్పరముగ నెల్లుకొనినవారి యనురాగబంధములు నానాటికిని దట్టములై, బిగువగుచుండెను. ఇరువురును సమానపాండిత్యమును గడించినవారు గుణప్రాశస్త్యమందన్ననో ఒకరిని మించినవారింకొకరు. ఇరువురుకు భేద మొక సందర్భమున చాల గలదు. భర్త కేవల మిహిలోకవిషయ లాలసుడు.

భార్య పామాత్మికధ్యానతత్పర. ఇదియే వీరిలో గొప్పలోటు.

మీరాబాయికి శ్రీమహావిష్ణు విలపేల్పు; సర్వ కాలములం దామె కాలని చింతనమే; దినమున సగముకాలము పూజలం దామె వినియోగించుచుండెను. కొన్ని సమయములను ప్రార్థనలు నెప్పుటకు మరికొన్ని వేళలు పరమేశ్వరుని స్తుతించుచు, కీర్తనముల వ్రాయుటకు నియమించుచు భగవద్ధ్యాననిరతయై కాలమును గడపుచుండెను. ఆంతఃపురమున దానిజన మామెయవదేశములచే భగవద్ధ్యానమందే లీనురై నిర్మలమనస్కులగుచుండిరి.

రాజాంతఃపురము ధ్యాననిష్ఠల కనుకూలముగ నుండదని యెంచి, ఊరివెలుపల శ్రీకృష్ణలయము నొకటి నిర్మించి, ఆ భక్తురాలు ప్రతిదిన మనటికేగి, పరమేశ్వరునిగా భావించి ప్రతిష్ఠించిన అందలి శ్రీ కృష్ణవిగ్రహమును నిశ్చలభక్తిని పూజించి, ధ్యానతత్పరమతియై కీర్తించుచు, పాటల బాడుచు కొన్ని సమయములందు తెలిలితప్పి భక్త్యావేశమున క్రిందపడిపోవుచుండెను. కోకిలస్వనమును కిందు చేయు నాభక్తురాలి మృదుమధునిమగు రాగ తాళముల సమ్మేళనము నాట్యానసరణీయమై, చుట్టుప్రక్కలనుండువారిని మైమరపించి భక్తిరసమున ముంచుచుండెను. క్రమమున నీ భక్తురాలి యశోప్రాశస్త్యములు వదైసలు వ్యాపింప భగవద్భక్తులనేను లామెను, జాతిమతవివక్షత లేకమైనను గణింపక చూడవచ్చుచుండిరి. అసంఖ్యాకులుగ యోగవిద్యాధికులు విష్ణుభక్తిపరాయణులు వచ్చి యామె చెంతనసించుచుండుటచే, ధ్యానతత్పరమతి యగు నా బాలతపస్వినికి దినదినమునకు భక్త్యావేశ మిలితమగు ఉద్రేకము మెండగుచుండెను. కేవల భక్తిసమున దేలియాడు నామె జీవచరిత్రమున విద్యాధికులగు భక్తజనులతోడి పరిచయ మొక నూత

సాధ్యాయము గల్పించెను. భక్తుల వాదప్రతివాదములచే యోగవిద్యమూలమున బ్రహ్మజ్ఞాన ములవరచుకొనవచ్చునని మీరా తుదకు చెలిసికొనగలిగెను.

అపారమగు, మీరాబాయికి రై దేశమంతటను వ్యాపించెను. భక్తిపూరితములగు నామెరచించిన కీర్తనలు, జనులు కంఠస్థములుగ పాడుచుండిరి. పరమ పావనియగు నామె నామము వందనీయమును పూజ్యమును నయ్యెను. సమకాలికుడగు అత్పరు చక్రవర్తి మీరాబాయియొక్క భ్రాతృ విని, యామె నొక సారి చూడనెంచెను. కాని మీరా రాజపుత్రకాంత యగుటవలనను రాజపుత్రులకును మహమ్మదీయ చక్రవర్తికిని వైరములు విరవిగ ప్రబలియుండుటచేతను, ఢిల్లీపాదుషా కోరిక ఫలించు విలులేకుండెను. ఎట్లైతే కాతడు తన యాస్థానమందలి “తాస్సేక్” అను గాయకుని రావించి దానితో నీవివయమునుగూర్చి యాలోచించెను. తాస్సేక్ తనవెంట సన్యాసిత్వమునుదాల్చి వచ్చినచో మీరాను చూడనగునని చక్రవర్తికి సలహా జెప్పెను. చక్రవర్తి తన యనుచరునితో గలసి మీరామందిరమును జేరెను. మూర్తి భవించిన యా భక్తురాలి నిర్మలదీక్షాపరతంత్రతకును, ప్రశాంతపూరితమగు భక్తితత్పరతకును నచ్చెరువంది, చక్రవర్తి ముక్తిసాధన ముపదేశింపుమని ఆ పవిత్రహృదయ పాదములపైబడెను. మీరా కరుణార్థహృదయయై “రైవభక్తియే ముక్తిని సాధించుటకు మార్గము” అని యుపదేశించెను. ఢిల్లీ చక్రవర్తి ఆనందకందలితహృదయముడై సాధారణ మానవుని కన్న ఆధమమగు తన జన్మ ముపదేశమును బొందుటచే తరించెనని యెంచెను. ఉపదేశమును బొందిన యనంతర మాతడు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ గురుదక్షిణగా తనయొద్ద దాచియుంచిన రత్నహారమును నొకటిదీసి యిచ్చెను. సన్యాసుల కలభ్యమగు నారత్నహారము నీ కెట్లు వచ్చినదని మీరా సందేహ స్పదముగ బ్రశ్నింప, దానిని తన కొకరాజు బహూకరించెనని మారుజేషముననున్న ఢిల్లీ చక్రవర్తి బదులు జెప్పెను. మీరా అమూల్యమగు నాహారమును గైకొనుట కిచ్చగింపలేదు. కాని తుదకా కపటసన్యాసి

అమె నెట్లో యొప్పించి దానిని శ్రీ కృష్ణస్వామి మెడలో వేసి చూడెను.

కొంతకాలమున కా రత్నహారమునుగూర్చి రాజునకు చెలిసెను. అది ఢిల్లీపాదుషావస్తు వనికూడ నాతడు స్థిరపరచుకొనెను. తన భార్య సౌకిల్యమునకు గళంకము లేచ్చెనని యాగ్రహపరచుకూడె. పూత చరిత్రయగు నామెకు ఆత్మహత్య యొనరించుకొమ్మని యుత్తరువొసగెను. పతి యాజ్ఞానుసారిణి గావున మీరా మరునాటి రాత్రి తన దుస్తులనువిడచి యొక బీదరాలివలె చినిగిన యుడుపులను ధరించి, సమీపముననున్న సరస్వతీతీరమునకేగి పతిని స్మరించుచు నిండు ప్రవాహమున బడిపోయెను. కొంతసేపటి కామెను దేహస్మృతి తప్పెను. కాని అంతరంగిక చుగు నాత్మకుమార్తె మించుకైనను చలనము గలుగలేదు. పిదప మూర్ఛాపరవశయగు నామె కొక దివ్యతేజము గోచరించెను. ఆమె కప్పు డించుకంత తెలివి వచ్చినట్లుండెను. కాని కన్నుల దెలువజాలకుండెను. వీనులకుమార్తెము దివ్యతేజమునుండి వెడలి వచ్చిన కొన్ని విస్ఫుటవాక్యములు వివవచ్చినవి. అవి “మీరా! నీ జీవిత మింకను ముగియలేదు. భావి కార్యమునకు గడంగుము. అదియే నీ కర్తవ్యము” తరువాత కొంతసేపటి కాసాధ్వి కనులు దెలుచునరికి తానొక నదితీనమున జేరినట్లు చెలిసికొనెను. పూర్తిగ తెలివి వచ్చునరికి తన కట్టెదుట పశువులు మేయుచుండ గొల్లపిల్లవాం డ్రాడుకొనుచుండిరి. ఆకటి బాధచే చాల నొచ్చియుండిన యామెకు వారందరు పూజ్యభావమున పాలు గొనివచ్చి ద్రాగనిచ్చిరి. కొంతసేపటి? గోపాలులు కొందరు దారినిజూప మెల్లగ నడచుచు విక్రాంతియైనను లేక మార్గమున నక్కడక్కడ యుపదేశములనుగ్రహించిన శిష్యులు వెనువెంటనే వచ్చుచుండ నాధీని శ్రీకృష్ణదేవుని శ్రీదాపురమగు బృందావనమును ప్రవేశించెను.

బృందావనమున నిదివరకే “దేవగోపాయి” యను నొక గొప్పసన్యాసి వేలకొలది శిష్యులు చుట్టూ పరివేష్టించియుండ ఆ యూరివారందరికి స్త్రీపరిత్యాగ ప్రతీమువలన మోక్షము సమకూరునని బోధించుచుండుట మీరా విశేషము. స్త్రీ ద్వేషియగు నా సన్యాసికి మీరా “శ్రీ కృష్ణభగవానునికి పురుషులైనను పతులకు సతులవలె బృందావనమున నేవీంతురు.

నాళ్ళ దేశపు స్త్రీలు : గృహ పరిశ్రమ

పల్లెటి కులకాంత
(ఉత్తర హిందూస్థానము)

కాన నట్టి భక్తులు స్త్రీలైనను పురుషులైనను నొకటే యని భావించు టు లెమము. స్త్రీయైనను పురుషుడైనను భక్తియే ఆ మహామహునికి ప్రధానము. కావున స్త్రీద్వయమును బూని భేదాభిప్రాయుడైన పురుషుడు భక్తుడు కాకరడు" అని యొక భక్తుని ద్వారా వర్తమాన ముండును. సన్యాసి తను యజ్ఞానమునకు సిగ్గుపడి, మీరాబాయి కడకేగి, వసుస్కరించి త్నమింపవలయునని వేడుకొనెను. నాటినుండియు తన్నొక కిష్కూనిగ భావించ సన్యాసి ప్రార్థించ భక్తాగ్రసరయును మీరాబాయి అందులకు సమ్మతించెను.

బృందావనమున శ్రీ కృష్ణమందిరమున వసించుచు మోక్షదీక్షాపరతంత్రత హృదయమున నల్లడల నలము కొన భక్తియుతమును పాటలబాడుచు బృందాధి

నాధుడగు వామదేవుని గొల్పుచుండెను.

సంభరాణా, సాధ్యయును భార్యయెడ తను గావించిన యపకారమునకు మిక్కిలి పరితపించెను. బృందావనమున శ్రీ కృష్ణసేవాపరాయణయై వసించుచుండిన వార్తను విని యమాత్యవహితుడై ఆమెను జూడ బయలుదేరెను. కోటిసూర్యప్రభా శేఖో మండితయును నా దివ్య శేఖస్వయాపిణిని జూచి రాణా "త్నమింపు" మని యామె పాదములపైబడెను. మీరా పతివ్రత గావున నాధుని లేవదీసి ప్రతిక్షమా పణము వేడుకొనెను. భర్త తనయెడల జూపిన యనుగ్రహమున కానందనిమగ్న మై ఆసతి పతివంల కిష్కగణముతో గలసి నిజపురమున కేగెను. చిర కాలమువర కా పుణ్యదంపతులు వైరాగ్యమునుబూని, తుదకు సాయంజ్యమును వడసిరి.

ఆక్షణమొక్కటె

వజ్రుల కాలిదానుగారు

(ప్రమద్యరకొరకు వెడదమ దురుఁడు వనమున వెడలుచున్నాఁడు.....ఆసభమాచకముగా ప్రకృతియే కనబడును. అతని కనులలో సంధ్రమము.....కాని విధి?)

గాలికదలేడుశబ్దంబుకాని, పూలు రాలిపడుధ్వనికాని, దూరానఁగొండ నుండివడునేటిచడికాని, గండుకోకె లము పలుకుగాని సోకదుశ్రవణములకు. అభిగర్భంబునుండి బయల్పడి యొక చిరుతమేఘముకప్పెను తరుణసూర్యు; గొమ్మసందుల చీకటి గూటినుండి యార్చెభయదాయకముగా దివాంధమొందు. సార్వవల్మీకపథమునఁ బరుగులిడుట; పూవులేలేక, సహజవశా పాలుపులేక జీవనత్వహీనములై యచేతనములు గాగనంబడె నెల్లవృక్షములుగూడ శైశిరాశ్లేష కాలపాశమునబోలె. ఎందులకొకానియూర దూహింపలేని యాతనయొకండుకలఁచె హృదంతరంబు; వానికనులలో మెరపులఁబరవజేసి యెటనొక్కయిరుచె నెదియొయదృష్టరేఖ!

వడివడిగబోవునాతనియడుగు లొక్క మారుగానాగె భయదసంధ్రమవరీత భావనాచాలితమ్ములై పట్టువీడి, పథము సాత్తాళమార్గము పట్టెననఁగః వానికన్నులఁబడె ప్రమద్యరయచేత నముగనేలపై నుంట, కృష్ణమణికలిత సర్పమొందు మృత్యుాగ్రనిశ్వాసమొదవ హాయనుచునాతఁడనశుండై యామెచేత వ్రాలివిలపించె శ్రియ ప్రమద్యరయటంచు; ఒక్కపల్కేనియునులేక యొక్కమారె, క్షణమె—యామెమెల్లనఁ జూచెగనులువిచ్చి; ఆక్షణమొక్కటె యసంతప్తై యుగయుగ విలయగతిలేనిశాశ్వత నిలయమందు మూతవడబోని నిర్జరపూతదృష్టి మాలికలునోలనమరత్వమహిమగొనిన?

వియోగభ్రమరము

పురిచందా అప్పలస్వామిగారు (కవితాసమితి)

ప్రాణముకూడా అర్పిస్తానన్నాను.

నాపూవు మాత్రము నాకోసం ఈ ఆకులనందునేఉంటే చాలునన్నాను.
అదేలోకమనుకొని, దానికోసమే బ్రతుకుదా మనుకున్నాను.

ఒక చిన్నగాలివచ్చి తన రేకులుని కదిపేసరికి నిలుపునా నాప్రాణాలు
కదిలిపోయేవి.

ఎంతచిన్న మంచుబొట్లు దాని దళాలిని సోకినా నారెక్కలతో ఒత్తే
వరకు నాకు చీకటిగాఉండేది.

తన పరిమళములో నేను స్నానమాడినపుడు, తన పరాగలేశము నా
హృదయానికి అలందినపుడు నాకోసం తనమందస్మితంతోపాటు మధుకణంకూడ
ఉపాయనమిచ్చేటపుడు నన్ను నేనేమరచిపోయాను. ఉన్నత్తుడనైపోయాను.

నాగర్వాన్ని చూసి పరమేశ్వరుడే తలవంచాడు. అయ్యో! నాసర్వ
స్వమూ తీసుకొని నాపూవును మాత్రము ఉంచెమన్నాను.

నాప్రాణముపోయినా నాపువ్వునాకుంటే బ్రతుకగల నన్నాను.

కాని, ఈపాడు విశ్వములో జడపదార్థం సైతమూ నానుభాన్ని, నా
అనుభూతినిచూసి ఓర్వలేకపోయింది.

ఏకరూపహస్తమో, ఏనిష్ఠురహృదయమో, ఆ మేఘనిశీఢాన్ని: నా
పూవును కోసుకొనిపోయింది. విశ్వాన్ని చూర్ణం చేయగలిగినంత బలంతో నా
పూవును, నాప్రాణాన్ని కౌగిలించుకున్నాను. ముల్లోకాలూ కంపించేటట్లుగా
రోదించాను. కాని, ఆకరమాగలేదు. నిష్ఠురహృదయం కరగలేదు.

లాగికొనిపోయినది.

ఓర్పు

శ్రీమతి పాకల చంద్రకాంతామణిగారు

ఆమె యొక పేదవారి యింటిబిడ్డ. ఆతడొక శ్రీమంతుడు.

ఆమెనాతడు ఆమె సౌందర్యము—కాదు, విషయసౌఖ్యములు—జూచి పెండ్లియాడెను. వినయమే ఆమె పట్టుదుస్తులు. ఓర్పు, దయ, ఆమె రత్న భూషణములు. ఆతడొమెఓర్పును బరీక్షింపనెంచెను.

సంవత్సరమాయెను. ముద్దులమూటగట్టు చిన్నపిల్ల నామెకన్న మాల వాండ్రును బిలచి ఆపని నిసువును ఖండింప నామెయెనుటనే యాతడొజ్జాపించెను. వా రాబాలిక నెత్తుకొని స్వామియాజ్ఞ నెరవేర్చ వెడలిపోయిరి.

రెండవ సంవత్సరమాయెను. మరల పాలుగారుచెక్కిళ్లతో ముద్దుగారు పసిపాపని ఆమె కన్నెను. ఆమెయెనుటనే యాబాలునిగూడ మాలవాండ్రచేతులలో నిడెను.

ఐదు సంవత్సరములాయెను. ఆతడొమెను పుట్టింటికి వెడలిపోయెను. నాధునాజ్ఞ నొదలనిడి శాంతచిత్తముతో పతికినమన్మరించి ఆమె వెడలిపోయెను.

ఏనిమిది సంవత్సరములాయెను. ఆతడుద్వితీయవివాహ మొనర్చుకొనగోరి ఆమెను వివాహకార్యములొనర్ప రమ్మనిపిలచెను. ఆమెయు వెంటనేవచ్చి నాధుని యనుజ్ఞబొంది వివాహకార్యము లొనర్పసాగెను.

వివాహముపూర్తము సమీపించెను. ఆతడొమెను వధువునొద్దకు గొంపోయెను.

ఆమెచూచెను. వధువు అధికసౌందర్యవతి. ఆమె ఆనందముతో వధువును ప్రేమమారకొగలించి, ముద్దులిడెను. వెనుక నాధునిపాదములనద్ద మోకిరిలి “హృదయేశ్వరా! నాదొకవిన్నపము. మీ రీసుకుమారిపాణినిగ్రహించెదరు గాని నావలెగాక నిర్మలప్రేమతో ఈసుందరాంగిని ప్రేమించెదరుగాక”యనిప్రార్థించెను.

ఇంక నాతడొరిమి పట్టలేక యామెను లేవనెత్తి బాహువులచే బంధించి ప్రాణేశ్వరి! క్షమింపుము. నీపరిమి పరిశీలింప నే గావించిన కార్యమిది. ప్రియా! ఈమెయే మనపుత్రిక, పార్వ్యముననున్న యాసుందరాంగుడే మనప్రియపుత్రుడు.

ఆమె వెంటనే ఆత్మేశునిపాదములపై బడి యాతనిపాదముల నానంద బాష్పములచే నభిషేకించెను.

గా న ము

హిందుసాని తోడిరాగం—ఆదితాళం

- సాసరిగమా, గారిసా, సనిసరి, సనిధా, ధనిసారిసాని॥
- (1) సార్వలలతీ, నందనా, భజనలలలల, జేసేదనీకు॥
 పాప్ప, పదపదప, మాన్ముమప, మపమ, గాగగమపదా॥
 పాలుమలరు ఉ ఉ, వేడుచుంటి ఇ ఇ, పారమెనెవ్వరా॥
 గారిసా, సనిసరి, సనిధా ధనిసారిసా ॥సా॥
 నందనా, భక్తలల, అలల, చందానవేగ ॥సా॥
- (2) మూషకవాహనా, భూషణా, దోషపహరణ,
 దానపాపక, దోషమెంచక, పోషించిబ్రోవుమా,
 భూషణా, చరీతవేగ ॥సా॥
- (3) మందారాకూసుమల్, మల్లేపప పూవూలసరులు
 మారేడి, దాళము ఉ ఉ, మాచిపత్రీ, కాలతోన
 ర్చనా, జేసేదనీకు ॥సా॥
- (4) పుండ్రాల్లూ, పెట్టెదరా, దండిగావండినమంచి
 ఖండచాక్కెర, నారికేళలు, ఖర్జూరఫలములుమెండు
 గా, దెచ్చితివేగ ॥సా॥
- (5) స్వారాజ్యావ్రతము, నిరతలమూబూనీతి మదిలొ
 సరగున వెంకటమ్మకు, వరమూలొసగి బ్రోవుమా,
 కోరితీ, నై కొనువేగ ॥సా॥

భ ర త మా త

శ్రీమతి ఆచంట సత్యవతమ్మగారు

- భారతభాగ్యమాతా! మముబ్రోవు కరుణాసమేత॥
- (1) రత్నగర్భయను రంజిలుబిరుదము రమణీయయశోగాన
 మునెల్లడ మ్రోగుచుండియును మూర్ఖసుతులచే కా
 నిక్తై నకలుపందగనయ్యెను ॥భా॥
- (2) అగర్భశ్రీమంతులమగుమే మాకటిచేతహతహ

రాగిపాత్ర మహిమ :—

రాగిపాత్రను చిలుముపోవునట్లు చింతింపడు పులు నుతోగాని నిమ్మపండు పులునుతోగాని శుద్ధముగ తోమవలయును. ఆ తోమినపాత్రలో 3 శేర్లు శుద్ధ జలమునుపోసి రాత్రి పరుండునప్పుడు తన పడక ప్రక్కన పెట్టుకొని ఆ పాత్రలో ధూళిదూసరములు క్రిమికీటకాదులు పడకుండ ముతపెట్టి భద్రపరచు కొనవలయును. మరుసటిదినము తెల్లవారగనే ఈ రాగిపాత్రలోయుండు 2½ శేర్లు జలముతో నోటిని పలుమారు పుక్కిలించిన నోటిలో చేరియుండు విష క్రిమికూటము వాశనముచెంది మోరు శుద్ధమగును. మిగిలిన అర్ధశేర్లు జలములో ఆరచటాకు తెల్లపువ్వును వేసి కరిగించి త్రాగిన మలబద్ధకమును త్రూచవ్యాధి మాయమగును. కళ్ళరోగములకు, కళ్ళరోగములకు యిది శ్రేష్ఠమైన చికిత్స. ఆరుగంటలకాలము తామ్ర పాత్రలోనుండిన జలము క్రిమినాశనకరమని పరి శోధకులు కనుగొనియున్నారు.

నల్ల రేగడిమట్టి మహిమ :—

ఏటియొద్దననుండు శుద్ధమైన నల్ల రేగడిమట్టి మహిమ యిప్పటివారికి విశేషముగ తెలియకపోయి నను మన పూర్వీకులు చక్కగ గ్రహించియున్నారు. ఇప్పటికిని గ్రామములలో పేదపాదలు సబ్బు, సీకా యలకు బదులు యీ రేగడిమట్టినే వుపయోగించు చున్నారు. జిడ్డును పోగొట్టి చర్మమునకును తల వెంట్రుకలకును మెరుగుపెట్టుటలో యీ మట్టి వాడెమైనది.

ఈ మట్టిపూతలవలన అనేక రోగములను కుదు ర్చుచున్నట్లు ప్రకృతి వైద్యవేత్తలు చెప్పుచున్నారు. పాశ్చాత్యులు యీ మట్టిపూతలచేత స్త్రీల శృంగార మును పెంపొందించుచున్నట్లు ప్రకటించుచున్నారు. గనుక మనకు సులభముగ లభించు యీ బంకమట్టి

మహిమను మనముకూడ గ్రహించి వాడుచుండవల యును.

తులసి—వేపచిగురు :—

అయిదు తులసిదళములును గెండు వేపచిగురు లును చేర్చి ప్రాతఃకాలముననే నమలిమింగిన అన్నా శయమును శుద్ధపరచి నులివురుగులను నశించేసి ఆరోగ్యభాగ్యము నిచ్చును.

బచ్చలికూ :—

బచ్చలిలో మొక్కబచ్చలి తీగబచ్చలిని గెండు జాతులును తీగబచ్చలిలో పచ్చరకములును గలవు. ఆకుకూరలలో పెల్ల యీ బచ్చలికూర ఆరోగ్యము నకు శ్రేష్ఠమైనదని వైద్యులు కనుగొనియున్నారు. ఈ బచ్చలికూర ఆంధ్రదేశమునకు అపూర్వముకాదు గనుక అదరును దీనిని భుజించి ఆరోగ్యమును సం పాదించుకొనవలయును.

గుమ్మడిపండువిత్తుల గుణము :—

అతీర్ణమువల్ల అన్నాశయమునపుట్టు వాడాపాము లకు (Tapeworms) సులభమైన చికిత్స. గుమ్మడి విత్తులను చక్కగకడిగి యెండచెట్టవలయును. తేను ఆరినసిమ్మట సుమారు అయిదుతులముల విత్తులను తీసికొని రోటిలోవేసి మెత్తగదంచి కొద్దిగ జుంటి లేనెను కలిపి లేవ్యాముగ ముద్దచేసి పెట్టుకొన వలయును. ఈ ఔషధమును నేవించదలచుకొన్న వాడు అన్నమును భుజించకుండ వేడినీళ్లలో నిమ్మ పండు రసమును పిండి త్రాగవలయును. అనగా ఒక గ్లాసుటమ్మర్ నిండు నీళ్లకు ఒక నిమ్మపండు చాలును. ఈప్రకారము దినము 4, 5 పర్యాయ ములుచేసి రాత్రి పరుండునప్పుడు పైనచెప్పిన గుమ్మడివిత్తులలేవ్యామును నేవించి పరుండిన గర్భ ములోని పురుగులు నశించి మరునాడు వెలవలభుడి పోవును.

పడుచుంటిమి వృత్తులన్ని నశియించిపోయెనిక భిక్ష
వృత్తిబిరుదుగ గైకొంటిమి ॥భా॥

(3) త్రింశత్కోటి తనయులుగల్గిన తల్లికిదాస్యము త
ప్పదయ్యెనే ఓర్పుకుధరణీతుల్యననియెడి యదాహర
ణముజూపితివమ్మ ॥భా॥

(4) వై నతేయునొక్కనివరతనయుగ వినతగాంచగను వ
దలెనుదాస్యము చెదలబోలుచెడు తనయులందరము
చేరుచుంటిమిలసేవకవృత్తుల ॥భా॥

(5) షోడశరాజులు షడ్చక్రవర్తులు శివాజమొదలగు
శూరతనయులు బొబ్బిలివీరులు పూర్ణచంద్రరస
పుత్రసింహములు భువిసీనుతులని పూజంపబడిరి ॥భా॥

(6) అట్టిసంతతివారముమాకా ఆర్యులరక్తమునాశనాశ
ముల అణగియున్నదికపోంగుచుండెను అమ్మదా
స్యమికలంతమొందును ॥భా॥

(7) వై నతేయునివలనేగాంధి వదలించునునీదాస్యబం
ధములు వనటనొందకమ్మ వందనమమ్మా! వరధారుణి
యో తల్లిభారతీ! ॥భా॥

(8) దీవించుమియోదివ్యభారతీ! దివ్యఆశీస్సులదీనను
తులపై ధనము, బలము మానంబుగైకొని ధర్మవర్త
నము తనయులుపొందగ ॥భా॥

చి కు క్ల గౌ రి

బంధ కనకలింగేశ్వరరావుగారు వి. యె. (ఆనర్పు.)

చిక్కి, చిక్కినగాని,
చిక్కుళ్ల గౌరీనోము,
చెల్లి—పట్టావె.

కంటికాటుక, కరగాకుండ,
చేతీగాజు, చెదరాకుండ
కాలీమట్ట, కదలాకుండ
చీకూచింతలు, చేర్రాకుండ

చిక్కుళ్ల గౌరీనోము,
చెల్లి—పట్టావె.

విడిచినచీరాకట్టాకుండ
తొడిగినరవికాతొలగాకుండ
ఒంటీసామ్ములు—వదలాకుండ
యింటీపురుషుడు వెంటానుండ,

చిక్కుళ్ల గౌరీనోము,
చెల్లి—పట్టావె.

సౌందర్య పోషణ

పరిమళ తలనూనెలు (Hair Oils)

సువాసనతలనూనెలను నియోజకేయముటకు కుడి చేసిన కొబ్బరినూనె, నువ్వులనూనె, ఆలివునూనెలు శ్రేష్టములైనవి. ఈమూటిలో దేనివైనను ఒక నూనెను సుమారు ఒక పిసెడునూనెను తీసుకొని పాత్రలోపోసి కొద్దిగ కాచి పడియకట్టుకొనవలయును. వేడి కొద్దిగవున్నపుడే యిష్టమువచ్చిన ఆత్మరులను కావలసినమట్టుకు నూనెలో కలుపుకొని బుడ్డిలోపోసి కార్కులోమూసి భద్రపరచుకొనవలయును. తలనూనెలో యేరంగు కలుపకుండ తెల్లగ నుండుట శ్రేష్టము. నూనెకు రంగు కావలసినవారు నూనెలో కలుపుటకు పలువిధములైన రంగులు విక్రయించుచున్నారు. వాటినితెచ్చి కొద్దిగ కలుపుకొనవచ్చును. మల్లె, చంపక, కోబా, మొగలి, గోంటు, పొగడ, పట్టివేరు, మరువం, దవనం మొదలగు ఆత్మరులు విరివిగ పావులలో దోహకగలవు.

మల్లెనూనె :—

పల్లనువ్వులను మున్ను రాళ్లు లేకుండ చక్కచేసుకొనవలయును. నెడల్పటిపాత్రలో యీ చక్కచేసిన నువ్వులను పలచగ పరుపవలయును. ఆ నువ్వుల పైభాగమున పూర్తిగ విచ్చని మల్లెపూలను పరుపవలయును. అనగా సాయంసమయమున కోసిన మల్లెపువ్వుములు యిందుకు శ్రేష్టములు. ఇందుకు

గుండుమల్లెలు మంచిది. ఆ పూలమీద మల కొద్దిగ నువ్వులను పరచవలయును. ఈప్రకారము ప్రతి దినము ఒక్కొక్క పౌరను పరచుచుండి మూత పెట్టుచుండవలయును. పదినములు యీప్రకారము చేసి అందుగడు నువ్వులనుమాత్రము వేరుచేసి తీసుకొని గానుగ ఆడించిన మల్లెనూనె వచ్చును. అనగ యీ నువ్వులు మల్లెపూలలో క్రమముగ మాగిన సదరుపువ్వుల సువాసన నువ్వులు కిచ్చివేయును. పూలు వేసినకొలది వాసన జాన్తియగును.

బొగ్గు పల్లుపొడి :—

చింతచెట్టు తెరడునుగాని తుమ్మచెట్టు తెరడునుగాని తీసి నల్లగ బొగ్గుచేయవలయును. ఈ బొగ్గు గోటిలోవేసి దంచి జల్లెడపట్టవలయును. ఈపొడిని యిరువైతులముల తూనికను తీసికొని అందులో వస్త్రుకాళితముపట్టిన ముదురు వేపపట్టపాడుమును పదితులములకు కలిపి పిమ్మట మూడుతులముల తెల్లవుప్పను, యిరువైచుక్కల పెప్పర్మింట్ ఆయిల్ (Peppermint Oil) యిరువైచుక్కల లవంగపట్టతైలమును కలిపి మరియొకతూరి జల్లెడపట్టి బుడ్డిలో పోసి భద్రపరచుకొని వాడుకొనవలయును. పెప్పర్మింట్ ఆయిలుకు బదులు కర్పూరతైలము, యాకరప్పన్ తైలము వాడవచ్చును. లేదా కర్పూరమును $\frac{1}{2}$ తులమును వాడవచ్చును.

పా క క ల

—ప న స కా య కూ ర:—

గింజలు పట్టిపట్టిని లేత పనసకాయను అప్పుడే కోసికొనివచ్చి దానిపైనున్న ముళ్ళను తీసివేసి ఆకాయను కడిగివేసి పన్నముగ రంపముపొట్టువలె దానిని పొట్టుకొట్టవలయును. ఆపొట్టును నీళ్లు కళబిళిమరుగుచున్నపుడు దానిలోపోసి పెంటనే ఒకఉడుకు వచ్చినతర్వాత వారిచివైచి ఒకపళ్లెములో మంచవలయును. ఒకగిన్నెలో కొంచెము నూనెవేసి అనూనె కాగినతరువాత దానిలో అవాలు, మిరపకాయము క్కలు, మినపపప్పు, కరివేపాకు. ఒట్టిపడియములు, వీటిని తగుమాత్రమువైచి పొగుపు కమ్మగ వేగినతరువాత ఇదివరలో నుడికించి పళ్లెములోనుంచిన పనస పొట్టును ఆపొగుపులోవేసి తగుమాత్రము ఉప్పు, పులుసు, నూరిన ఆవపిండి, వీటిని కూడవేసి 5 నిముషములు ఉడకనిచ్చి క్రిందికిదింపి ఆహారము అన్నముతో భుజించిన మిక్కిలి రుచికరిగి ఎంతతీనినను ఇంకను తినవలెనని ఉండును. ఇది శరీరమునకు చాలా ఆరోగ్యకరమైనది. పనసపొట్టు కొట్టేటప్పుడు కనరక్కకుండుటకు దానిలో కొంచెము పసుపు, నూనె, కలపవలయును.

—పిడపర్తి అన్నపూర్ణమ్మ.

—ఇంకొకవిధము—

పై విధముగ తయారుచేసిన పనసపొట్టును పెనర పప్పుతో కలిపి ఉడికించి వార్చివైచి అందులో తగు మాత్రము ఉప్పువేసి పైవలెనే మెరపకాయముక్కలు, ఇంగువ, కరివేపాకు, మినపపప్పు, ఒట్టిపడియములు, వీటితో తగుమాత్రము తిరగబోతపెట్టి దించి అన్నముతో భుజించిన మిక్కిలి కమ్మతనముకలిగి నోటికంతో రుచిగను, శరీరమునకారోగ్యముగను యుండును.

—పిడపర్తి అన్నపూర్ణమ్మ

—మెంతి కూ ర సండి గ పిండి—

వేసవికాలంలో, కాయధాన్యములన్ని చక్కచేసుకుని, ఉంటారుకదా? అందులో ముఖ్యముగా కండి పప్పులో పెద్ద నూకలువస్తవి. అవి బాగచక్కపెట్టి బరకగా వినరి ఆపిండిని, వారి, వారి, సంసారమునకు కాబట్టినంత, తీసుకుని, ఒకగిన్నెలో కొంచెం నీళ్లుపోసి ఆరగంట పూరనిచ్చేది. తలువాల దానికి కావలసిన ఎండుమిరపకాయలు, ఉప్పు, ఇంగువ, అంత రోటనూరి, ఈపూరపెట్టినపిండి, కూడావేసి ఒకనూరు, నూరి, పెట్టుకుని, ప్రాయ్యమంటవేసి, ఒకగిన్నెలోనీళ్ళు $\frac{1}{2}$ పడిపోసి ప్రాయ్యమీదపెట్టి బాగ మరగనిచ్చి, ఈపిండి పిడచలుచేసి ఒకటొకటిగా నీళ్ళలోవేస్తే బాగ తేలివుడుకుతువి. ఇంతలో రెండు, లేక మూడు మెంతికూరకట్టలు తీసుకుని దళములు గిల్లుకుని, కొన్ని లేతకాడలు కూడగిల్లి, ఒక చిటిక, ఉప్పురాచి వుంచేది. వుడికిన వుండలన్ని తీసి చల్లారనిచ్చి పొడిగ నలిపి, పెద్దబాణలిలో మరి కొంచెమునెయ్యివేసి, కాగనిచ్చి, కొద్దిగా మినప పప్పు, జీలకర్ర, కొంచెం అవాలు, ఇంగువ, చచ్చి కరేపాకు, తిరగపోతవేసి, ఈమెంతికూర నీళ్ళుపిండి నలిపినపొడి అందులోవేవేసి పన్నపుశ్రుగునపొరిటి, దింపిన, పట్టువలెనుండును. ఈసండిగపిండి, బహు రుచి, ప్రవర్తిసాధిగా ఆగును, పిండి వుడికిననీళ్ళు చారులో పోనుకొనవచ్చును.

—కంకిపాటి రుక్మిణమ్మ

—కొబ్బరి సుఖ యలు—

నలుబదియారు రులముల కొబ్బరికోరును, యినువ కళాయిలోవేసి, ప్రాయ్యమీదపెట్టి వేయించవలెను.

వేగుచుండగా ముప్పదియారు తులముల బెల్లము లేక నలుబదియైదుమిది తులముల పంచదారనువేసి కొబ్బరి కోరు ముద్దలయ్యేటట్లు వేయించవలెను. ముద్దగుట తోడనే దించి, ఉసిరికాయలంత ఉండలను చేయవలెను. ఆయుండలను బియ్యపుపిండి జావలోయించి నేతిలో వేయించి భుజింపవలెను. మిక్కిలి రుచిగా నుండును. —యమ్. ఆననూయ

—కొత్తిమీరి చట్నీ—

కొంచెము నుంచిమినపపప్పు తగుమాత్రం నేతిలో బాగావేయించి యుంచుకొనవలెను. అందులో కొతిమిరి (దనియాలకూర) కరివేపాకు, చింతపండు, ఉప్పు, పచ్చిమిరపకాయలు, (ఎండుమిరపకాయలు కూడావేయవచ్చును.) కొంచెము అల్లమువేసి మెత్తగా రుబ్బవలెను, తరువాత మంచి నిమ్మకాయలపులును అందులో పిడిచి ఉపయోగించుకొనవలెను. రుచ్యముగానుండును. అరుచిని పోగొట్టును.

—S. T. P. కృష్ణవేణమ్మ.

—గోధుమతుకుడిలు—

గోధుమరవ్వతెచ్చి కొంచెము పంచదారవేసి పాలుపోసి ముద్దగాతడిపి ఒకఘంట నానబెట్టవలెను. తరువాత కొంచెము నెయ్యిరాసి మెత్తగా దంచవలెను. తరువాత అప్పడాలకర్రతో అప్పడాలుచేసి దానిని చాకుతో ముక్కలుగాకొసి నేతిలో వేగించవలెను. గోధుమతుకుడిలు అందురు. యివి నెలకో జాలవరకు బాగాయుండును.

—మరకాని తాయారమ్మ.

—మాంసము లేని పలావ్—

ఆరసోలెడు ధనియాలు, ఆరతులములలవంగాలు, ఆరతులము యాలక్కాయలు, తులముదాల్చనచెక్క, తులము చినవల్లిపాయలు, తులము ఆకుపత్రియును కచ్చాపచ్చగా నలుగగొట్టి 3 1/2 శేరు నీళ్లలో వేసి ఆనీళ్ళు శేరుతగ్గునటుల అనగా 2 1/2 శేరుగా అగు వరకు మరగకావలెను. కాగునపుడు మూతపదేపదే తీయరాదు. తరువాత నీళ్ళునడ్డపోసి విడిగానుంచవలెను.

—పిడవత్తి అన్నపూర్ణమ్మ.

పెదవల్లిపాయలు సదుపైదుతులములు ముక్కలుగా తరిగి నేతిలో వేయించవలెను. తులము చినవల్లిపాయలు, తులముదాల్చనచెక్క తులంఆకుపత్రి పిటినిగూడ నేతిలో మాడురానుండ బాగ్రత్తగా వేయించి యుంచవలెను.

ఆరసోలెడు నేతిలో శేరుబియ్యము (సన్న బియ్యము (కేష్టుము) కొంచెము రంగువచ్చుటుల వేయించవలెను.

తరువాత మరగకాచి యుంచిన నీళ్ళలో, నేతిలో వేయించియుంచిన పెదవల్లి వగైరాదినులును బియ్యమును కలిపి పాయమీదపెట్టవలెను. బాగుగా వుడుకుపట్టిన తరువాత వకసారి తెద్దుతో కలయ కలుపవలెను. మూతతీయకూడదు.

ఈవిధముగా తయారుచేసిన పదారము మంచి రుచికరముగనుండును. మాంసాహారదురులు పలావ్ రుచిని యీవిధముగా కొంత చూరగొనగలరు. పైన శేరుబియ్యము పండుటకు సరిపోవు పడకులు వివరించి తిని. పొచ్చు తగ్గులు దానినిబట్టి గ్రహించునది.

—వి. సీతారామాచారి.

—నీటివంకాయ కూర—

లేత నీటివంకాయలను అప్పుడే కొనికొనివచ్చి ఒకగిన్నెలో నీళ్ళుపోసి ఆవంకాయలను గుత్తులుగ తరిగి ఆనీళ్ళలోవైచికడిగివేయవలెను. ఇట్లుచేసినచో వంకాయముక్కలు గిజచెక్కువు. ఒకగిన్నెలో కొంచెము నూనెపోసి ఆనూనె కాగినతరువాత దానిలో మినపపప్పు, మిరపకాయలు, తీలకర్ర, పిటిని వేసి వేయించి కమ్మగవేగినతరువాత క్రిందికిదించి యెప్పు రోటిలోవేసి తిగినంతపువ్వువేసి మెత్తగకారముగొట్టి ఆకారమును పైనంకాయలలోకూరి సిద్ధముగ నుంచుకొనవలెను. తిరుగ ఒకగిన్నెలో కొంచెము నూనె వైచి దానిలో మినపపప్పులు, తీలకర్ర, వైచి కమ్మగవేగినతరువాత దానిలో మెకారముకూరిన వంకాయలనువైచి దానిలో చిక్కని చింతపండు పులునును కొంచెమువేసి వంకాయలు మెత్తగఉడుకు వరకు మంటపెట్టి ఉడికినతర్వాత దానిలో కొంచెము నువ్వులపప్పుపిండినివేసి కలియపెట్టి క్రిందికిదించి దానిని అన్నముతోభుజించిన నోటికి చాలా రుచిగను ఆరోగ్యకరముగను నుండును. ఒకసారితినిన వాడు ఆకూరను జన్మలోనెప్పుడును మరునజాలడు.

ఆరోగ్యబోధిని

గొంతుజబ్బులు:—

కఠోరముముక్క పాటకులు నోటిలోనుంచుకొని ద్రవము మ్రింగుచుండిన కంఠధ్వనిని చెనుపరచును.

సన్నరాష్ట్రము నమలి ద్రవముమ్రింగిన గొంతు కనసను హరించును.

కాసినిగింజల కషాయమును పుక్కిలించిన గొంతు కనొప్పి శమించును.

ఎర్రగుగ్గలము తేనెతోగలిపి గొంతుకవాపుకు పట్టు వేసిన నది నయమగును.

వల్లవావిలిఆకు పచరలో నూనెకలిపి పట్టించి రుద్దిన మెడ గొంతుక పీటిబోలు నరములవాపు (Glandular swellings) తొలగును.

శొంఠిని ఉప్పునీళ్ళలో అరగంటనేపునాననిచ్చి ఆ శొంఠినిప్పులపైన కొద్దిగకాల్చితేసి కాలినదానిపై పొప్పరకత్తితో గీసివేసి నూరి మెత్తగచూర్ణముచేసి దానిని 1-4 చిన్నములయొత్తుచున్న దినముకు 2-4 మార్లు తేనెతోగలిపి పుచ్చుకొనిన గొంతుకనొప్పి హరించును.

మునగవేరు తేలికకషాయముతో చేసిన పాకము (Syrup) పుచ్చుకొనిన గొంతుకబొంగురుపారడము మానును. అక్కలకర్రకషాయము పుక్కిలించిన గొంతుకరోగములు నివారణమగును.

కురువేరు. దీనియాకురసములో పటికీపంచదార గలిపి యిచ్చిన గొంతుకలో పుండయ్యే రోగము

తొలగును.

పొరచింతపండు చిక్కనిపులుసు గొంతుకపుండు రోగమును మాన్పును.

నేలేడు కషాయము పుక్కిలించిన గొంతుక పుండు నిమ్మలించును.

వాకుడు పండ్లరసము లోపలికిచ్చిన గొంతుక పుండు రోగమును పోగొట్టును.

సీమ కర్పూరపు ఆకు కషాయము పుక్కిలించిన గొంతుకపుండు పోవును.

భోజనకాలమందు ముందుగ నేతిలో మిరియపు పొడుముకలిపి పుచ్చుకొనిన కంఠమున టుట్టిన రోగములు హరించును.

కంఠరోగమున తువరి మన్నునుపైన పూయనగును. త్రికటుక చూర్ణము గళరోగమును హరించును. గళరోగముకు పటికీగలిపిననీళ్ళుపుక్కిలించిన నయమగును.

మామిడాకులు కాల్చినపొగ పట్టిన కొన్ని గొంతుక రోగములు నివారణమగును.

వనకొద్దిగకాల్చి నోటిలోనుంచుకొని ద్రవము మ్రింగుచుండిన గొంతుకపుండు అణగును. మృదువైన దీని చూర్ణము 1 గోధుమగింజయొత్తు వేడిపాలలోవేసి పుచ్చుకొనిన గొంతుకనన గొంతుకపుండు నిమ్మలించును.

న వృత్తాలు

మబ్బన్న:—ఒరే నేంకన్నా అదేమిటా కైల్లో పరుగెత్తుతున్నావు?

వెం:—8 గంటలకి మావూళ్లో పెళ్లి జరుగుతుంది. ఈ కైలు 8-30కి ఆక్కడ చేరుతుంది. దీనిలో నేనుకూడా పరుగెత్తులే 30 నిమిషాలు కలిసి పస్తాయని.

— పాకల రాజామణి.

ఇంగ్లాండు దేశములో నొక నగరమున కోపాను అను నొక దొరగారును అతని సతీ తిలకమును కలిసి ఒక హోటలుకు వెళ్లి తమకు కావలసిన పదార్థముల నాహరించిరి. ఫలహారానంతరము దొరగారు పిల్లులెమ్మనెను. హోటలు మేనేజరు లిలునిచ్చెను. అందులో 'డినర్టు' అనబడు పండ్లుకూడ చేర్చబడెను. దొరగారు:—ఈ డినర్టు మేము తాకనైన తాకలేదే.

మేనే:—అయ్యో, అది నా తప్పుకాదు. మీయెదుట పెట్టితిమి. మీ రారగించినను మానినను దానికి సొమ్ము చెల్లించవలసినదే.

దొర:—సరే, మంచిమాటే.

దొరగారు సొమ్ము చెల్లించిరి.

మేనే:—అయ్యో, అయిదు పిల్లింగులు తక్కువున్నవే!

దొర:—నా భార్యను నీవు చుంబనము చేసుకున్నందు కాసొమ్ము తగ్గించినాను.

మేనే:—చింతమాట! నే నట్టి పనిచేయలేదే.

దొర:—చేయకున్నచో ఆతప్పు నాదికాదు. ఆమె నీయెదుట కనపడలేదా? నీ వామెను మాద్దడినను మానినను నే నాసొమ్ము కొట్టివేయక మానను (అనుచు పడచిపోయెను.)

* * *

మాష్టరు:—అబ్బాయిలూ! దూరబంధుత్వమంటే తెలుసునా?

ఒకపిల్లవాడు:—తెలుసునండీ.

మా:—అయితే నీకు దూరబంధువులెవరో చెప్పు.

పి:—లండనులో చదువుచున్న మా పెద్దన్నయ్య.

* * *

కొడుకు:—నాన్నా! నాకు డాక్టరు తొడుక్కునే వేస్తేకోటు కుట్టించవు?

తండ్రి:—ఎందుకురా అది? అనవసరంగా వేస్తు.

* * *

టీచరు:—(పిల్లలతో) నేనొక సంగతి చెబుతా వినుండి. పూర్వం ఒక బాతిమనుష్యుల్లో ఒక ఆచారం ఉండేది. నల్లజాట్టువారు నల్లదన్నులను, తెల్లజాట్టువారు తెల్లదన్నులను తొడిగేవారు....

పిల్లవాడు:—బట్టతలవాళ్లు యేదన్నులు తొడిగేవాళ్ళండీ?

* * *

“అబ్బాయ్, చిన్నబ్బాయికి జ్వరం కొలవగలవురా?”

“ఆ గజంబద్ద యెక్కడ?”

* * *

పల్లెటూరువాడు:—క్రాపు కత్తిరించాలోయ్!

మంగలి:—ఆ..... (నున్నగా కత్తిరించును)

ప:—ఇదేమిటయ్యో యిట్లా చేశావు?

మం:—బోర్డుచూడు. క్రాపు కత్తిరించబడుననిలేదా?

* * *

పిల్లవాడు:—అమ్మా! ఎందుకే యేడుస్తావు?

తల్లి:—మీ మామయ్య పోయాడురా.

పి:—అత్తదగ్గరకా?

—కె. బి. మూర్తి.

బాలవిజ్ఞానశాఖ

తొ క్కు ప ల్కు లు

సుంకరి రామానుజమ్మగారు

పల్లమ్మా పల్లు
ఏంపల్లు
మామిడిపల్లు
ఏంమామిడి
నరమామిడి
ఏంనర
సేరున్నర
ఏంసేరు
కర్రసేరు
ఏంకర్ర
వెదురుకర్ర

ఏంవెదురు
పచ్చవెదురు
ఏంపచ్చ
ఆకుపచ్చ
ఏంఆకు
చిగురుటాకు
ఏంచిగురు
చింతచిగురు
ఏంచింత
పాపచింత
ఏంపాప

కన్నుపాప
ఏంకన్ను
నెమలికన్ను
ఏంనెమలి
మొగనెమలి
ఏంమొగ
గ్రామంమొగ
ఏంగ్రామం
సంగ్రామం.

తొ లే కా ద శి

దుక్కులుదుక్కులుదున్నేరు
ఏమిదుక్కులుదున్నేరు?
బాలారాయణితోట్టా
బాణదుక్కులుదున్నేరు.
దుక్కులుదుక్కులుదున్నేరు
ఏమిదుక్కులుదున్నేరు?

శ్రీమతి కంకిపాటి రుక్మణమ్మగారు

రాయప్పతోట్టో రాగిపైరునాటేరు
కొప్పప్పతోట్టో కిత్తలినానాటేరు
వెంకన్నతోట్టో వేరుశనగనాటేరు
నల్లభరాయణితోట్టో నంగినానాటేరు
నీతమ్మతోట్టో చిక్కుడుపందిలిపెట్టేరు.

అ వ్వ హా స్య ము

శ్రీమతి పాకల రాజామణిగారు

అవ్వా తవ్వాదెచ్చి యివ్వకున్నావు?
ముససబుగారితోనేజెప్పి ముక్కుకుగివ్వకట్టపాప.
అవ్వా తవ్వాదెచ్చి యియ్యో, ఓహోహో ముసలిఅవ్వ!
కానిపోనితవ్వగాదు కంచుకట్లతవ్వనూది.

కరణంగాఁజేసినజెప్పి ఖయిదులోనేపట్టిస్తాను.
పనికిరానితవ్వగాదు పండికట్లతవ్వమాది.
భద్రగిరిరామస్వామిలోజెప్పి పండుగఁజూపుటాస్తాను.
వెదురుసేళ్ళతవ్వకాదు నెండికట్లతవ్వమాది.
వెలిమిడిసుబ్బారావులోజెప్పి వెన్ను బద్దలకొట్టిస్తాను.

దంపు శృపాల

పిండికోడదామక్క బండెక్కుదాము
రామగిరివెడదాము రావేచెల్లెలా॥
ఎంతచక్కందమ్మ ఏలూరికోటా
ఎక్కికూర్చున్నారు ఎలమదొరలంతా॥
ఎంతచక్కందమ్మ యీవూరికోట
కలసికూర్చున్నారు కరకాలందారు॥
కలిగినవారు పేడవారు వియ్యమందితే
అరిచేతిబెల్లమ్ము చిరిచేదులాయే॥
మావెంకు రామయ్య వియ్యమందితే
పానకంపన్నీరు కలిపినట్టుండే॥
దొడ్డిచుట్టారెండు దిడ్డికంతల్లు
నెడ్డిదివాణంబు నే పుట్టినిల్లు॥
బావ గురవయ్య బంట్రోతువయ్య
నీవున్న సభలోను మగవారుండారు
బావ గాల్లూమీరు శక్తిగలవారూ
వెల్లిన్న సభలోను పిండిగొట్టేరు॥

శ్రీమతి పాకల రాజామణిగారు

మేడచుట్టారెండు మేటిస్తంభాలూ
మేనమామదివాణం అమ్మపుట్టిల్లు॥
మేనమామల్లార మేటిదొరలార
అమ్మున్న వాడలకు తమ్ములై రండి
మేమున్న వాడకూ మామలై రండి॥
మానికమునంటిది మాగూటిదివ్వే
మన్నె రాజువంటివాడు మామగురవయ్య
అధికచక్కనిదమ్మ అత్తమంగమ్మ॥
నిమ్మపండువంటిది అమ్మనావళ్ళు
నీలిరవికలంపు అన్నలచేత॥
తోటికోడలవమ్మ దొరబిడ్డవమ్మా
నీవున్న పొరుగున నివ్వట్టదమ్మ॥
అల్లెగారన్నది తాపెద్దమనిషీ
కోడలికిదుడ్డటి తాగడ్డతినను॥
గడ్డలుతిన్న అల్లె గెడ్డలపాలాయె
దుడ్డుతిన్న కోడలు దుడ్డలైవుండే॥

కథలు

మంగల్ చండీవ్రత కథ

చండీబ్రాహ్మణరూపధారియై యొకానొక మం
గళవారపు దినమున యొక బీదపర్తకుని యింటికి
యాచనార్థ మేతెంచెను. ఆ పర్తకుడు “దర్శియవకు
సంతానము మొండన్నట్లు” బీదవాడేగాక యేడుగురు

తాంబూనపల్లి వేంకటరంగారావుగారు

ఆడపిల్లలను సహితము సంతానముగా బడసియుం
డెను. ముష్టివేయటకై ఆ పర్తకుని యిల్లలు తన
సత్తుపుత్రికాసంతానముతో పరివేష్టించబడి యేతెం
దుదుండుట యామాయాస్త్రి గాంచి ఆపెరావేగమే

“నీ కంఠమంది పుత్రులు” అని అడిగెను. తనకు పుత్రసంతానము భగవానుడు ప్రసాదించియుండ లేదనియు, ఉన్నదందరు స్త్రీలేయనియు నుడువని, పుత్రులులేని యిల్లాలి హస్తాంజలియిడి ముష్టి గొనవని, యొక పరిమళమందరపుష్పము తీసి ఆమెకిచ్చి, యీ పుష్పమును నీటిలోవేసి, కొంతసేపైనతరువాత, ఆనీటిని నేవించిన పక్షమున గర్భము ధరించి యనంతరము పుత్రసంతానము నొందగలవని అభయమిచ్చి, అంతర్ధానమయ్యెను. తానెనుటకు భార్యయు మంగళచండి వ్రతము యెట్టాచరించవలయునోగూడ సంక్షేపముగా చెప్పెను.

తదనంతరము యీ కపటబ్రాహ్మణస్త్రీవేష ధారిణి మరియొక ధనికుడైన వర్తకుని గృహంగణము చేరి, అచ్చట సహితము యాచన యాచించి, ముష్టి వేయబోవునదికి ఆ యిల్లాలినిగాంచి “నీ కంఠమంది పుత్రకలు” అని ప్రార్థించెను. తనకుగల సంతాన మంతయు పుత్రులేగాని పుత్రికలు లేరని నుడిచెను. ఒక పుత్రికయును లేని యిల్లాలి హస్తపుటుంబుల నుండి ముష్టిగొనుట తనకు వ్రతభంగమనియు, అందు వలన ముష్టివలదని చెప్పి వెనుకటిరితిని యొక పుష్పమునిచ్చి, పైభంగినే చెప్పి తాను మాయమయ్యెను.

ఇట్లు కొంతకాలమగునదికి యీ వర్తకు లిరువురి గృహములయందును వీధవానియింట యొక బాలుండును, భాగ్యవతుని యింట యొక బాలికయును యొకకాలమునందు జననమునొంది, నామకరణదిన మాసవృత్తమగుడు యిరువురకు జయదేవ — జయవతి యను నామకరణము గావించిరి.

ఇరుగుపొరుగువారలగుటకు, యొకే ముహూర్తమున జననమునొందుటకు, యొకేసలమున యాట పాటలు, విద్యాభివృద్ధులు గావించుటకు, వార లొండొరుల స్నేహసంబంధస్సహోపాటు యొకే రీతిని దినదివాభివృద్ధి నొందుచుండిరి. ప్రాయము పాద్యున, తక్కిలది యిరువురయందును భావోద్రేక మధికమై యొకనొకరు విధువలేనంత ప్రణయమున

తన్మయవిత్తులగుచు, యొకరినొకరికిచ్చి వివాహములు గావించుటకుటకై, యొకరి తల్లి దండ్రులవారు వేడుకొనిరి. జయదేవుడు, జయవతిని పెండ్లి చేసుకొనుటకు తనకుగల ప్రేమను వెల్లడిపరచెను గాని, యంతటి భవవంతుని నుమాత్రము వీధవాడైన తమ కుమారునికీయ నిచ్చుగింతురాయని జయదేవుని తల్లి దండ్రులు సంతయాకులవిత్తులగుచు, వీరిరువురి కల యొక యెటులనాయని యాందోళన చెందుచుండిరి.

ఒకనాడు మంగళచండికాదేవి జయవతి తండ్రి కగుపడి, తన కుమార్తెను జయదేవునకిచ్చి పరిణయ మొనర్చవలసినదని యాజ్ఞయిచ్చెను. చండికా యాజ్ఞానుసారము జయదేవ — జయవతులకు కాస్త్రానుసారి ముగా పరిణయోత్సవము గావించబడెను. వివాహ సంతరము జయవతి, జయదేవు లొకదివసమున ద్వీర దాధిష్టులై మార్గమధ్యమునగల యొకనదిని దాటుచుండ, తన భార్యయగు జయవతి తనలోతాను యేవో మంత్రోచ్చాటనలు నలుపుచుండినటుల విన గలిగెను. వెంటనే జయదేవుడు, “ఏమిటా మంత్రోచ్చాటనము? దానియర్థమేమి? ఎందుకు జపించుచుంటివి? ఆయుదంతమంతయు సాంగోపాంగముగ వినని”మృత మంగళచండికాదేవిని ధ్యానించు క్షోకముల తిరిగి పఠించెను. అందునకు భర్త కడు ముదమంది, అది పఠించినందువలన కలిగెడు ఫలితం చేమి? అని అడిగెను. అపె తన భక్తులందరిని యెట్టి ఆపదలనుండియైనను రక్షించ సామర్థ్యముగలదని, అట్టి రక్షకురాలను తాను ధ్యానించుచుంటినని నుడిచెను.

అంతట జయదేవుడు ఆయుదంతమందలి నిజానిజముల నరయ కుతూహలందై, తన భార్యపెడలోని యాభరణములెల్ల తీసి తనవద్దగల వస్త్రమునందు ముడివైచి, అనదిలో పారవైచెను. పాప మామె యందల కేమియు భర్త ననలేదు నరిగదా, యథా ప్రకారము చండికాదేవిని ప్రార్థించుచుండెను. ఈ రీతిని కొంతకాలము గడువ, యొకనాడు జయవతి మామగారు, యొక పెద్ద మత్స్యమును తెచ్చి విందుచేయమని కోరగా, అందునకు వల్లెయని దాని నందుకొని తిరిగియాడ అందున మూటపాళముగా తన యాభరణములన్నియు గాన్పించెను. జయ

దేవుడు మత్స్యగర్భమునందు కాన్పించిన యాభరణముల తిరిగి చూడగలిగియు, చండికయొక్క మహిమను యింకను తెలుసుకొన కుతూహలుడై, యొకనాడు తన చిన్నికుమారుని కుమ్మరివాని యవయున దాచెను. కుమ్మరివాని కేసంగతి తెలియక ఆవయును అంటించిన పలుమారు ప్రయత్నించెను గాని యొకమారును ఆవయు అంటుకొనకయ్యెందుట కనులారగని ఆవయుచుట్టును యిదేమి గ్రహచారమురాయని తిరుగుచుండెను. ఇట్లు తిరుగుచుండ యొక కుండపండున జయదేవుని పుత్రతత్వము సురక్షితముగా శయనించుచుండుటను చూచి సంభ్రమాశ్చర్యచకితుడై, తిరిగి యా కుర్రవానిని తల్లి దండ్రుల కప్పగించి, జరిగిన వృత్తాంతమంతయు వివరముగా వర్ణించెను. కాని జయదేవున కింకను యమమాననివృత్తిగాక. ఆ కుర్రవానిని వదిలో పారవైచెను. ఒకనాడు జయవతి నీటికై యేటికరుగ, ఆ నీటితో పాటు కుండలోనికి యా కుర్రవాడు వచ్చెను. ఇటులనే ఆ నీకరీతుల య నీకపరియాయములు మంగలచందీ దేవియొక్క మహిమను పరీక్షించి, విముక్తుడై, కడకుదేవియొక్క సత్యమును, ఆపెను ధ్యానించుటవల్ల యొనగూడిన ఫలితమును గని అది మొదలు మంగలచందీ దేవియందు భక్తితత్పరుడై, ఆపూజ జయవతీసహితముగా యనవరతము గావించుచుండెను. ఈవ్రతము యెవరోనరంతుకో వారలకు ఎట్టి యాపద లొదవకుండునట్లు పురాణములవల్ల తెలియనగుచున్నది.

హంస, బ్రహ్మ

ఆదిభట్ల తరిణయ్యసిద్ధాంతిగారు

హో॥ నిత్యనందరసాలయం సురమునస్వాంతంబు
బాతాశ్రయం
స్వచ్ఛం సద్విజనేవితం కలుషపృథ్విద్వాననా
విష్కృతం
శంభుధ్యానసరోవరం ప్రజమనోహంసావతంస!
స్థిరం
కింక్షుద్రాశ్రయ పల్వలభ్రమణ సంజాతశ్రమం
ప్రాప్యసి॥
“శివానందలహరి”

ఒకానొక హంస మానససరోవరమును విడిచి కలుషభూయిష్టమగు నొక తటాకమును ఆశ్రయించినది. తృప్తిపానలకు లోనై రేయింబవలు తన యాహారమగు తామరతూండ్లకు మత్స్యములకు నెదురకొచ్చెను. అవి యందు లభింపవు. ఆహారము లేనందున నది మిగుల దుఃఖించి యందులకై మిగుల ప్రయత్నింపసాగెను. ఎంత ప్రయత్నించినను ఒక తూడుగాని, ఒక ముత్యముగాని దొరకలేదు. అడుగుభాగమునకు తొచ్చి ముక్కుతో గాలింపసాగెను. అచ్చట కంకరతప్ప మఱియేమియు దొరకదయ్యెను. నిరాశితిందియు నయ్యది యా

కంకరనే తినవలసినదెను. లేకున్న నాకలిచే నులమల చూడవలసినదే. ఎట్లో కొంత తినగలిగెను. ప్రయోజనమేమున్నది? ఆకలి తీరకపోవుటయేగాక కడుపునొప్పి తప్పదయ్యెను. ఇది యాకలినొప్పియని తెలంచి మఱింత కంకరను దినకొచ్చెను. అట్లే ఆకలియు అబాధయు వృద్ధిపొందుచుండెను. ఇంతిలో పూర్వజన్మ పుణ్యవశమున బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై, “ఓ హంసమా! కంకర నీ కాహారమగునా? దానిని తినకుము. నీవు మానససరోవరమునకు పొమ్ము. అచట నీకు తగిన యాహారము లభించి సుఖించగలవు. నీచమగు నీ తటాకమును విడువుము. దీనిలో నిజమగు సుఖము నీ కెట్లు లభించును? దీనిలో ప్రకృతి ప్రధానము. జడభావ మిందు రాజ్యము నేయుచుండును. నా మాటయందు విశ్వాసముంచినచో మానససరోవరమునకు పోవుమార్గమును నే నుపదేశించగలను. నీ శక్తికి తగినట్లు నిన్ను చటికి చేర్చగలను. అందు మూలమున చైతన్యస్వరూపుడవు కాగల”నని యుపదేశించెను.

దీని భావార్థమేమి? సచ్చిదానందస్వరూపుడగు దేవుడు నిజపదవినుండి శ్రేష్టుడై దేహధారియగు

నపుడు సంసారతటాకమున మునిగి కేలియాడుచు, నుఖమావంతయేని చూడజాలక తానుతనముతో న్రుక్కుమందగా నింతలో పురాకృత పుణ్యపరిపాకమున నద్దురువు లభించి పరోక్షజ్ఞానము నిట్లుపదేశించును, "ఓ జీవమా! నీవు పరమాత్మస్వరూపుడవు.

నీనిజభామ మిచ్చటకాదు. నిష్కలమైన చేతనప్రదేశమును నీవు చేరవలె"నని బోధించి యంతరదృష్టిని నెలకొనియుండునట్లు కొంత సాధనప్రకారము చేయించి క్రమముగా ఆపరోక్షజ్ఞానసంపన్నుని గావించి జీవబ్రహ్మైక్యము సాధింపజేయును.

కవటపత్రివర

శ్రీమతి

తులసి వెంకటసుబ్బలక్ష్మమ్మగారు

అనగనగా ఒకవూరు. దానిపేరు వుజ్జయిని నగరం. దానికి ప్రభువు భోజమహారాజు. బహున్యాయంగా పాలిస్తూవుండేవాడు. ప్రజలకు ఏకప్టుల వచ్చినా వారించేవాడు. ఒక్కొక్కమాటు తన దేశంలో ఏమేమి మోసాలు జరుగుతేవో చూద్దామని మారుజేషంపేనుకుని తిరగడం ప్రారంభించాడు. ఓ వూళ్లో గొప్ప నిష్టకల బ్రాహ్మణుడు ఒకడున్నాడు. అతడు నిత్యం స్నానంచేసుకుని సంగ్యవార్పడం, దేవయజం, వీర్యతర్పణం కాకబలి మొదలైన వైదికకర్మలన్నీ ఆచరించేవాడు. ఒకనాడు కాకబలికై అన్నము కడుచుచేసి విడిచినాడు. కాకులన్నీ కావుకావుమని రొదజేయుచు వచ్చినవి. ఆ కూలలకు జడిసి వడవడ వడకుచు ఆయన భార్య పరుగెత్తుకుని వచ్చి భర్తను కాగలించుకున్నది. భర్తగారు కాకులను తోలివేసి భార్య సౌమమర్యమునకు పతిభక్తికి చాల మెచ్చుకున్నాడు. ఇదంతా భోజరాజుగారు చూస్తూనేయున్నాడు. ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఈ పతివ్రతను బోధించాలని బుద్ధిపుట్టింది. అది ఆమవాన్య రాత్రి. ఆ కటికచీకటిలో ఆగృహిణి ఫలహారములు ఆకులు పక్కలు మొదలైనవి చేతపట్టుకుని భర్త నిదురించిన వీడవ తలపుజేరవేసి ఎక్కడికో బయలుదేరింది ఉపభర్తను చేరడానికి. రాజుగారు వెంటడించారు. నర్మదానది పెద్ద పెద్ద తరటాలతో గోల

పెడుతూవుంది. ఆనది దాటాలనుకుంది. పడవ యేమీలేదు. భయమేకంది. పెద్ద పెద్ద మొసళ్లు తిమింగలములుకూడ గంతులేస్తున్నాయి. ఒక వుపాయం తోచింది. చేతిలోవున్న ఫలహారములు నదిలో తిమ్మి వేసినది. ఆవి లాక్కుని ఆ జంతువులు పోయినవి. యీపె యీదుకోని ఆవలి గట్టుచేరింది. రాజు కూడా వెంటడించి ఆమె చర్యనంతా గ్రహించి ఆస్థానంలోకివచ్చి కాలిదానుగార్ని పిలిచి యిలా అన్నాడు (దివాకాకరుతాద్భితా) పగటియందు కాకికూతకు భయపడ్డది అని. వెంటనే కాలిదాను (రాత్రే తరతి నర్మదాం) రాత్రియందు నర్మదానదిని దాటినది. రాజు ఆశ్చర్యపడి (తత్రసంతి జరే గ్రాహా) ఆనదిలో మొసళ్లువున్నవి కావా అని. మరల కాలిదాను నాల్గవచరణము యిట్లు చెప్పినాడు (మర్మజ్ఞానైవనుందరీ) ఆమర్మము ఆమె యెరిగియున్నదే అని. రాజుగారు కవి కాళ్లపైబడి నమస్కరించి విశేషబహుమాన మిచ్చినాడు. కాన పోదరీమణులారా! భర్త కనులగప్పి యిట్టి దుష్కార్యమాచరించి ఆనందించు వన్నె లాడి జగద్రతుడు డగు నా యమనిమ్రాల, ఎర్రగకాలిన యినుచు స్తంభముకడ, యమదండము శిరముపై నిడియుడు, గయేమని చలుకునో.

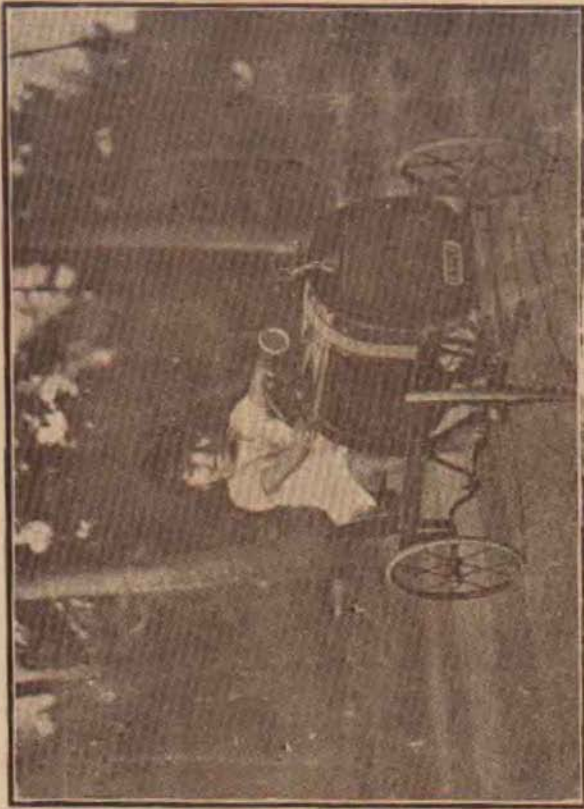
తెలివిగల శ్రీ

రామూరి రామనారాయణరావుగారు

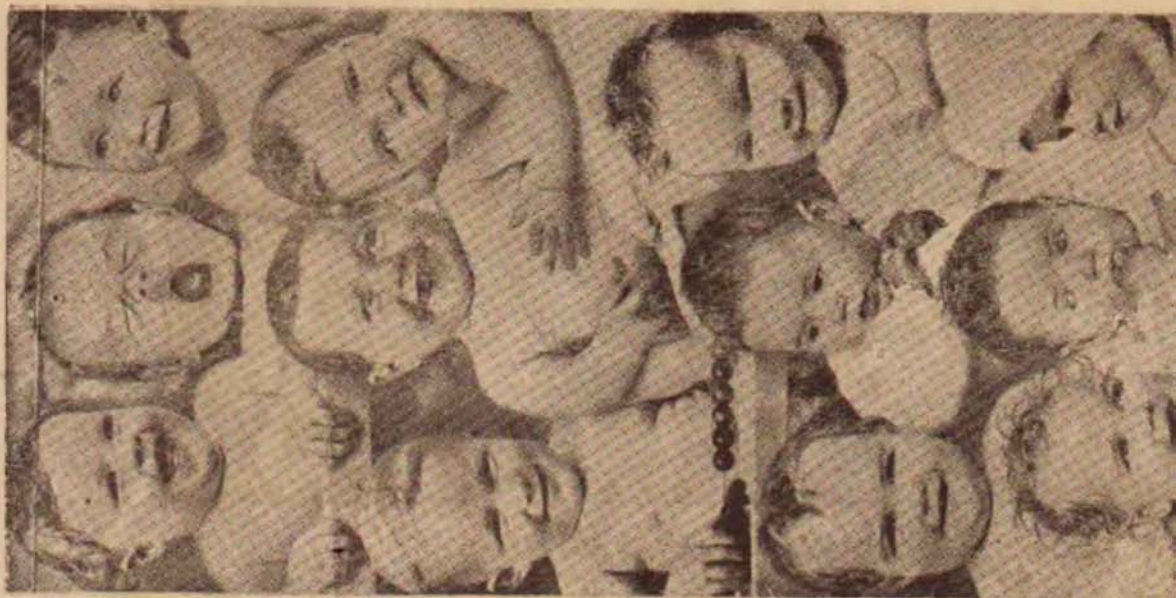
అనంగా అనంగా ఒక రాజున్నాడు. ఆ రాజు దగ్గర ఓమంత్రి ఉన్నాడు. ఆమంత్రి-తెలివైనవాడు కాదు. ఒకనాడు రాజు తన మంత్రిని పిలిచి, మంత్రి, నీవుపోయి ఒక గిద్దడు ఎద్దుపాలు తెచ్చుని

యాజ్ఞాపించెను. "నీవు ఆరునెలలులోపున లేసుకొని రావలెను. లేనియెడల నీతల యెగిరిపోవు"నని చెప్పెను. మంత్రి ఆశ్చర్యముపొంది గిద్దడు ఎద్దుపాలు ఎక్కడ తెత్తునని మనసులో అనుకొని రాజు

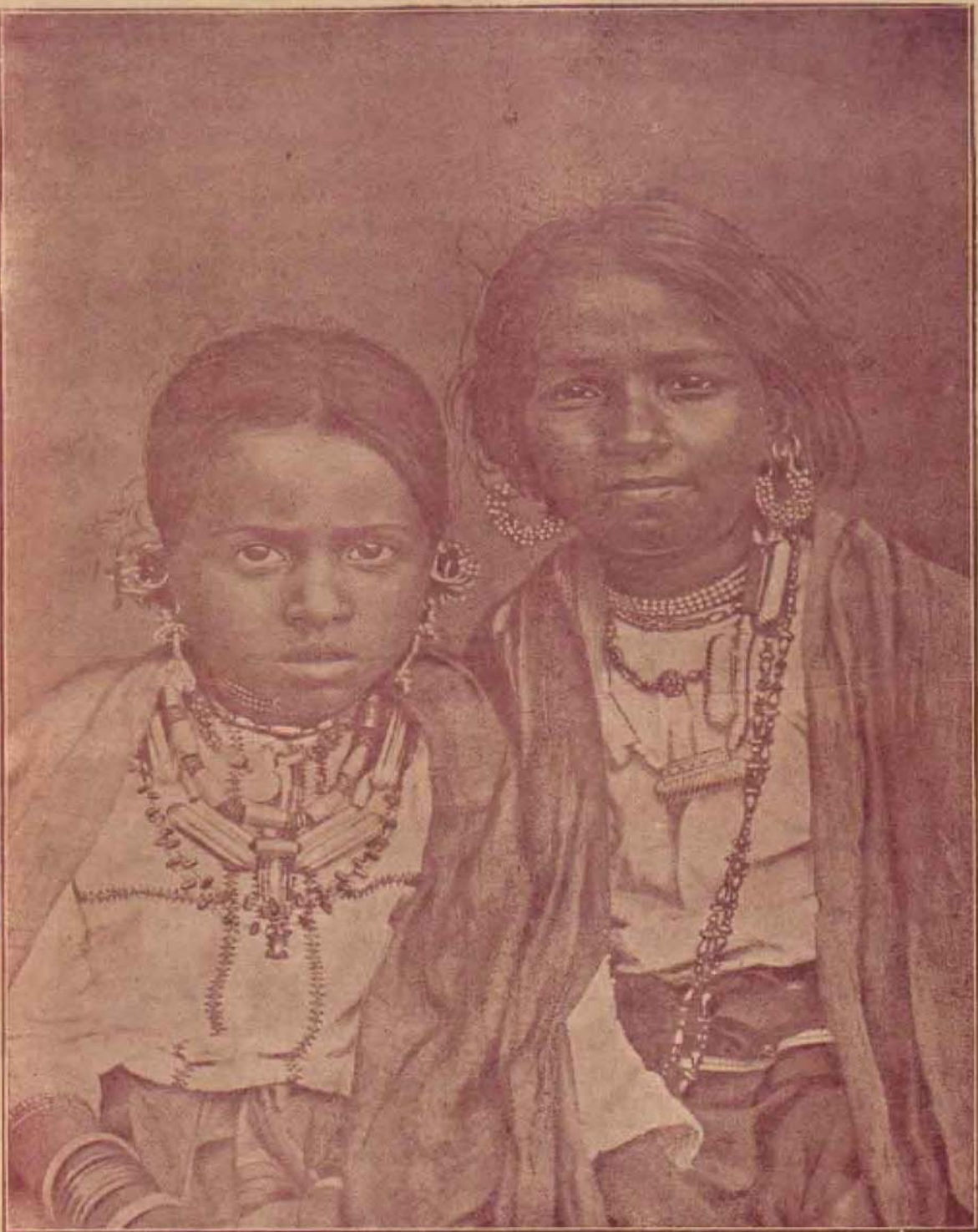

‘చిన్న వాడబ్బాయి’ చంద్రగిరియ్య

అనాగరిక-ద్రావిడ బాలికలు

తో, "అట్లే తీసుకొనివస్తు"నని చెప్పి యింటికి పోయి ఎవరికి కనబడకుండా మునుగువేచుకొని పరుండెను. ఈతనిభార్య భర్తనుజూచి పడుకొనుటకు కారణమడిగెను. రాజుగారు గిద్దెడు ఎద్దుపాలు తెమ్మన్నాడని భర్తచెప్పెను. అప్పుడు భార్య, "దీనికొర కింతవిచారమా! నేను తెచ్చి మీకిచ్చెద"నని చెప్పి భర్తకు దైర్యము కలిగించెను. భార్య మంత్రిని యొకగదిలోనుంచి తలుపునకు తాళమువేసి యుంచెను. ఈలాగున అయిదునెలలు గడచినవి. వారములు తోజాలు గడచినవి. తెల్లనారి ఏడు గంటలకు రాజుగారికి గిద్దెడు ఎద్దుపాలు యివ్వవలెను. మంత్రిభార్య నాటిఉదయము వీధిలోకివచ్చి, "సాభర్త గర్భముతోనున్నాడు సాభర్త గర్భముతోనున్నా"డని, గట్టిగా తేకలువేసి ఏడుచూడారంభించెను. అంత ఊరిలో అందరు మంత్రి భార్య ఏడ్చుచున్నదని

వచ్చి, మంత్రి కడుపుతోనున్నాడని తెలుసుకొనిరి. ఈకలురు రాజుగారికి తెలిసెను. రాజు ఆశ్చర్యపడి వెంటనే మంత్రిగారి యింటికి వచ్చి జరిగిన విషయ మడిగెను. మంత్రి భార్య తన మొగుడు గర్భముతో నున్నాడని చెప్పి చెక్కిచెక్కి ఏడ్చుచుండెను. రాజు అందులకు నవ్వుచూ, "అమ్మా, మగవారు కడుపుతోనుందురా?" అని ప్రశ్నించెను. అప్పుడు మంత్రి భార్య, "అయితే మీరు యేమని గిద్దెడు ఎద్దుపాలు తెమ్మని ఆజ్ఞాపించిరి"అనెను.నిరాజు ఆమె తెలివికి మెచ్చుకొని తన రాజ్యములో నగము మంత్రి భార్య పేర వ్రాయించెను. మరియెన్నడును యిటు వంటి తెలివితక్కువనుల చేయమనవని అనుకొని రాజ్యము చేయుచుండెను. మంత్రి తన భార్యను మెచ్చుకొనెను.

చిత్రప్రశ్న కు సమాధానములు

జూలైమాసపు 'గృహలక్ష్మి'లో కొత్త సూర్యవారాయణ చందరిగారు ప్రకటించిన చిత్రప్రశ్నకు అనేక బాలబాలికలును యువదలును ఆలోచించి సమాధానములను వ్రాసివారు. గ్రంథవిస్తరభీతిచే అందరి పేరులను ప్రకటించలేదు. వానినిబట్టి యాదిగన సమాధానములు సరియైనవని పాఠకులు గ్రహించునది. (1) వలువ (2) మిసిమి (3) కిటికి (4) కచిక (5) మత్తము (6) ముదము (7) ముఖము (8) పులును.

[గృహ|| సం||]

చిత్రప్రశ్నలు

కందికంపలోకన్నది
ప్రత్తిచేనులోపారవేళింది
పిల్లివలె పిరికినై య్యుండక
కాకివలె కలకాలముండక

కంకి పాటి రుక్మణమ్మ గారు
హంసనై ఆటమౌనములుండి ఆకాశమార్గ
మున విహరించెదనన్నది, ఒక స్త్రీ సన్యాసి-
ఈమె ఎవరై యుండవచ్చును?

సోమయాజుల వెంకటాచలకౌస్త్యగారు

సీ॥ మద్యంబుదేనికై మానవుల్ త్రొవుదు? రెండుసర్పములువసించుచుండు?
రాజమందిరముద్వారమున నెచ్చాడుండు? శిష్యుండుగురునకు చెలగునెచట?
బాల్యమ్మునకునెడ్లు బరగుతారుణ్యమ్ము? గగనమీశునకేమి యగునుసతము?
పొడగరిబట్టకు పొనగంగవలెనెద్ది? చంద్రబింబమున గాంచనగునెద్ది?
తే॥గీ॥ అన్నిటికిమూడుమూడుండునక్కరములు ఆదితుదియొక్కరూపునసమరియుండు|
ఆరుమాసమ్ములవధినిసరయనిత్తు ముదముతోదులే దెల్పుడీముగుదలార॥

విబుధవాక్యములు

మానవజీవితమందలి పరస్పర

వాగ్మూలములు:—

కామితుడు యజమానిసంపదకై కష్టపడును. వైనికుడు వైస్యవృద్ధికై జన్మను. ప్రభుత్వములు ప్రజలయందలి చెడువ్యములకై చట్టముల నిర్మించును. స్వకీయనాశనమునకై బుద్ధగ్రస్తులప్పుడేయుదురు. పురికిక్షులకై హంతకులు హత్యగా వింతురు. కామోద్రేకమునకై తన్నొల్లనియువిదను కాముకుడు కాంక్షించును. మతగురువులు ముఖ్యముగా ఆస్యమతముల నిరసించుటకై బ్రతుకుదురు. విటుల ప్రేమాభివృద్ధికై కులటల్లొల్లనివారినలె నటించురు. స్వీయనాశనమునకై శలభము దీపమును ముద్దిడుకొని యత్నించును. సత్యదూరములగు స్వకీయవిమర్శనముల వ్రాయ భారతీయులొకరితో నొకరు పోటీచేయుదురు.

ఇదే నేటి నాగరికతా బాహుళ్యపు ముఖ్యతత్వము. సద్బుద్ధిగలసంఘము యిట్టి కళంకములను తొలగిజేసి కొన ప్రయత్నించనగును. యజమానికిని, పనివానికిని, పనియందలి యభిమానమే ప్రధానసంబంధమై యుండ నగును. ఒక స్త్రీ తనబ్రతుకుకొరకు మాత్రమే తన శరీరము నమ్మకొన్నచో ఆమెను కులటయందుము. అటులే పురుషుడు ధనమునకై తన్ను విక్రయించు కొన్నప్పుడు పణ్యపురుషుడగునుగా! ఆయితే యా సంబంధమున స్త్రీకి తుమాస్తమగు విషయము లొక కొన్నియైన నుండవచ్చుచేమోగాని పురుషునకు యే కొలదిమాత్రమైనను తీమింపబడుటకు తగినకారణము లుండవలెవు.

కాంచనపల్లి వేంకటరంగారావు.

స్త్రీలు—గౌరవపదవులు:—

స్త్రీలు ఇక్కాలమున రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి పెక్కుగౌరవోద్యమముల నత్యంత చాకచక్యముతో నిర్వహించుచున్నారలు. మునిసిపలు సంఘములగు, బెంచికోర్టులందు, తాలూకాబోర్డులందు, జిల్లాబోర్డులందు స్త్రీలు సభ్యురాలైగా నియమించబడుట మనము చూచుచు నేయున్నారము. ఆయా సంఘములు స్త్రీలసభ్యత్వముచే పునీతములై పెక్కు ప్రజాహితకార్యము లొనరింపుచున్నయవి.

బెంచికోర్టులకన్న నేయిమడుంగులు బాధ్యతగల పెవన్నుకోర్టులందు స్త్రీలు ఆసెనరులుగాను జ్యూరరులుగాను నియమించబడకుండుటకు హేతువేయిమాకు గోచరించుటలేదు. పెక్కు పాఠ్యకార్యముల యందు స్త్రీవికాషిగమైన సంబంధముకలిగి యేయుండుచున్నది. అట్టియెడ స్త్రీజూరరులు లేకున్నయెడ సంపూర్ణవ్యాయము నిర్వహింపబడనేరదు. ఈవిషయమే స్త్రీరెల్లరు మహిళాసభలయందు స్త్రీలను గూడ ఆసెనరుగాగాని జూరరుగాగాని నియమించవలసినదని తీర్మానములజేసి దొరతనమువారికి బంపుట ముఖ్యపనిగ మెయున్నది.

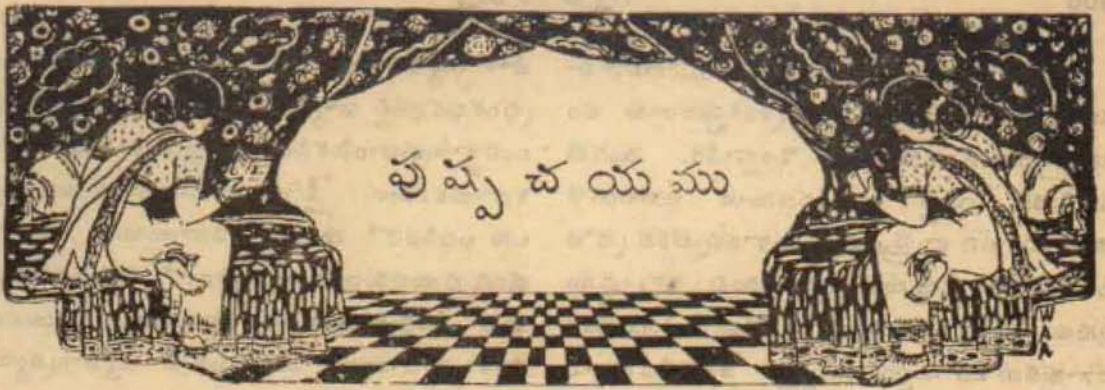
పులవర్తి కమలావతిదేవి.

వల్లెటూళ్ళుడెపాద్యాన్నిలకునలహాలు:—

పల్లెలలోని పాకకాలలకు మీరుపాధ్యాయముగా బోవుచున్నారు. బడికివచ్చు బాలికలకుమాత్రమేము బోధకులమని మీరెంచరాదు. గ్రామము కంఠయు మీరు వెలుతురుపంటివారు. మీది కేవలమ స్వాధ్యాయముతోకూడిన వృత్తి. పోలీసు బంట్లకున కిచ్చుతీతముగా నగములేదు మీకిచ్చునది. కాని పెవారినుండి తనిఖీలకు తక్కువలేదు. తెలిసియో తెలియకయో మీరీవృత్తినివరించివారు. వరించినవెనుక వెంటియుట హిందూవతిసతల ధర్మము కాదు. ఏపాతమును మనము ధరింపుమో దానిని చక్కగా నిర్వహించుటలో క్లిరికలకుగాని పెద్ద వేషములు కావలెననికోరుట నట్టిభ్రమ. అందఱును రాజువేషములు వేయకాలరు. వేయుటకు వీలుకూడ లేదు. రాజువేషమే ఆటలో రక్తిపుట్టెచుననుట గూడ కల్ల. నేవకవేషము వేసినవాచేసెబాన్ అని పించుకొనుట మనకు తెలియని సంగతికాదు. కాబట్టి ఉద్యోగములో కాదు గౌరవముండునది. దానిని నిర్వహించుక క్లిలో, ఆశక్తిసంపాదించుకొను నాసక్తి యుండినగాని జీవితములో రక్తిలేదు. ఉపాధ్యాయుని పాత్రమును చక్కగా నిర్వహించి మీరు మెప్పుబడయవలెనుగాని, జీతముచాలదని, ఇంకొక్కరుల బాధయని, కుగ్రామమని, కూరగాయలు దొరకవని వేసిరి, నిప్పుపాపెండజనదు.

నీరిసి ఆంజనేయులుగారి ఉపన్యాసమునుండి:—

సంగీతము—ఆరోగ్యము:—

మం. వేం. సరసింహారావుగారు, బి.ఏ.

సంగీతము సృష్టిలో బడయగల్గిన గొప్ప ఔషధము. సంగీతము చేతనే యెల్లజబ్బులను కుదర్చవచ్చును. ఆమోఘములగు మందులు పనికిమాలినవి యగునపు డిది చేసినమహోపకృతి ప్రత్యేకముగా గుర్తించవలెను. శ్రీమదేవుని కాలములో పాల్ పైని దయ్యమావేసించినప్పుడు దేవిడు మీణవాయిద్యముచే నానిని పాలిదోలెనట. క్లిటెమెన్ట్రేయా గానరసాస్వాదనా మహిమచే వ్యభిచారప్రయత్నములనుండి మరలినట్లు గ్రీకు చరిత్రకారులనుండి తెలియుచున్నది. పూర్వపు రాజు లెంతోమంది సంగీతముచే ప్రజల తిరుగబాట్ల నణచిరి. గానముచే పిచ్చితనము శాంతింపగలిగినది. తీబన్ దేశస్థులు పిన్ననక్రోవిచే మానసిక బాధ్యములను కుదర్చకల్గిరి. మార్తినస్ మహాశయుడు పాటచే నుష్ణములను నిర్మూలించెను. గానముచే పాముకాట్లు, తేలుకాట్లు శాంతింపగలవట. మురళీవాయిద్యము ప్లేగు మహాబాధ్యమునకు దివ్యేషధమని డెమోక్రిటీస్ నిశ్చయముగా తెప్పెను. ఇట్లు పూర్వకాలమున సంగీతము ఆరోగ్యసాధనమని తెప్పబడెను.

(భారతీపత్రిక.)

లక్ష్మీదేవదాసులపెండ్లి ధర్మసమ్మతమైనది:-

తే 29 ది సాయంకాలం 5 గంటలకు బ్రహ్మపుర ఆంధ్రభాషానివర్తనసమాజములో శ్రీబంకుపల్లి సూర్యనారాయణాశ్రమిగారు ఈక్రిందివిధముగ సూరాని

యుల కూర్మవాధరావుగారిచేతను ప్రత్యుత్తరము లిచ్చిరి.

1 ప్ర. మొన్న జరిగిన లక్ష్మీ దేవదాసుల వివాహము ధర్మసమ్మతమయినదేనా?

ఉ. “నోదనాలక్షణాల్లోధర్మః” అనగ వేదములచే ప్రయుక్తమయి సర్వజనహితమును గూర్చునదియే ధర్మమనియు, కర్తవ్యమగునట్టిధర్మము స్థూలసూక్ష్మభేదములచే గండువిధములనియు పరాశరశ్రుతి ఆచారకాండలో “మందమతిభిరపినుభేవబుధ్యమానకౌచాచమన సంధ్యావందనాదిసూలధర్మః శాస్త్రపారంగతైః పండితైరేవ వోద్ధుంయోగ్యః ఇతరేషాం అధర్మత్వభ్రాంతి విషయోద్రోపదీనివాహాదిసూక్ష్మోధర్మః ఆపగధర్మముస్థూలసూక్ష్మభేదములచే ద్వివిధము. మందబుద్ధులగువారు ములువుగ తెలిసికొనుటకు యోగ్యమగుబాహ్యమగు శాచాచమానసంధ్యావందనాదుల స్థూలధర్మమనియు, శాస్త్రమును తెలిసిన పండితప్రవరులచే తెలియబడునదియు, ఇతరులకు అధర్మత్వభ్రాంతినికలుగజేయు ద్రోపదీనివాహమునట్టి ధర్మము సూక్ష్మధర్మమనియు, ధర్మమునకు నిర్వచనముచేసియున్నాడు. అవిధముగ శాస్త్రపారంగతులుకాని మందమతులకు అధర్మత్వభ్రాంతి విషయికమయినదే మొన్న జరిగిన యాలక్ష్మీదేవదాసులపరిణయము గనుక అది ధర్మసమ్మతమని వేరైతెప్పవక్కలలేదు.

2 ప్ర. అట్లయిన పూర్వకాలమందులేనట్టి యిట్టి సంస్కారములు మనమతమునకు విరుద్ధమయినను ఆచరించుట ధర్మమనియే మీయభిప్రాయమా?

ఈ పూర్వకాలమున నిట్టి సంస్కరణవివాహములు లేకపోలేదు. పూర్వము శ్రీపశ్చిమలచారు చండాలస్త్రీయగు నరుంధతిని పెండ్లాడిరి. మొదటి నుండియు యిట్టి సంస్కరణములు జరుగుచునే యున్నవి. అవి శాస్త్రసమ్మతముకావచ్చుటకని ద్రౌపదివివాహరీతిని ధర్మనూత్మతననుసరించి ధర్మబద్ధములగును. అట్టివి మతవిరుద్ధముగా నేరవు. ఎందుచేతననగామతమునేది సర్వమానవసృష్టికి కావలసినదేగాని సృష్టిలో నొకభాగమగు మనుష్యజాతికేగాదని నాయభిప్రాయము. ఆవిధముగ యేసంస్కరణవలన సర్వమానసంఘము నైతికాభివృద్ధిగలిగి జ్ఞానవంతమై యున్నచో అట్టిది మనమతమునకు అనగ విశ్వమంతటిలో నొకటియగు మనహిందూమత విరుద్ధమయినను చేయుట ధర్మమేయగునని నాయభిప్రాయము. ఆచేయుటచేత మనమతము అభివృద్ధిగాంచునేగాని ఇప్పటివలె సంకుచితముగా నేరదు. హిందూమతమును ఒకవిశ్వవ్యాప్తమగు నేకమతముగ చేయుటయే శ్రీ గాంధీమహాత్మునియందేశ్యము (త్రిలింగప్రతిక.)

మొందవలసినది, క్రొత్తపాశ్చాత్య

భావములు:—

శ్రీమతి రాధాబాయి నుబ్బారాయనునిగారు, పూనా ఇండియన్ ప్రెస్ మున్నయూనివర్సిటీ కాన్వోకేషను ఆధ్వర్యపీఠమునుండి యుపన్యసించుచు, ఈవిషయమునుగూర్చి కొన్ని సందర్భములను అభిప్రాయములను ప్రకటించుచున్నారు. “గృహయాజ్ఞానాన్యవిషయమున నవాదినుండియు హిందూవనిత ఒక అనుభూనమైన అధికారము గౌరవము స్వాతంత్ర్యము ననుభవించుచున్నది. హిందూతీవనమునకు కుటుంబమునునది ప్రాణమువంటిది. అట్టి కుటుంబవ్యవహారనిర్వహణములో ఆమెకు తెలియని యంశమేలేదు. ఈవిషయమునుగూర్చి ఆమె అనుభవమెట్టిచో అధికారమును నట్టిదే. ఇట్టి అనుభవాధికారములను చూచిన పాశ్చాత్యులు నివ్వెడబోకమానరు. మన ఆచారవ్యవహారములు వారికి తెలియకపోవుటచేత మనస్త్రీల నిజమైన యాత్మత్వమును వారు గ్రహించలేక కొన్ని అస్పృశియములను చదువు గృహముల చరిత్రలనుత్రము పఠించి

పాశ్చాత్యదేశములలో మనలనుగూర్చి లేనిపోనియవధారకపుకథలన్ని వ్యాపించియుచుండును. ఇట్టిచర్యలంతర్జాతీయసాంఘికనీతి మర్యాదలకంతయు కళంకదాయకములు. స్త్రీలు సాంఘికరాజకీయపాశ్చాత్యులను బడసినచో మనసత్సంప్రదాయములు కూలిపోవునని భయపడువారుకూడ మనలో కొందరుకలరు, కాని వీరిభయములు నిరాధారములు. అయినను పాశ్చాత్యవాసనల నలవరచుకొని స్వేసాంత్ర్యమునకై పోరాడుచున్న భారతీయవనితలును మఱువరాని విషయమొకటి యున్నది. మనదేశములో సంఘసంస్కరణ మనసరమేకాని సంఘసంస్కరణ మనగా మనదేశపునాతనాచారముల నుట్టినదాగా విరోధకమైన అభ్యాసములను ఆచారములను నవలంబించి విజ్ఞప్తులుటయని మనము గ్రహించరాదు. మన జాతీయధర్మములును కుటుంబాసక్తియు మనమేమిటరాదు. సవాతనమునుండియు కుటుంబమునందున్న ఆమెసానమునామె గౌరవప్రదముగనిలబెట్టుకొనుచు దేశమును ప్రపంచమును చక్కచేయుకృషియందు విశేషము పాల్గొనుచు లేనను తనసంతతికిని గృహమును ప్రపంచమునుగూడ సాఖ్యప్రదముగ చేయు ప్రయత్నములయందు నిమగ్నయైయుండవలెను.

ఇప్పుటి గతి:—

పూర్వము దేశము విశ్వర్యవంతముగ నుండెడిది. ఇప్పుడురోజులు మారినవి. పున్నదానికిని కావలసినదానికిని సమన్వయము కుదురుటలేదు. ఎందుజూచినవిపరీతమే. పుట్టుటకుగాని పోవుటకుగాని సాఫీ మార్గము కనుపించుటలేదు. వైద్యసహాయము లేనిది పురుడురాదు. ప్రాణముపోదు. యారెంటిమధ్య ధనమానప్రాణక్షయమునకు పోలీసులు, ప్లీడర్లు, కోర్టులు, ఖయదులు లేకుండ కాలము జరుగుదు. పల్లెటూళ్ళలోను, పట్టణములలోను నిజముగ నిప్పును నీరును కరువైనవి. వంటసరకు లేక పల్లెటి గ్రామాదులలో సంసారము దుర్భాగముగ నున్నదని చెప్పవచ్చును. ఎక్కడనుండియో నరివి పిరుమానులు దిగుమతి అయినగాని పాయిర్రాబదు. పిల్లిలేవదు. నూతినీరు చప్పన. చెరువుగట్లు బహిర్యే ప్రదేశ

ములై చెరువునీరు కోటికిపోదు. ఇక మరలియ్యము పుణ్యమున పిండపుష్టి కీడించుచున్నది. బడులక, పాకాలలకు, కళాకాలలకు వీని చూచినచో యాపు లేఖలలో వికాస మెక్కడనేగాని గన్పించదు. పిట్టరూపు, పేడిమొగముగల జవాభాకావలసినంత. 100 కి 80 మంది కండలేనివారు. ఎముకలపోగులు. బక్కచేతులు. చాతీలు వెన్నంటుట మూలమున డెబ్బ ప్రదేశాలలో ముఖ్యముగా గుండె దిట్టత కాన్పించుచున్నది. నికానిదాల్లసంఖ్య ఎక్కువ అనుట మాని మనకు నీరసాలెక్కువన్న సంగతి జ్ఞాపక ముంచుకొనుడు. ఇట్టి దుస్థితికి కారణభూతము నిర్వీర్యమని చెప్పకలేవుదు. ఇందులకు ప్రస్తుత విద్యావిధానముగాని ప్రస్తుత వాణిజ్య వ్యాపారవైఖరిగాని నవనాగరికతా మహాత్మ్యముగాని గారణమని నేనొప్పుకొనజాలను. ఎందుచేతనన ఆయ్యవి ప్రపంచమునం దెల్లెడలను నిండియున్నవి. యితరచోట్ల ప్రజలెట్టి హీనస్థితిలో లేరు. నాదృష్టిలో నిజమగు కారణము పూర్వపు గ్రామకట్టడి, గ్రామ సౌభాగ్యము, గ్రామ పంచాయితీ పరిపాలనా విధానము నూయమైపోవుట. వర్తక వాణిజ్యములవల్ల మనకు ధనాభావమేగాని ధనాకర్షణములేకున్నది. అట్టితరం వాటికారినండి తప్పించుకొనుటకు దారిత్రైన మనకు కన్పించుటలేదు. కష్టించి పండించిన పంట సరసమగు ధరకు రవాణా చేయగలుగుట రైతునకు మించిన పనియైయున్నది. అందుచే పంట పరాయి పెద్దవాను మ్యాల పరమగుచున్నది. పాలములు ఫలవంతముగా నున్నను పల్లెటూళ్ళు పరపతిలేకుండ నున్నవి. పూర్వపుస్థితికి యిప్పటికిగతికి లేడా యిది. పల్లెటి గ్రామాదులు తమ బాగు తామెరుగుడినట్లు కాన్పించదు. అవి పట్నవాసములపై నెక్కువగా నాధారపడి యున్నవి. అందుచే పరాధీనత వాటిరెంటిని ఆప హించి యున్నది. నైస్రాయి పట్నవాసములో వుంటాడు; వెట్టియాను పల్లెటూళ్ళో వుంటాడు. కలెక్టరుది పట్నవాసం; కరణాంధి పల్లెటూరు. కోర్టు పట్నవాసంలో; కేసు పల్లెటూరులో. వర్తకం పట్నవాసం; వ్యవసాయదారు పల్లెటూరాయన. డాక్టరుగారిది పట్నవాసం; కోగిది పల్లె

టూరు. పెండ్లికుమారుడు నవనాగరికతా సంచన్నడు; పెండ్లికుమార్తె పల్లెటూరిపిల్ల. — వీటిమధ్య, గల వైపరీత్యముపోవుటెట్లు? ఆయ్యది పోయినచో వాటి మధ్య సమన్వయము కుదురగలదు. అది లేకపోవుటయే నేటి దుస్థితికి కారణము.

(భమిడిపాడి సత్యవారాయణగారి ఉపన్యాసమునుండి)

మహాత్మునకు వినిపించిన ఈశ్వరవాణి:—

‘ఈశ్వరవాణి’ యనినను, ‘సత్యవాణి’ యనినను, ‘అంతర్వాణి’ యనినను, నాయభిప్రాయమున నొకటే. నేనెట్టిరూపమును చూడలేదు; చూచుటకు గూడ నే నెన్నడు ప్రయత్నింపలేదు. పరమేశ్వరుడు రూపరహితుడనియే నావిశ్వాసము. నేను వినిన వాణి ఆతిదూర్ఘమయ్యనను, అతినమీపస్థము. మానవ కంఠమువలె నది సుస్వక్రముగా, సుస్పష్టముగా, నాకు వినిపించినది. ఈ వాణిని నేను వినుటకు బూర్వము నా హృదయ మతి భయంకరవేదనాక్రాంతమై యుండెను. హఠాత్తుగా వాణి వాణి విన చచ్చినది. విని, అది యా వాణియేయని నేను నిశ్చయము చేసి కొంటిని. వేదన యణగిపోయినది. నేను శాంతిని బొందితిని. తోడనే యుపవాసము సంకల్పించి, కాలనిర్ణయము గావించితిని. ఆనందము నన్నా పహించినది. ఇది రాత్రి 10, 11 గంటలకు మధ్య జరిగినది. శాంతిడనై, వ్రాయుటకు మొదలిడితిని. నే వ్రాసినది పాకముడు చదివితే యుండును.

నేను విన్నది నిజముగా నీశ్వరవాణియేయనియు, ఉద్రిక్తభావనా ప్రతిధ్వని కాదనియు, నే నింతకన్న నెక్కుడు సాత్వ్యమే మీయగలను? సంకయాత్ముని విశ్వసింపజేయుటకు నాకింతకన్న నేలుసాత్వ్యము లేదు. అది కేవలము భ్రాంతియనియు, కల్పిత మనియు సత్య దనుకొనునుగాక! అదియే నిజము కాదన్నను. కాదని నేను నిరూపింపజాలను. కాని యిదిమాత్రము నిజము; ఈ ప్రపంచమంతయు నేక గ్రీవముగ కాదన్నను, నే విన్నదీశ్వర వాణియేయను నా విశ్వాసము చలించుకాలదు.

(కృష్ణాపత్రిక)

గ్రంథ ప రి చ య ము

దేశ భక్తుడు :—

క్రానుమైజా 218 పుటలు. ఆంగ్ల భాషలో శ్రీయుత కె. యస్. వెంకటరమణిగారు వ్రాసిన 'Kandan the Patriot' అను నవలకు శ్రీయుత గుఱ్ఱం సుబ్రహ్మణ్యముగారు వ్రాసిన ఆంధ్రానువాదము. శ్రీయుత వెంకటరమణిగారి గ్రంథములు సుప్రసిద్ధ ఆంగ్లవిమర్శకుల సంస్థయలకు పాత్రమైనవి. వానివలన నతనికి ఖండారతరభ్యాతికూడ కలిగినదని ఆంగ్లం తెలుగువలెను. అట్టివారి గ్రంథము లవశ్యాను వాదనీయులునుట కాటంకములేదు. ఈపనిని కొంత నిర్వహించినందుకాంధ్రులు శ్రీసుబ్రహ్మణ్యముగారి నెంతయు ప్రశంసించుక మానరు. తెలి మధురమై బలిష్ఠమై సహజమై గ్రంథ మాండ్రీకరణమును మాటను మాటించుచుండును. దేశసేవ చేయగోరువారెల్లరును దీనిని పఠించి నిరాడంబర ఆత్మసమర్పణమును కథానాయకుడగు కందను జీవితమునుండి నేర్చుకొందురుగాక! వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండు సస్సువారు దీనికి ప్రకాశకులు.

మాధవా శ్రమము :—

క్రానుమైజా 132 పుటలు వెల రు. 0-8-0లు. గ్రంథకర్త గుంటి సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారు. ఇది యొక చక్కని నవల. విద్యార్థికులు పట్టణములకు ఉద్యోగములకునై పోవుట మాని గ్రామములలోనే పీఠపడి అక్కడి వివాదముల వాసి, దుర్వ్యయములను బోలగించి, పారిశుధ్యతను బోధించి, పంటలు పెంచి, సామ్రాజ్యత్వము పెంపొందించి దేశోన్నత్యమునకు పాటుపడవలయునని గ్రంథకర్త ఆశయము. కథానాయకుడు మాధవశర్మగారి పరిశుద్ధజీవనము, త్యాగకృత్యములు, స్నేహిలము మొదలగునవి గ్రామ సేవకుల కాదర్శప్రాయములుగానున్నవి. ఇది ప్రథమ భాగము. ఈ గ్రంథమును తమ 7వ పుష్పముగా ప్రకటించిన శ్రీ కృష్ణదేవరాయ గ్రంథమాలవారు

ద్వితీయ భాగమునుకూడ సత్వరముగ ప్రకటించి పాఠకలోకముయొక్క కుతూహలమును తీర్చురుగాక!

రాయ భారము :—

క్రానుమైజా 188 పుటలు. వెల రు. 1-8-0లు గ్రంథకర్త శ్రీ భాగవతుల నృసింహశర్మగారు బరం పురం. వేసుచుక్క గ్రంథమాల 45వ పుష్పముగా ప్రకటితము. కథ వితిహాసికము. నవలరూపమున అభ్యాయములుగ విభజింపబడి మృదుమధుర భారాళ గంభీరద్యములో భారతచరిత్రనుంతయు నేడు తిరిగి మన కండ్లకు కట్టివట్టు చిత్రంపబడినది. భారతచరిత్ర మెన్నిపారు తెన్నిభాషలలో విన్నను తనివి తీరదనుట యటుండనిచ్చి గ్రంథకర్తయొక్క శయ్యామాధుర్యమును, కల్పనావిలాసమును కథకు మజియొక్క నవీనతను గూర్చుచున్నవి. చిరకాల ప్లావితమైన యీ గ్రంథమాల సేవినఅను ఇట్టి సజీవగ్రంథములను ప్రకటించ గల్గుచుండుట పోష కాభిమాన పర్వమువారి యాదార్యమును పాఠక లోకముయొక్క జౌదార్యమును వేనోళ్లను జాటు చున్నది.

పాశ్చాత్య భావ ప్రపంచము :—

భారతదేశముమాత్ర మాధ్యాత్మిక జిజ్ఞాసయందు నిరతిగలదనియు, పాశ్చాత్య దేశీయులెల్లరు భౌతిక సంపదవతారాధకులనియు మనలో ననేకులు తలంతురు. కాని అది పొరపాటు. పాశ్చాత్యప్రపంచములో సుమా రొక శతాబ్దమునుండి చెలరేగుచున్న భౌతిక నాగంకతా ప్రాగల్భ్యములోకూడ దాని నీనడించుచు పరిహసించుచు తిరస్కరించుచు ఉత్తమసౌందర్యములను చిత్తవృత్తులను లేబన్సులను చూపు ప్రవక్తలు, కవులు, యోగులు, కర్మ యోగులు, దేశభక్తులు, తత్వవేత్తలు ఉదయించి ప్రకాశించుచునేయున్నారు. అయితే ఆనాగరికత యొక్క తంత్రములకు చిక్కక వీరెట్లు తమ వ్యక్తిత్వ

మును నిలబెట్టుకొని ధీరులై తమధర్మములను ప్రకటిం-
చినాకో ఆ ఆధిభౌతిక నాగరికతయు ఇట్టివారి బోధ
నలవలన నెట్టి మార్గమును కాని బడయుక తన వికృ-
తపు పోకడలను తాను పోవుచు ఇట్టి మహనీయుల
నిద్ధాంతములకును వ్రాతలకును ఒక దూరపుసలూము
మాత్రము పెట్టి విశ్వవిద్యాలయధ్యాపక శిష్యబృం-
దముల పరవమాత్రనిమిత్త మామా గ్రంథాలయ
ములో లిగించి పెట్టినది. కార్తెలుయొక్క వీరా-
రాధనభావముకాని ఎమర్సనుయొక్క సాంసిద్ధిక
తత్వముగాని, గెటియొక్క నుండరవై రాగ్యముకాని
ఆనాగరికతపై నెట్టి చిహ్నములను చిందలేకపోయి-
నవి ఈ నాగరికతయొక్క ఘోరపీడనములచే
కందిమ్రుందుచుండిన ఇటాలియా రష్య పేదలు మాత్ర-
ము మేజనీ, టాలస్తాయిల వ్రాతలవలన సర్వంకష
సాహసోద్రేకములకు పశ్యులయి రాజకీయములలో
తమ కనుకూలములగు మార్పులను చేసుకొన-
గలిగినారు. తండ్రి తాతల సంప్రదాయములయం-
దును ప్రాచీనాచారములయందును విశ్వాసము
పూర్తిగ దొలగిన కాని పాశ్చాత్యదేశపు ద్రవ్యనాగరి-
కత విజృంభించునీరదు. అది విజృంభించుచున్న దేశ-
ములలో వ్యక్తి విజృంభణము స్త్రీ స్వాతంత్ర్యము
తమంతట తామే రేకెత్తకమానవు. వీనిని బోధించు
టకు కవులు గ్రంథములు వాటకములు మొదలగునవి
వ్రాయుట చర్చితచర్యణమగును. ఏదేశమునందైన
నుదయించు పెద్దలును కవులును ఆదేశపు నాగరికత
యొక్క ఆధిక్యతను గొనియాడువారైయొననుందురు,
లేదా దానిలోని దోసగులకు వగచి తిరస్కరించు
వారైయొననుందురు. అట్టివారిలో పేరెన్నికగన్న
'భావప్రతినిధు'లనమందుగురిమిద నుండరమగు విమ-
ర్శనలను ఎనిమిదింటిని వ్రాసి శ్రీయుత యమ్. బి.
యన్. నుబ్యారావు ఎమ్. ఎ. గారు ఆంధ్రలోకము
యొడుటనుంచినారు. ప్రాక్ ప్రతివీ గ్రంథమాలా
(రాజమహేంద్రవరం) సంపాదకులు శ్రీయుత
కామరాజు హనుమంతరావుగారు దీనిని ప్రథమ
పుష్కముగా ప్రకటించినారు. వారు తమ పీఠికలో

చెప్పునట్లు ఈ గ్రంథపతనము అనకాళముగల యువ
కులందరియందును "ధర్మవిచారణను పురికొల్పగల"దని
యాసించవచ్చును. క్రాస్త్యుజు 104 పుటలు వెల-
రు. 1-4-0.

ససత్సుజాతీయము, ద్రౌపదీస్వయంవరము:-

కీర్తిశేఖరిగారు ఆకుండి వ్యాసమూర్తి కాన్పురి
వారు "శ్రీమదాంధ భారతనవనీతము" అను
గ్రంథమును వ్రాసియుండిరి. కాని వార్ధక్యము
రచనానిమగ్నత మొదలగు కారణములచేత వారును,
ధనాభావముచే మద్రాస్ సేవాపదనము (కీల్పాకు)
లో తెలుగుపండితులగు వారి పుత్రులు శ్రీయుత
ఆకుండి వెంకటకాస్త్రీగారును వానిని ప్రకటింప
జాలకపోయిరి. అంత పెద్ద గ్రంథమును ప్రకటింప
సాహసింపగల సారస్వతాభిమానులుగాని శ్రీమం-
తులుగాని యాంధ్రదేశమున కొంతగానుండుట
గని వెంకటకాస్త్రీగారు అందులోని భాగము
లను కోరినవారి కచ్చొత్తించుకొన నిచ్చివేయు
చున్నారు. కొల్లాపురం స్నేహలతా కవితా సంఘము
వారు ప్రకటించిన సుకన్యా చరితమును మే మిదివర
కొకసారి విమర్శించితిమి. భారతీ పత్రికాధిపతులును
ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్పత్రికాధిపతులును ప్రకటిం-
చిన ససత్సుజాతీయము, ద్రౌపదీ స్వయంవరమును
గ్రంథములు నేడు మా కార్యాలయము వలంకరించి
నవి. విషయములు పురాణప్రసిద్ధములు. కైలి గంభీ-
రము. అచ్చ తెలుగు, అది సంస్కృతపదము లక్క-
చెల్లంద్రవలె అనగి పెనగి పద్యపద్యంబునను హృ-
ద్యంబుగ వాట్టయులు సేయుచుండును. కైలి విద్య
దైకసాధ్యంబయ్యు శ్రద్ధాసహితులై పఠించువారి
కెల్లరికి నుత్సాహశ్రేణులు రేకెత్తించుచుండును. శ్రీ-
మంతు లింటి సమారాధనమువిందును శీరతరతీర్థక్ష-
యంతులు మాత్రమే సేవించి యానందించునట్లు
ధీమంతులగు కాన్పురినారి కవిత్యపుటామెతను
శ్రద్ధాన్వితులైన పండితులు మాత్రమే అనుభవించి
ఆనందించగలరు. ఎట్టి పామరులైనను ఇందలి పదీ-
పద్యములు ప్రాథమ్యగ నేర్చుకొన్నచో పండితులు

కాక మానరు. ఆంధ్రమహాజాలు శ్రీవారి గ్రంథములను పుస్తకములుగాగాని ఘట్టఘట్టములుగాగాని ప్రకటింప దొరకొందురుగారే. పై గ్రంథములు రెండింటి వెలలు రు. 0-8-0లు, రు. 0-4-0లు మాత్రమే. ఈ గ్రంథములు వలయువారుకాని, ఇతర గ్రంథభాగములు ప్రకటింప గోరువారు కాని సేవాసదనమున తెలుగుపండితులుగారగు వేంకటకాశ్రమిగారి పేర వ్రాసుకొనవలెను.

నా ప్రభువు :—

క్రామపైజా 90 పుటలు. వెల రు. 0-4-0లు మాత్రము. గ్రంథకర్త శ్రీమతి వీరవసేని సత్యవతిగారు. శ్రీకృష్ణుడు భగవదవతారమనియు శ్రీ గౌరాంగప్రభువు శ్రీ కృష్ణావతారమనియు శ్రీ పరసాధబాబాగారు గౌరవాంగప్రభువుయొక్క ఆవతారము గనుక శ్రీకృష్ణ శ్రీ భగవదవతారమేయనియు శ్రీ పరసాధబాబాగారి శిష్యవర్ణముయొక్క సంపూర్ణవిశ్వాసము. శ్రీ పరసాధబాబాగారి జీవితము నుండి పెక్కు నిదర్శనములను తీసుకొని యీ సంగతిని ఋజువుపరచుచు శ్రీ చింతాదీక్షితులుగారు లోగడ రెండు గ్రంథములను వ్రాసియుండిరి. నేడీ గ్రంథకర్తయొక్క మరియొక గ్రంథమును వ్రాసి ఆంధ్రజనుల కెల్లటికి నీవిషయము జ్ఞప్తిపరచుచున్నారు. శ్రీ వెదురుమాడి శేషగిరిరావు వంతులుగారు దీని కొక మందరమగు మహాద్భుతమును వ్రాసినారు. గ్రంథము ప్రభువుగారి ఉపదేశామృతముతో తొలు కాడుచున్నది. ఆంధ్రుల గ్రంథమును పఠించి తరింతురని కోరుచున్నాము. కాకినాడ శ్రీ పరసాధ తత్వప్రచారిణీసభ, ఆంధ్రకాళివారివద్ద ప్రతులు వెలకు లభించును.

కథాని :—

ఇది యొక సచిత్ర మాసపత్రిక. సంపాదకులు గంటి సూర్యనారాయణ కాశ్రమిగారు విజయనగరం. ఏప్రిల్ మాస సంచిక మా కార్యాలయమువకు వచ్చినది. డబులుక్రామ 25 పుటలు. చద్యములు, కథలు,

మొదలగు విషయములు గలవు. రాజా విక్రమదేవ వర్మగారి ముఖచిత్రమును, పెట్టి లక్ష్మీనరసింహంగారి 'చిత్రమాలిక'లను గ్రంథమును రాజావారు కృతి నందుచున్న చిత్రమును గలవు. వడ్డాది మల్సారాయడుగారు, వేంకట పార్వతీశ్వరకవులు, శేషాద్రి శర్మగారు, బాపూవాగారు, పెట్టి లక్ష్మీనరసింహంగారు మొదలగువారు వ్రాసిన పద్యములును, పూడి పెద్ది వెంకటరమణమ్మగారు వ్రాసిన సర్వీసు అను కథయు గలవు. సంవత్సరము చందా రు. 2-0-0.

వై జ యం తి :—

కొల్లాపుర స్నేహలతా కవితాసంఘమునుండి వెలువడిన వార్షికపత్రిక. శ్రీమతి చేబోలు సరస్వతీదేవి (నూనవీడు)గారు సంపాదకురాలు. డబులుక్రామ 82 పుటలు. చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహంగారి భట్టకతకము, ఆకుండి వ్యాసమూర్తి కాశ్రమిగారి నుకవ్యా చరితము, జనమంచి వెంకట్రామయ్యగారి మేఘసందేశము మొదలగు ప్రాథకావ్యములును, 'వ్యసనములు ఫలించునా', 'యతులుప్రాసలు' మొదలగు వ్యాసములును ఇంగు గలవు. ఇట్టి యుక్తకృష్టి లేఖకుల కావ్యముల నెల్ల సేకరించి ఒకనో చేర్చి ప్రకటించిన సంపాదకురాలు శ్రీమతి చేబోలు సరస్వతీదేవిగారు ఆంధ్రుల కృతిజ్ఞుల కంతయు పాత్రురాలు. వెల రు. 1-0-0.

ప్రాథమిక పాఠశాల :—

ఈ మాసపత్రికయొక్క ఏప్రిల్, మే మాసములకు సంబంధించిన సంచిక మా కార్యాలయము వలంకరించినది. బందరు, కైకలూరు తాలూకా బోర్డులు, బందరు గవర్నమెంటు ట్రెయినింగు స్కూలుల యాదరణక్రింద ప్రకటింపబడుచున్నది. ప్రాథమిక పాఠశాలాపాఠ్యాయుల కుపయుక్తములగు పాఠశాలశృంగారము, మాదిరిపాఠములు, విద్యా ధర్మములు, గురుభక్తి మొదలగు సంశయములను గూర్చిన వ్యాసము విన్ను గలవు. ఇంకాగల విద్యా విషయక సభలు, ఉపన్యాసములు ప్రదర్శనములు

KIRKALASHI

గొట్టిము - గృహవర్తి

నినీమూనటి రాంవ్యరికెనన్

వ ని తా లో క ము

శ్రీమతి గుళ్లపూడి విశ్వేశ్వరమ్మగారి జన్మస్థలము, గంజామునుండలములోనున్న బరంపురము. శ్రీకల్లికోటకళాశాలయం దాంధ్రపండితులై యుండిన శ్రీయుత పసుమర్తి కృష్ణమూర్తిగారి కీమే ప్రథమపుత్రిక. ఈమె తల్లిపేరు శ్రీమతి వెంకుబాయమ్మగారు. వీరు మంచి సంఘసంస్కర్తలు. కృష్ణమూర్తిగారు సాహిత్యమునందే కాక సంగీతమునందును మంచిప్రవేశమున్నవారు: ఫిడేలు, మురళి, మృదంగము మొదలగు జాత్రములయందును బ్రజ్జగలవారు. శైశవమునుండియుఁ దమపుత్రికకు తామే స్వయముగ సంగీతముఁజెప్పిరి. ఫిడేలు గూడ నేర్పిరి.

శ్రీమతి విశ్వేశ్వరమ్మగారి కిది యింటివిద్య. పదిపండ్లెండ్రుండియు నీమెను దండ్రీ గారు కాకినాడ, రాజమండ్రి, మొదలగు నగరములకు బిలచుకొనిపోవుచు నచ్చటచ్చటఁ గల పెద్దలయెదుటఁ బాడించి వారి యాశీర్వాదముల నీమె కిప్పించుటయు వాడుక. ఈకార్యమునందు వా రితరులవలని వచ్చునిందలోర్చి యుండుట ప్రశంసాపాత్రము.

పరమపవిత్రమగు సంగీతవిద్య, పదుపుగత్తెల పాలబడి చెడుచు, సద్బ్రహ్మల యాదరణమునకు దూరమగుచుండు కష్టకాలమును గుర్తించి కృష్ణమూర్తిగారు మిక్కిలి విచారించి, యట్టికొఱత నివారింపబూని తమ కుటుంబముతోఁగూడఁ మదరాసునకువచ్చి అడయారులో థియేట్రాఫికల్ కాలేజియందు సంగీతసాహిత్యశిక్షకులై యుండఁజొచ్చిరి. అచట శ్రీమతి విశ్వేశ్వరమ్మగారి రాంగ్లభాషలో మూడవఘరమున జేర్చుకోబడి విద్యాభివృద్ధి జేయుచుండిరి.

1980 లో మద్రాసునగరమున, సంగీతపరిషద్వర్గమువారిచే జేయఁబడినఫిడేలు పోటీపరీక్షయందు, ద్వితీయబహుమానమును బడసిరి. మరుదవాడ శ్రోత్రీయదారులగు మ॥ రా॥ శ్రీ గుళ్లపూడి రామచంద్రయ్యగారు ఈయమను బాణిగ్రహణము జేసుకొనిరి. వీరును కళాభిజ్ఞులగుటవలన శ్రీవిశ్వేశ్వరమ్మగారు, తమ గానకళాపదర్శనములఁ గావించుచు పిన్నపెద్దలచే మెప్పువడయుచున్నారు. మరియు శ్రీరామచంద్రయ్యగారికి నాటకములయందత్యంతప్రితి. వీరు సుగుణవిలాససభయందొకపుడు పేరెన్నికఁగాంచియుండిరి. స్త్రీలు నాటకరంగమున నిలువవచ్చును—దానివలన దోషములేదని వీరియాశయము కాబట్టి తమ యర్ధాంగియగు శ్రీమతివిశ్వేశ్వరమ్మగారికిగూడ రంగస్థలప్రవేశము గలిగించిరి. అందునగూడ నీమె పెద్దల మెప్పుగడించెను

శ్రీమతి గుల్లపూడి విశ్వేశ్వరమ్మగారు

నివేదికలు మొదలైనవికూడ ప్రకటింపబడుచుండును.
సంవత్సర చందా రు. 1-8-0.

ప్రకృతి :—

ఇది యొక ఆంధ్ర ఆరోగ్యవిషయిక మాసపత్రిక. దేశవాదలోని ప్రకృతి అభివృద్ధి ప్రకటింపబడుచున్నది. ఇప్పటికి 13 సంపుటములు ముగిసి 14వ సంపుటము జరుగుచున్నది. ప్రకృతికాస్త్రోత్థా ఆనగా తొట్టివైద్యము, లింగస్నానము, ఆఘరి, ఆపక్వాహారము మొదలగువాని మూలమున వివిధ రోగముల భావు మార్గములనుగూర్చి అనుభవజ్ఞులు, వ్రాయు విషయము లిందు ప్రకటింపబడుచుండును. చందా సం, 1కి రు. 3-0-0లు.

భారతీ పత్రిక :—

ప్రతి కనివారమును బరంపురమునుండి ప్రకటింపబడుచుండు తెలుగు పత్రిక. ఇది శ్రీయుత యమ్. వి. రమణరావు బి. ఎ. గారి సంపాదకత్వమున జలవడుచున్నది. కొంతకాలము క్రిందట దినపత్రికగానుండి ఇది చేసిన నేప నాంధ్రులు మరుపజాలరు. ఆంధ్రరాష్ట్ర పునర్నిర్మాణ ప్రయత్నములును, గంజామునుండి ఆంధ్రభాగము లుత్కర రాష్ట్రములోనికి సంక్రమింపకుండజేయు ప్రయత్నములును తీవ్రముగ చేయువలసిన యిత్తరిని, “న్యూ జరిస్సా” అను క్రొత్తపత్రికను పెట్టి ఉత్కరులు గంజా మాంధ్రభాగముల కబంధింప ప్రయత్నించుచున్న యిత్తరిని, ఈ పత్రికాసంస్థాపన మత్స్యనరమును ఇది చేయుగల నేప ఆపారమునైయున్నది. పత్రికలోని సంపాదకీయములును వ్యాసములును పద్యములును వార్తలును ఈ మహాసమస్యకు చెందినవై ఆంధ్రతత్వమును వెల్లిగక్కుచున్నవి. ఇట్టి పత్రికలకు సర్వవిధములను చేయూతనిచ్చుట గంజాం, విశాఖపట్టణ మండలముల ఆంగ్లలకేగాక యెల్లరకు సవకర్తకర్తవ్యమైయున్నది. సంవత్సరము చందా రు. 4-0-0లు మాత్రమే.

శ్రీ ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక :—

ఈ పత్రికయొక్క 22వ సంపుటము 1వ సంచిక వైత్ర వైశాఖమాసములకు సంబంధించినది మా కార్యాలయమునకు చేరినది. ఇందు ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పాఠశాలకోత్సవముయొక్క అధ్యక్షకోపన్యాసములును ‘ఆంధ్రభారతీవాంధ’ యను శ్రీపతి త్ర్యంబకరావుగారి పద్యములును శ్రీమాన్ మేడేపల్లి వెంకటరమణాచార్యులుగారు వ్రాసిన ‘నిఘంటు చరిత్రము’ను మరియు నిరేకవిషయములును గలవు. శ్రీ వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారి అధ్యక్షకోపన్యాసములో ఆంధ్రపరిషత్తువలన భాషకు కలిగిన లాభములు, అది యింకను చేయువలసిన పనులు వివరింపబడినవి. మరియు పరిపత్సభయొక్క వృత్తాంతములును శ్రీ నూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటు సంఘమునకయిన ఆదాయవ్యయములును వివరింపబడినవి. విడిసంచిక రు. 0-8-0లు. సంవత్సర చందా రు. 3-0-0. వలయువారు కాకినాడలోనున్న కార్యాలయమువారికి వ్రాసి బడయగలరు.

ఆంధ్రరాష్ట్ర అన్వేష్య సేవాసంఘము

16-10-82నుండి 15-4-93వరకు నివేదిక.

ఈ సంఘమువకు శ్రీయుత దేశోదారక కాశీ నాథుని వాగేశ్వరరావు పంతులుగారిధ్యక్షులు, శ్రీయుత మాగంటి బాపిపిడుగారు కార్యదర్శి. ఈ ఆరుమాసములలో 13 సేవాసంఘములు పదమూడాంధ్రజిల్లాలలో పెట్టిబడినవి. తీవ్రసంచారప్రబోధములు జరిగినవి. సభలు, ఇష్టాగోష్ఠి, హరికథలు, ఉరేగింపులు, ఉపన్యాసములు, కరపత్రములు, ప్రదర్శనములు, న్యూజెకులాంతర్ముద్రపర్వముల మూలమున దేశములో మంచి భావపరిణామము కలిగించబడినది. దీనికి విద్యాభివృద్ధికారకు పోలిపెట్టి రంగ నాయకులు నాయుడుగారు రు. 8000లు విరాళమిచ్చిరి. 7 రాత్రివిడులు పెట్టించిరి, 4804 గ్రంథములను సమూలుచేసిరి. సత్రములోనికి బావులుపద్దకు హరిజనులకు కొన్నితావులలో ప్రవేశమిప్పించిరి. ఇది ప్రస్తావకాలములో సుమారు నాలుగువేలు రూపాయలు జనుచేసి మాడుకేల రూపాయలు పె

విషయములకై ఖర్చు పెట్టినది. దీనినుండి ఆంధ్రదేశ మితోధిక సేవకై నిరీక్షించుచున్నది. సంఘమువారి ప్రయత్నములెల్ల విజయవంతములగు గాక! తాడేపల్లిగూడెం గ్రామపంచాయితీల

మహాసభ.

పశ్చిమ గోదావరిజిల్లా, తాడేపల్లిగూడెం తాలూకా గ్రామపంచాయితీల చతుర్థ మహాసభాధ్యక్షులు శ్రీయుత శనివారపు సుబ్బారావుగారి యువ న్యాసము మా కార్యాలయము నలుకరించినది. ఇందు అతిస్తుప్తముగ జిల్లా తాలూకాలను గూర్చిన చరిత్రము గలదు. గత యెన్నికలలో వ్యక్తి ఆభిమానద్యేషములతోనే ప్రచారములు జరిగినవి కాని రాజకీయాభివృద్ధి కనుపను పార్టీలతో బరుగలేదని విచారించిరి. నైతికబలముతో ఎన్నికలను గరిపించ వలెననియు, ప్రెసిడెంటు ఉద్యోగములపై కక్ష నహింసరాదనియు కంట్రాక్టులు పంచాయితీల కియ్య వలెననియు రూరలు డివలపుమెంటు ఫండు ట్రస్టీ లలో 2/3 వంతు సభ్యులు పంచాయితీలకు చెంద వలెననియు మొదలగు మాచనలు అత్యవసరపరిపరి నీయుములు. ఆస్పృశ్యతానివారణము, బాతీయైక మత్యముల యావశ్యకతనుగూర్చి కూడ వారు నోక్కి చెప్పిరి.

అన్నపూర్ణాదేవి లేఖలు:—

మహాత్ముని సహాయనిరాకరణోద్యమము గంగా పుష్కరమువలె బాతీయ జీవనమువంతటిని పవిత్రము చేసెను. ఆ పుష్కరణిలో ప్రపథమస్నానము నొనరించినవారిలో నొకరు కీర్తిశేఖరాలగు శ్రీమతి అన్నపూర్ణాదేవిగారు. దేహంబున తారుణ్య పౌండర్యంబులు, డెండంబున సందంబుగు నావేశములు, చర్యల నిరంతరసేవాదీక్ష తొలుకాడ ఆంధ్ర ఉప న్యాసవేదికారంగము నెల్ల నుట్టుకలూగించి యువ కవయోజనచిత్రంబులనెల్ల జూటగొని దేశసేవా ముఖంబునకు తేగలిగిన అద్వితీయ ప్రతిభావంతురాలామె. దివంగతయయ్య ఆమెఆత్మ స్వర్గంబున నక్షత్రంబువలె మెలయుచు తరతరంబుల నుదయించుచుండు దేశసేవకసంతాపమునకెల్ల ఆదర్శప్రాయ మైయుండును. ఇప్పటి దేశసేవకులచేతు లామెను

ముఖస్తముగ నెలుగుదురు. ఎలుగనివారై నను వీని యుండకమానరు. స్వర్గీయమైన అట్టి జ్యోతిస్వరూపముయొక్క పార్థివజీవనముతో నెట్టి యారాటములు, ఆశయములు, విజయములు, నిరాశలు ఆమెను చుట్టుముట్టి ఉట్టటలూగించెనో తెలిసుకొను కోరిక ప్రతి దేశభక్తునకును సహజమైనది. ఇట్టి సర్వజనీనమైన కోరిక తీరుటకుగాను ఆమె భర్త శ్రీయుత మాగంటి బాపిసీడుగారు ఆమె చరిత్ర నామె లేఖలములముగానే ప్రకటించి ఆమె యెహిక జీవనముయొక్క సత్యస్వరూపమును లోక మునకు ప్రకటించినందు కెంతయు ధన్యులు. అదియే అన్నపూర్ణాదేవి లేఖలను నీ 242 పుటల గ్రంథము. పూజ్యలక్ష్మీవిశ్వచరిత్రలు మానవులజీవితములను పూజ్యములుగ చేయును. సకల దేశభక్తులకు, యువకదంపతులకు, సారస్వతాభిమానులకుగూడ నిది అవశ్యపకనీయము. శ్రీయుత బాపిసీడుగారి తొలిపలుకు, శ్రీయుత ఉన్నవ లక్ష్మీవారాయణగారి కడపలుకు, మహాత్ముని ప్రశంస, బాపిసీడు, అన్నపూర్ణాదేవి, ఆమె తల్లిదండ్రుల చిత్రపటములు కలిగి రాణించుచున్నది. వెల రు. 2-0-0లు మాత్రమే. వలయువారు 'కార్యదర్శి, అన్నపూర్ణాదేవి స్మారక సంఘము, ఏలూరు' అని కాని 'మాగంటి బాపిసీడుగారు, ఏలూరు' అని కాని వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును. ఈ ప్రతుల విక్రయమువలన వచ్చు ధన మెల్లయు అన్నపూర్ణాదేవి బాతీయ పాఠశాల నిర్వహణమునకు వినియోగపరచబడును.

సరసాపురం తాలూకా ప్రోగ్రెసివు

యానియను 32వ వార్షిక నివేదిక.

ఈ యానియను 1901లో స్థాపించబడినది. ఇందు జరుపుచున్న పోటీపరీక్షలలో ననేక యువకులు విజయమునంది బహుమానముల బడయుచున్నారు. ఇండ్లకు పుస్తకములగదించు గ్రంథాలయము, ఉచితపఠనమందిరములనుగూడ ఇది జరుపుచున్నది. గృహపరిశ్రమలనుకూడ నెలకొల్పుచున్నది. దీని నిట్టి ముగితిలోపెట్టి గరిపించుచున్న శ్రీయుతులు యెట్లమిట్టి వారాయణమూర్తి, అదంతి చిందుమాధవరావుగార్లకు పశ్చిమ గోదావరిజిల్లాబోర్డు, విద్యాశాఖల వారును ఇతరులును తగిన ప్రోత్సాహమిచ్చి ఇతోధిక గౌరవఖ్యాతులను గూర్తురుగాక!

వార్తలు—విశేషములు

విధవావివాహ సహాయకసభయొక్క చెన్నపురి శాఖవారిచే చెన్నపురిలో గంగారాము భవనమున 'రెండు విధవావివాహములు జరుపబడినవ. మొదటి వివాహములో పెండ్లిమారు డొక ప్రొద్దుటూరు వర్తకుడు. పెండ్లిమూరై శ్రీమతి రెంకమ్మగారు. ఈమె భవనమునకు వచ్చి పదిదినములు మాత్రమే యెనది. ఇంతశ్రీఘ్రముగ అనుకూలసంబంధము ఆభించుట ప్రశంసనీయును. రెండవ పెండ్లిలో వధువు శ్రీమతి కమలమ్మగారు. వరుడు నెల్లూరు నాస్త ప్యులు ఐ. చెంచయ్యగారు. రెండు పెండ్లిండ్లకును తెనాలి విధవావివాహశాఖాధ్యక్షులు రాజేశ్వర రావుగారే పురోహితులు.

* * *

శ్రీమతి దామెర్ర కమలారత్నం సతిగారు జానువెల 13వ తేదీని ఆంధ్రేశ్వరియందు స్త్రీల సభను జరిపి యుపన్యసించిరి. ఆఖిలభారత మహిళాసభ వారు స్త్రీలోకమును పోటుపొమ్మ. మొదలగు సౌకర్యములను గూర్చుటకై యెట్లు శ్రమపడుచున్నదియు తెలిపిరి. గ్రామబాలికల విద్య, వివాహ వయస్సు పొడిగించుట, పురదా తీసివేయుట, స్త్రీ గొమ్మలు, ఆస్పృశ్యతా నివారణ మొదలగు అంశములనుగూర్చి యుపన్యసించిరి. ఈమె ఆఖిలభారత స్త్రీసంఘముయొక్క ఆంధ్రశాఖలో ఒక సభ్యురాలు. ఈమె మగ్రామములకుగూడ పోయి స్త్రీ సంఘపు టాకాయముల వీరికిని జాటుచు వ్యాపింప చేయుచున్నందుల కెంతయు వంద్యురాలైయున్నారు. ఈమెతో వచ్చిన శ్రీమతి రామలక్ష్మమ్మగారు పెద్దింటి స్త్రీలు సాయంకాలములయందు వచ్చి

బహిరంగస్థలములయందువిహరించుటకు గ్రామములలో కల్లు త్రవ్వనవలయునని నొక్కి వక్కాణించిరి.

* * *

బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిలో కాంగ్రెస్సు శాశ్వతమును గౌరవప్రదమును నగు సంధిచేసుకొను నవకాశముల వరయుటకై మహాత్ముడు రాజుపతినిధిగారిని దర్శింపఁగోరుచు తింతివార్తనంపెను. శాసనతిర్పురణ సిద్ధాంతమును నిర్ణయించుకొననిదీ తాను మహాత్మునితో సంభాషింప నొల్లనని వెల్లింగడుగారు బదులు రఠినంపించిరి. దేశముయొక్క అగాధదుస్థితి తొలగి సౌఖ్యవంతముకాగల ఆశల కిక తావులేనట్లే తోచుచున్నది.

* * *

భావనగరసంస్థానములో మద్యపానమును మద్య విక్రయమును నిషేధములు. అట్టి సంస్థానములో ఒక రెండవతరగతి ప్రయాణికుల రైలుబండిలో ఇరువురు నర్సులు తప్పత్రాగి బుడ్లు చేతులతో పట్టుకొని ప్రేమచు పట్టుబడిరి. వీరివద్ద టిక్కటులుకూడ లేనట. ఈ సంస్థానములో నిట్టి చర్య జరుగుట కిదియే మొదటిసారిగాన దీనినిగూర్చి టిగిన చర్య దీనుకొని రక్షకభటులకు మంచి కట్టుదిట్టములగు ఆజ్ఞలొసగబడ నని తలచబడుచున్నది.

* * *

వంగరాష్ట్రములో మహమ్మదీయులు హిందూ బాలికలను ఎత్తుకొనిపోవు నేరములు సర్వసామాన్యములైనవి. సంవత్సరమునకు దామాయిషిని వేయి జరుగుచున్నట్లు శాంతకుమారరాయ చౌదరిగారు చెప్పుచున్నారు. ఇది రికార్డులపలన తెలియుచున్నది.

ఇంతకన్నను నెక్కువ శేరములు రికార్డులకు తెలియ
కుండనే జరుగుచున్నవి. పదిమంది శేరస్థులను చట్టు
కొని భరించరాని శిక్షల నొకసారి విధించినచో
ఇట్టి శేరములు చాలవరకు గలుగబోవని యొకసారి
జప్తిను అమీరాల్-గారు చెప్పుటయేకాక అట్లు చేయు
చుండిరి. బెంగాలు పోలీసులును మేజిస్ట్రేటులును
తగిన చర్యలను తీసుకొని యిట్టి శేరముల నాప
కున్నచో ఇది ప్రభుత్వమునకు తీరరాని కళంకమై
యుండగలదు.

* * *

ప్రాన్సులో పెండ్లికాని స్త్రీని నీచముగ చూతురు
కాని పెండ్లియై పెరిమిటిని విడచుచో అట్లు
చూడరు. కనుక ఆశేకస్త్రీలు తమకన్నెచేత విడి
పించుకొనుటకై ఏ పురుషునికైన కొంతలంచమిచ్చి
పెండ్లిచేసుకొని కొంచెముకాలము తరువాత వివాహ
విచ్ఛేదముల బడయుచున్నారు. స్వాతంత్రవాంధ్రచే
వారిట్టిచిత్రములు చేయుచున్నారు.

* * *

ఇరాన్ దేశపుస్త్రీలు పాశ్చాత్యవనితల మార్గముల
ననుసరించి శేషుపాడర్లు, పెడవిరంగులు, కను
బొమల కాటుకలు మొదలగు సభ్యాసములు చేసు
కొని ధనవ్యయము చేయుచున్నారు. కనుక ఇట్టి
విదేశీయాచారానుకరణమును ఆదేశప్రభుత్వమువా
రొక శేరముగా గణించి శిక్షించుచున్నారు.

* * *

హృషీకేశను నందు పదిమంది సన్యాసులు మంచి
హరిజనప్రచారమును చేయుచున్నారు. చందా
లెత్తుచు మిత్రాయుపంచుచు. భజనలుచేయుచు, హరి
జనుల వీధులనూడుదురు, రాత్రిపాఠశాలలు పెట్టుచు
నిగంతరక్షణ పడుచున్నారు. కొలదికాలములో
హరిజనసేనకై వచ్చు సన్యాసుల సంఖ్య వందలకు
వందలు పెరుగువని హరిజనసేనాసంఘ కార్యదర్శి
ఎ. వి. భక్త్యుగా రాసించుచున్నారు.

* * *

కాసీవద్ద నొక గ్రామములో మార్కండేయర
దేవాలయమునకు శివరాత్రి దినమున వేలకొలది
జనము వచ్చును. ఇచ్చటికి హరిజనులు తప్ప తక్కిన
అన్ని వర్ణములవారును పోవచ్చును. ముగ్గురు సత్యా
గ్రహణ నాయకత్వముక్రింద 25 గురు సత్యాగ్రహ
లిందుకొరకై నిరశనదీతప్రాసరి. కొందఱు పెద్దలు
వారీవద్దకుకెల్లి ముందు ఉపవాసము విరమింపజేసి
పిమ్మట గ్రామస్థులకు బోధపరచి వారి నందులోనికి
విడిచిరి. వారహరిచుహదేవు అని శివనామసంకీర్తన
ముతో హరిజనులందరు నందు ప్రవేశించి శివారాధన
మొనరించిరి.

* * *

నెల్లూరుజిల్లా ఆదిత్యంధ్ర ఉద్ధరణసంఘమువారి
ఆదరణక్రింద 25 గురు హరిజనుల కొకహోల్లులు
జూలై 25 తేదీని నెలకొల్పుబడెను. వీరికి భోజనము,
వసతి, స్కూలుశీతములుకూడ ఉచితముగ నీయ
బడును.

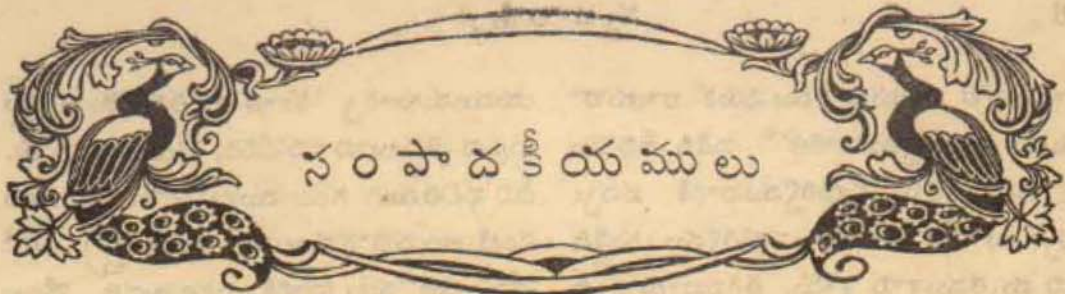
* * *

అరుణాచలపురమునందలి వినాయకుని దేవాల
యము, ఆత్మీరునందలి బాలాశీదేవాలయము, జయ
పురమునందలి బలయాలదేవాలయము, కటకునందలి
పర్వేశి దేవాలయము, హోరాయుందలి శివిపుర
త్రాహ్మ మొయికుల దేవాలయము, ధర్మమందిరము
బగన్నాధమందిరము, తేతాయి చందిమందిరము,
కాన్పురునందలి కర్నీప్రాంతపు రెండు దేవాలయ
ములు హరిజనులకు తెరువబడెను.

* * *

రంగయ్యరుగారు ఆఖిలభారత కాసనసభలో
మార్చి 24వ తేదీని ప్రవేశపెట్టిన దేవాలయప్రవేశ
లిల్లు ఆగష్టు 24 తేదీని చర్చకు వచ్చును. ఈలిల్లును
మహాధిపతులు, గ్రామస్థులు, కలెక్టరులు, బ్రిటీష్
మొదలగువారి ఆధిపత్యముకొరకే తప్ప ఆర్యబ్రహ్మ
సమాజములవారికిని హిందూమహాసభా సభ్యులకును
పంపరాదని రామకృష్ణబాగారు ఒక సవరణ తీసు
న్నారట. చివర మువ్వరకును విగ్రహారాధనలో
విశ్వామలేదట.

సంపాదకీయములు

ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రప్రయత్నము :—

ఆంధ్రులు కేవలారంభశూరులని మనలో మనమే గేలిచేసుకొనుచున్నారము. ఈ మధ్యను ఆంధ్రరాష్ట్రోద్యమపునఃప్రారంభమునకై చేయబడుచున్న పునరాందోళనము వలన ఆంధ్రులు కేవలమారంభశూరులేకాక మధ్యమధ్యకూడ విజృంభింపగలచేవగలవారని స్పష్టమవకమానదు. ఆంధ్రులజనసంఖ్య, వారిఆదాయము, వారిరాష్ట్రమున కగు ఖర్చులు, వానిని భరింపగల శక్తి మొదలగు విషయములనెల్ల నెత్తిచూపుచు తిరిగి పత్రికాచయమునందెల్ల వ్యాసములు బయలుదేరుచున్నవి. కొన్ని స్థానికసంస్థలు కూడ తీర్మానములు జరుపుచున్నవి. బొబ్బిలిరాజా వారిని యెల్లపత్రికలు నేకగ్రీవముగ ఖండించుచున్నవి. కాని యింతమాత్రమున విశేష ప్రయోజన మేమియునుండదు. ప్రత్యేకరాష్ట్రమున కగు తీవ్రవాంఛను ఆంధ్రపత్రికలును, సభలును విశదీకరించుట యెంతయు అవసరమేయయ్యెను, ఆంధ్రులలో పెద్ద ఉద్యోగములను చేయుచు ఇంతోకొంతో ప్రభుత్వపువిశ్వాసమునకు పాత్రులై యున్న మహానీయులు దీనిని సాధించుటకు బద్ధకంకణులు కానిదే యీకోరిక యీడేరదు.

ప్రజాభిప్రాయములకును, పత్రికావ్యాసములకును, సభలతీర్మానములకును ఎట్టి విలువ నీయవలెనో ప్రభుత్వమువారికి చక్కగా తెలియును. దీనికితోడుగా పెద్దపెద్ద బిరుదులుగల పెద్దయుద్యోగిగ్గులు నిస్సంకోచముగను పూర్ణదీక్షతోడను తేవతేవకు ప్రభుత్వమువారి చెవిలో నిలుకట్టుకొని ప్రార్థించుకొనకున్నచో కార్యము నెరవేరగల నూచన లేమియు గాన్పించవు. ఉత్కలనాయకులకున్న ప్రత్యేకరాష్ట్రదాహములో సగమైనను మనమితవాదనాయకులకు లేనిచో ఈ కార్యము సానుకూలముగాదు. ప్రజలమెఱి మెచ్చులకొఱకు ఎంతో కొంతపని చేసినా మనిపించుకొనుచు, తీరా గవర్నరులు వైసురాయిల ముఖములయెదుట మొగమాటముపడుచు నీళ్లుగార్చుచుండు నాయకుల వలన విస్తారము లాభముకలుగదు. ఆంధ్రనాయకులలో కాంగ్రెసు వాదులుగానున్న వారు దీనికి గడంగరు, గడంగినను ప్రయోజనములేదు. ఇక మితవాదనాయకులు ఈ సమయమున నీమాత్రము కృషియైనను చేయకున్నచో వారివలన దేశమునకు కలుగు ప్రయోజనమేమియో తెలియరాకున్నది. ఈసమయమున వారు నడుములుకట్టుకొని

శూరులవలె రాయబారమువెనుక రాయబారమును ప్రభుత్వమువారిలో నడిపి దీనియొక్క అవశ్యకతను ప్రభుత్వమువారికి నచ్చఁజెప్పఁ బూనుకొనెదరా? ప్రభుత్వము గ్రుడ్డిది కాని మృతముకాని కాదు. తగినవారు కందిరీగలవలె దాని చెవులచెంత సంగీతమును విరమించకుండ పాడుచున్నచో అది భ్రమర కీటకన్యాయమునందకమానదు. అయితే మనవారికి కందిరీగలకుగల అట్టిఆసక్తి గల దేమో చూడవలెను. ఉత్కలనాయకులు తమపట్టును నెరవేర్చుకొని తమకట్టి ఆసక్తి కలదని ఋజువుచేసుకొనిరి. ధీమంతులగు మన మితవాదనాయకులుకూడ వారినుండి యానీతిని నేర్చుకొని తమ ధీరత్వమును స్థిరపరచుకొనెదరుగాక!

ఉత్తర సరిహద్దు:—

ఆంధ్రరాష్ట్రసావనకై ప్రయత్నములొక ప్రక్కన సాగుచుండినవలెననుట కెట్టి యాటంకమునులేదు. విరామములేకుండ మనమితవాదనాయకు లీప్రయత్నము చేయుచుండినచో మన ఆశయమీసరికే సిద్ధించియుండెడిది. గడచినదానికై వ్యవకయిప్పటి నుండియైనను దీక్షసాగించినచో మరి కొంత కాలమునాటికైన నీయాశయము సిద్ధించుట నిశ్చయము. అయినను ఇంతకంటెకూడ ముఖ్యముగను తొందరగను సాగించవలసిన కార్యము వేరొకటియున్నది. అది ఆంధ్రరాష్ట్రపులుతరపు సరిహద్దునుగూర్చి, ఉత్కలలు తమ ప్రత్యేకరాష్ట్రమునుగూర్చి యెట్టి శ్రద్ధబూని పనిచేసిరో తమ సరిహద్దుల నిర్ణయమునుగూర్చి కూడ అంతకు రెండురెట్లు క్కువ శ్రద్ధబూని పనిచేసిరి, చేయుచున్నారు. దీని ఫలితముగ గంజాముజిల్లాలోని జీవగజ్జల వంటి ఆంధ్రభాగములను తమరాష్ట్రములో చేర్చించుకొనుట, వారికి సాధ్యమైనది. చేయురాలుచున్నప్పు డాకులకు తడుముకొనునట్లు మనఆంధ్రులు తమకృషి నాలస్యముగ ప్రారంభించి ఆభాగములను తిరిగి తమకిప్పించవలెనని తీవ్రమైన ఆందోళనమును ప్రారంభించినారు. ఇందుకు గంజాముజిల్లా ఆంధ్రనాయకులును వారికి మద్దతుగా నేగిన శ్రీయుతులు కే.వి. రెడ్డి, వెంకటగిరిరాజు మొదలగువారును నెంతయు ప్రయత్నియులు. అయినను వీరి కృషులు ఫలోన్ముఖములగు మార్గములు కానరాకున్నవి. మనమొత్త కృషిచేసిన ఉత్కలనాయకులంతకు రెండురెట్లు కృషిని చేయుచున్నారు. ఇట్టితటి సాంధ్రులకు బ్రటిషుప్రభుత్వమువారిన్యాయబుద్ధి తప్ప రెండవ శరణ్యములేదు. ఆంధ్రప్రాముఖ్యమును, జనాధిక్యతయునుగల బరంపురి, ఇచ్చాపురంవంటి నగరములను త్రొత్పొంతములను ఆంధ్రదేశమునుండి విడదీయుటవలన సంభవించు అర్థములను అన్యాయములను గుర్తించుట వారికి సంభవముకాదు. ఎరిగి కాని యెఱుగకకాని ప్రభుత్వమువారియెడల నెట్టి అన్యాయమును చేసినను ఆంధ్రులు దానినోడ్రవక్షపాతముగా భావించకమానరు. ఓంధ్రులకు పెద్దపట్టణమేదియు దక్షిణమున లేదుగదా యనుకారణముచేత బరంపురమును వారికి సమర్పరణముచేయుట అత

యమునుగూర్చి కూడ అంతకు రెండురెట్లు క్కువ శ్రద్ధబూని పనిచేసిరి, చేయుచున్నారు. దీని ఫలితముగ గంజాముజిల్లాలోని జీవగజ్జల వంటి ఆంధ్రభాగములను తమరాష్ట్రములో చేర్చించుకొనుట, వారికి సాధ్యమైనది. చేయురాలుచున్నప్పు డాకులకు తడుముకొనునట్లు మనఆంధ్రులు తమకృషి నాలస్యముగ ప్రారంభించి ఆభాగములను తిరిగి తమకిప్పించవలెనని తీవ్రమైన ఆందోళనమును ప్రారంభించినారు. ఇందుకు గంజాముజిల్లా ఆంధ్రనాయకులును వారికి మద్దతుగా నేగిన శ్రీయుతులు కే.వి. రెడ్డి, వెంకటగిరిరాజు మొదలగువారును నెంతయు ప్రయత్నియులు. అయినను వీరి కృషులు ఫలోన్ముఖములగు మార్గములు కానరాకున్నవి. మనమొత్త కృషిచేసిన ఉత్కలనాయకులంతకు రెండురెట్లు కృషిని చేయుచున్నారు. ఇట్టితటి సాంధ్రులకు బ్రటిషుప్రభుత్వమువారిన్యాయబుద్ధి తప్ప రెండవ శరణ్యములేదు. ఆంధ్రప్రాముఖ్యమును, జనాధిక్యతయునుగల బరంపురి, ఇచ్చాపురంవంటి నగరములను త్రొత్పొంతములను ఆంధ్రదేశమునుండి విడదీయుటవలన సంభవించు అర్థములను అన్యాయములను గుర్తించుట వారికి సంభవముకాదు. ఎరిగి కాని యెఱుగకకాని ప్రభుత్వమువారియెడల నెట్టి అన్యాయమును చేసినను ఆంధ్రులు దానినోడ్రవక్షపాతముగా భావించకమానరు. ఓంధ్రులకు పెద్దపట్టణమేదియు దక్షిణమున లేదుగదా యనుకారణముచేత బరంపురమును వారికి సమర్పరణముచేయుట అత

గారిసొత్తు నల్లుడు తనమిత్రులకు భారపోసి నట్లుండును. ఆంధ్రులజన్మస్వత్వములపై ప్రభుత్వము వారిట్టి అక్రమాక్రమణము చేయఁ జూచుట సమంజసముకాదు.

గంజామునుండి పోవుచున్న భాగములను నిలబెట్టుకొనుటకు తీవ్రప్రయత్నములుజరుగుచున్న సమయముననే శ్రీకాకుళమునందలి కొందఱువ్యక్తులు బరంపురమెట్లు పోయినను పోవుగాక గాని పురాతనమై పాడుపడియున్న తమ నగరమును పునర్నిర్మాణముగావించి దానిని జిల్లా ముఖ్యపట్టణముగ చేయవలెనని యాందోళనముప్రారంభించుట రామాయణములో పిడుకలవేట్లాటవలె పరిహాసపాత్రము. ఆంధ్రు లంతనిర్వీర్యులై తద్భాగములను రాబట్టుకొనలేని యభాజనులైన వెనుక నాలోచించవలసిన విషయము నిప్పుడే ఆలోచించుట అప్రస్తుతమనుమాట యటుండ నిచ్చి ఆంధ్రుల సక్రమాందోళనమునకు ప్రతికూలమనుమాటను వారు మఱువకుండురు గాక! ఇప్పుడు కాదుగదా ఎప్పటికైనను బరంపురం, ఇచ్ఛాపురప్రాంతములు ఆంధ్ర రాష్ట్రమున జేరువరకు ఆంధ్రులు తమ ఉత్తరపుసరిహద్దునిర్ణయము పూర్తి కానట్లు గానేభావించి ఆందోళనము సాగించుచుండ వలెనే కాని విరమింప వీలులేదు.

సంయుక్తరాష్ట్రమునపడుపు గృహనిషేధ చట్టము. —

పడుపు వృత్తిని నిషేధించు నుద్దేశ్యముతో మదరాసు బొంబాయిరాష్ట్రములలోను మైసూరు మొదలగు స్వదేశీసంస్థానముల

లోను చట్టము లేర్పాటుచేయఁబడి యుండుటయెల్ల టెటేంగినవిషయమే. వీటితో తుల్యమగు సంయుక్తరాష్ట్రమున నిట్టి చట్ట మింతవఱకు జరుగకుండుటయే ఆశ్చర్యము. ఆరాష్ట్రపుశాసనసభసభ్యురాలగు శ్రీమతి శ్రీకైలాసశ్రీవత్సవగారీమధ్య నొకబిల్లు ప్రతిపాదించినందు కెంతయు సభిసందనీయురాలు. స్త్రీలు పడుపువృత్తినలన జీవించవలసినవచ్చుట చాలసీచమనియు నాగరికతకు కళంకమనియు ఇట్టి దుర్వృత్తిని తొలగించవలెననియు చెప్పుచు నీమె యీబిల్లును ప్రతిపాదించెను. కొందఱు మహమ్మదీయసభ్యు లీబిల్లును సెలెక్టకమిటీకి పంపుటను ప్రతిఘటించుచు వీరు బ్రిటిషుసోల్జరులకొఱకై యుంటున్నారగునక యీవిషయమున శాసనముచేయ రాదని ప్రతిఘటించిరట. సైనికులకామము కొఱకుగాని, రాజ్యముల సంరక్షణ కొఱకుగాని ముగుదలమానముల నాహుతి యొనర్చవలెనని అంగీకరించుటకంటె ఈ యుగంబున పాతకము వేటొకండులేదు. ఇట్టి చట్టమునుచేసినచో పోలీసువారు వేశ్యల ననవసరముగ బాధపెట్టుదురని చెప్పుచు శ్రీ. సి. వై. చింతామణిగారు ఒకఅభ్యంతరము చెప్పిరట. ఎవరికెట్టి యిక్కట్టలును కలుగకుండ నిట్టి పాతకములు దేశములో నిర్మూలించఁబడగలవా? అనవసరమగునట్టియు అన్యాయమగునట్టియు ఇబ్బందు లేవ్వరికిని కలుగకుండ ఇతరవిధములగు బందోబస్తులను చేసుకొనవలెను కాని చట్టము ప్యాసుచేయ కూడదనుట విపరీతవాదము. ఇట్టి పెడవాద

ములను లక్ష్యముచేయక సుసీతివక్షచాతులై సంయుక్తరాష్ట్రశాసనసభాసభ్యులు పట్టము సులభముగ ప్యాసగుటకు తగిన అనుకూలముల నెల్ల చేకూర్చుదురుగాక!

త్యాగ మహిమ:—

అల్పులకు లభించు సంపత్సైభాగ్యముల కంటెగూడ ఆర్యులకు తటస్థించు కష్టముల వల్లనే లోకమున కెక్కువమేలు చేకూరుట ఆశ్చర్యకర విషయముకాదు. ఎడారులలో నుండు పాంథవృక్షము (Traveller's Tree) తానొక్కొక్కకటకునొకకు సనుభవించుచు నలుపురేసిజనుల నిదాఘదాహములఁ దీర్చుచుండును. త్యాగముయొక్క అనుభవముగల వారికి తప్ప అట్టి ఔదార్యగుణము లభింపదు. సర్దారు గొల్లపూడి శీతారామశాస్త్రిగారి త్యాగము, సేవానిరతి, సత్యసంధత మొదలగు సుగుణ సంపత్తి సకలాంధ్రజన విదితము. త్యాగముయొక్క మహిమను తామెఱిగిన వారగుటచే ఆంధ్రమహాజనులెల్లఱును కూడ దానిని తెలుసుకొని నిష్కళంక దేశసేవకులు కావలెనని వారు వాంఛించుచున్నారు. ప్రభుత్వమువారు తమ కొనగిన శిక్షారూపకవిశ్రామము నవకాశము చేసుకొని కడలూరు కారాగారమున పాశీభాష సభ్యసించి, పౌద్ధవాబ్ధియుమును తఱచి పదముగ్గురు మహాత్యాగుల జీవనములను సంగ్రహించి కూర్చి ఆరేసికానుల కాంధ్రయువక యువతి హస్తపద్మంబుల కర్పించుచున్నారు. క్రానుసైజు 80 పుటలు. కిమ్మత్తుగా కద్దరువస్త్రములను

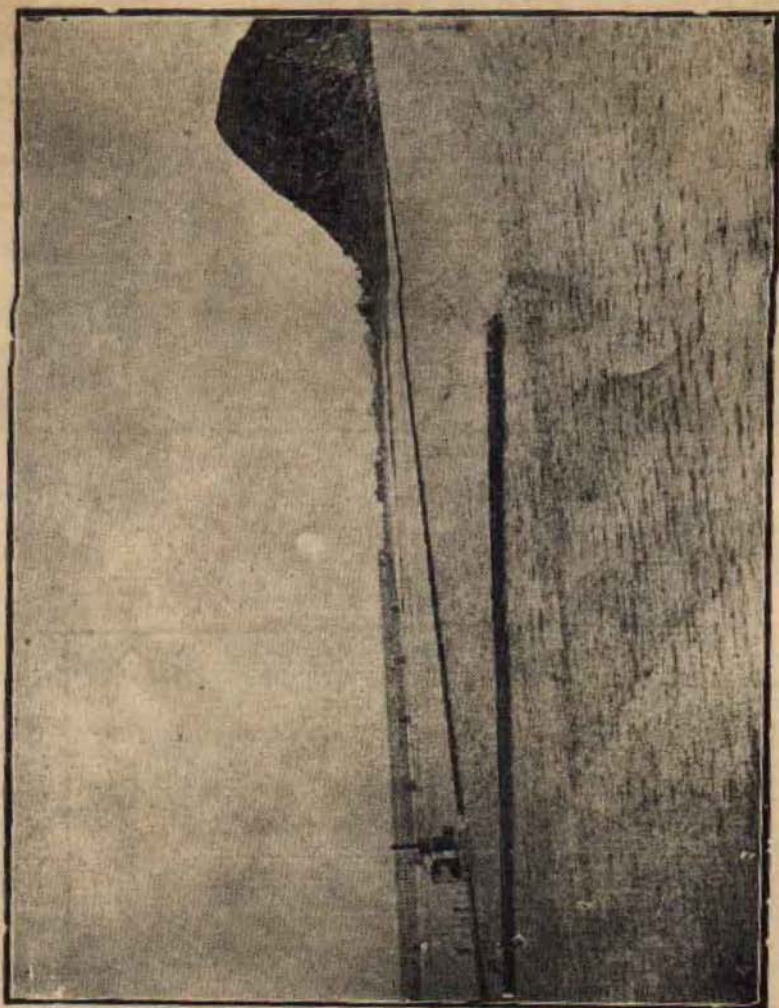
త్పత్తిచేయించి ధరించువారికి చౌకగా నందించుటయందు తాముతవర కలవరచుకొన్న నైపుణ్యమును గ్రంథప్రకటనమునకై అతనిప్రభు వినియోగించుచున్నారు. తెనాలి తాలూకారేపల్లెలోనుండు అతనిపేర రు0-2-0 లు తపాలచీటీ లంపినవారికెల్ల యీ 'త్యాగ మహిమ'యను గ్రంథములభించును. తొలి పలుకునందు వారు ఈ గ్రంథమునకు చేసుకొనిన విన్నపమునే మేము దాని కాశీర్వాద రూపకముగా అర్పించుచున్నాము.

పెల్లికావాలా? కూలికావాలా?—:

జర్మనీదేశములో నిరుద్యోగ సమస్య నిర్మూలనముకొరకై హిట్లరుగారిొక క్రొత్త యెత్తునె తీనారు. మగలకు, భార్యలకుగూడ కూలిపని చూపించుచున్న చాలాకష్టము. పెండ్లాడి మగనితో కాపురముచేయు స్త్రీలు గృహనిర్వహణమునందే అసమత్తులై యుండవలెను కాని కూలికి రారాదని శాసనము చేయనున్నాడు. పెండ్లాముచేత కూలిపని మానిపించనిచో మగవానినికూడ కూలిపని నుండి గెంటివేయుఁ జూచుచున్నాడు. ఒక్కని ఆరనవలన ఇంటిలో దినచర్య నడుపకపోవుట వల్లనే యిద్దరును కష్టపడవలసివచ్చుచున్నదను సంగతి హిట్లరుగారు మరచుచున్నారేమో తెలియదు. అయితే అతని ఉద్దేశ్యము మంచిదనుట కాటంకములేదు. అన్ని కుటుంబములకును ఎంతోకొంతకూలిదొరకి, బొత్తిగా నిర్వాహర మెక్కడను నుండకుండా, పురుషులు సంపాదనపనిని స్త్రీలుగృహ

2002

శ్రీమతి కె. రామసుబ్బమ్మగారు
[వెనీడెంటు, కడప ఎడ్యుకేషనల్ కౌన్సిలు]

బాప్టిస్టు శకుంతలా దంపతులు

నిర్వహణపనిని నిర్వహించుచు పురాతనసంప్రదాయజీవనము జీవించుచు సంసారములు చేయుచు ప్రజాభివృద్ధికిని దేశీయసౌభాగ్యమునకును కారకులు కావలెననియే అతని సంకల్పము. అయితే ఈపరిశ్రామిక యుగములో కూలిచేసియో నాలిచేసియో స్వంతముగా తనదీ అని కొంతద్రవ్యమును సంపాదించుకొని స్వతంత్రముగ పురుషుని అధికారమునకు లోనుగాకుండ జీవింపమఱగిన స్త్రీలకిది వెగటుగానోచినది. పెనిమిటికావలెనా కూలికావలెనా యనియడిగిన పెనిమియేటికి? కూలిధనమున్నచో నెట్టికొఱంతయులేక స్వతంత్రముగ జీవించగోరుదుమను సవస్థలోనున్నా రచ్చటి నారీలోకమెల్లయు. పెండ్లికానివదును లెల్లఱును మఱి పెండ్లిచేసుకొనకుండుటకు నిశ్చయించుకొనుచున్నారు. అయిన వారెల్లరును వివాహవిచ్ఛేదనములకు సిద్ధమగుచున్నారు. సాధ్యమైనంతమట్టుగ జర్మనుజనసంఖ్య నెక్కునచేసుకొందామని ఆలోచనలుచేయుచున్న హిట్లరుగారి కిట్టిచర్యలు ప్రాణసంకటముగ నున్నవి. అవివాహితులందరిపై పన్నులువేయ నిశ్చయించుకున్నాడు. స్వతంత్రతై, అవివాహితతై, ధన మార్జించుకొని పన్నులనైన కట్టుకుందురుకాని ఆదేశపు స్త్రీలు వివాహములుచేసుకొని అస్వతంత్రతై, ఆర్జనలేక పురుషులకూడిగముచేయు రోతబ్రతుకును బ్రతుకనొల్లకున్నారు. ఇట్లయినచో జనసంఖ్యవృద్ధి పొందుటెట్లు? దేశము బలిష్ఠమగుటెట్లు? కాకున్నచో అందరికిని పని చూపించుటెట్లు?

దురాశచే పారిశ్రామిక నాగరికతకు వశ్యములై ప్రజల స్వతంత్రవృత్తులను జీవనాధారములను ఒకసారి చెఱచి తమయంత్ర నిర్మితవస్తు విక్రయముకొరకు పరదేశములపై ఆధారపడవలసిన దురవస్థను మీదికి తెచ్చుకున్న దేశములు నిరుద్యోగసమస్య నిర్మూలనముచేసుకొనలేవు సరేకదా, ఇతరదేశములలోకూడ యిట్టి సమస్యలుదయించుటకు కారణములగును.యంత్రపరిశ్రమలునిరుద్యోగసమస్యనిర్మూలనము—ఇవిరెండును పరస్పరవిరోధములు. దీపమువెనుక క్రీనీడవలె మొదటిదానివెనుక రెండవది సిద్ధమైయుండును. అమెరికావంటి దేశములో నిరుద్యోగమువలన 1932 లో 23000 మంది ఆత్మహత్యచేసుకొనిరన్న ఇతరదేశములలో నేమి జరుగుచున్నదో యెవరూహించుకొనగలరు? వివాహ గౌరవము కృత్రిమమనియు, సంతానమున కక్రమమునది లేదనియును, ఒకక్రొత్త భావమును రమ్యాలోపల ప్రచారము చేసికొనో హిట్లరుగారికి తాను కోరెడి జనాభివృద్ధి సిద్ధించవచ్చునేమోకాని పూర్వ సంప్రదాయములను తృణీక రణబుద్ధితో త్రొంచి వేయజాలని జర్మనుసుదతీసంతాన మిట్టిసిద్ధాంతముల కంతవేగముగ తలలోగ్గునని తలంపవిలులేదు. హిట్లరుకూడ ఇట్టి బోల్షవిక్కుభావములకు తనరాజ్యమునందెడమిచ్చుననుకొనలేము. ఇంతకును బోల్షవిక్కు రమ్యాలోమాత్రము మతమనిన సంతానిరసనభావముగలదా? పల్లెలలోను చిన్నపట్టణములలోను సాధారణసంసారములలోను పురాతన మతసంప్రదాయములు భయ

భక్త్యభిమానములతో ననుసరింపఁబడుచునే యున్నట్లు విలేఖరులవ్రాతలవలన తెలియ నగును. విపరీతవిద్యావంతులలోను బొత్తిగా విద్యావాసన లేనివారిలోను మాత్రమిట్టి సిద్ధాంతములును చర్యలును జరుగుచున్నవి. ఈసరుద్యోగ పారావారమునుండి జర్మనీదేశమును హిట్లరుగార్చెట్లు తప్పించి జనాభివృద్ధి చేయించగలఁడో చూడవలసియున్నది.

శకుంతలాదేవి, బాపినీడుల

పరిణయోత్సవము:—

జూనునెల 25 వ తేదినజరిగిన శకుంతలా బాపినీడులవివాహముసంపూర్ణసర్వసంస్కార విహితము. లక్ష్మీదేవదాసులపెండ్లివలె అది యొకరీతి వర్ణాంతరవివాహము. వధువు తెలగా పిల్ల, వరుడు కమ్మబ్బాయి. మామూలు పెండ్లిండ్లువలె ఇది వీరివారిపద్దలు ఏర్పాటుచేసి సరిపెట్టినదికాదు. వధూవరు లొకరినొకరు స్వయంవరముచేసుకొని జరిపించుకొన్నది. బాపినీడుగారు తమ పెండ్లికమ్మలను తామే స్వయమువ్రాసుకొని మిత్రులనాహ్వానించుకొన్నారు. ఇందు మామూలు బాపనయ్యల మంత్రాలయాకరపుగోలలేమియులేవు. దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు గారే దీనికి పారోహిత్యమువహించిరి. ఇప్టమిత్రులు రాత్రింబగళ్లు తినుటకేమి భర్చయినదోతప్ప మిగిలిన అక్కరమాలిన దుర్వ్యయములేదు. మదరాసు పురప్రముఖులు రామేశం, రామచంద్రరావు రంగయ్యనాయుడు ప్రభృతులు రంగా, కోటిరెడ్డి మొదగు

దూరస్థమిత్రులును కూడవచ్చి వధూవరుల నాశీర్వదించిరి. శుభవివాహవిధానమును పేరుగల వీరి పెండ్లితంతుగ్రంథము పదు నాల్గుపుటలుగలది. ఇందు ఈశ్వరప్రార్థనము ఈశ్వరోపాసనము, పాణిగ్రహణము, మంగళ సూత్రధారణము, ప్రతిజ్ఞ, సప్తపది, ఆచార్యోపదేశము, మంగళహారతిపాట అను భాగములుగలవు. ముప్పదినిమనములలో సర్వమును ముగిసి ముఖ్యమైన ఉపన్యాసములు చేసుకొనుటకు తగినంత అవకాశము మిగిలినది. ఇట్టి వివాహములు సర్వసామాన్యమగు నేని జాతిభేదములును కలహములునునవసరి, స్వయంవరస్వాతంత్ర్యములు వర్ధిల్లి, వివాహవ్యయములు తగ్గి, కుటుంబములు అభివృద్ధిచెందుననుట కట్టియాటంకమునులేదు. వివాహానంతరము అన్నపూర్ణాదేవిగారు తమకు వ్రాసిన లేఖలను బాపినీడుగారు తమ వధువుకు కానుకగా నొసంగిరి. వివాహానంతరము వధూవరులు అన్నపూర్ణదేవి కుమార్తె ఝాన్సీని తీసుకొని మహాత్మునిచెంత కాశీర్వచనములనిమిత్తమేగిరి. మహాత్ముడు వారి నాశీర్వదించి అన్నపూర్ణాదేవిగారు ఇచ్చిన కానుక అని ఝాన్సీని శకుంతలగారికి చూపి అపసతిగారాబముగ పెంచుమని కోరిరి. విద్యాభికులును యౌవనోత్సాహభరితులును, దేశాభిమానులును నగు నీ నూతన దంపతులకు పరమేశ్వరుడు దీర్ఘాయురారోగ్యములనిచ్చి దేశసేవ చేయించునుగాక!

అంధ

యోగ్యతా పత్రములు

శ్రీమతి కవయిత్రి పులవర్తి కమలావతి దేవిగారు, రాజమండ్రి:—“నా సోదరి బహిష్ఠియందు కడుపునొప్పిచే చాల బాధపడుచుండెడిది. తమ “లోధ్ర”ను మాడుబుడ్డను తెప్పించి ఆమెకొసంగితిని. నా చెల్లెలు స్వస్థురాలగుటయే గాకుండ నిరువురుబిడ్డలనుగూడ కనినది. తమలోధ్ర స్త్రీలపాక్షి మరప్రసాదించియునుటకెట్టి సందియములేదు. మా స్త్రీలవ్యాధులకు తమ లోధ్ర కల్పతరువునలే కన్పడుచున్నది.” * *

శ్రీమతి ఎన్. కనకమ్మగారు C/o నరసయ్యగారు, విలేజిమాజిస్ట్రిటు, కదిరి:—“మీలోధ్ర 4 పెద్దబుడ్డను నేవించినాను. 4 నెలల నుండి కడుపునొప్పి బొత్తిగనిలవిపోయినది.” * *

శ్రీమతి బి. ఇందిరాకుమారిదేవిగారు, మెట్టూరు:—“నేను మీకేఫెక్టులేగం “లోధ్ర”ను నేవించుచున్నాను. తత్సాగ్రము నాకు బహికాలమందు మిక్కిలి బాధకలుగుచుండెను. ప్రతిష్ఠ నెలయును క్రమముదప్పి బహిష్ఠి యిరువదిదినముల లోపుననే యగుచుండెను. రెండుసంవత్సరముల వరకు ఆనువత్రిమందు పుచ్చుకొంటిగాని గుణము కనిపించలేదు. పిమ్మట వారు ఆపరేషన్ చేసుకొన్నది చెప్పిరి. నేనిప్పుడలేదు. తమ “లోధ్ర”ను నాకు పంపగోరుచున్నాను.” * *

శ్రీమతి కె. ఇనయగారు, ఎ. బి. మిషన్, సత్తెనపల్లి, గుంటూరుజిల్లా:—“మీ లోధ్ర”వలన నాకు మిక్కిలి ఆరోగ్యముకల్గినది. నాకువచ్చుచుండిన దగ్గు నయమైనది.” * *

శ్రీమతి ఏ. దేవదాసుఅమ్మగారు, ఇ. డబ్ల్యు. ఎమ్. స్కూల్. సాలిన్, మిక్కిలి జిల్లా:—“మీవద్దకొన్న “లోధ్ర” నాలుగుబుడ్డను యుక్తుప్రాసవదోషములచేత బాధనొందుచున్న స్త్రీలకిచ్చినాను. వాటిని వాడినందున వారిరోగములు కుదరినవి.” * *

శ్రీమతి ఎడవిల్లి పార్వతమ్మగారు, తిరుచూరు:—“నేను 25 సంవత్సరములు యుక్తుసంబంధమును బాధ్యములతో బాధపడుచుంటిని. ఎన్నియోమందులను వాడినను గుణముగపడలేదు. ఇదకు మీ “లోధ్ర”ను కొద్దికాలముమాత్రము వాడగా ఆత్మస్ఫుటముగ రోగనివాదగావించెను.” * *

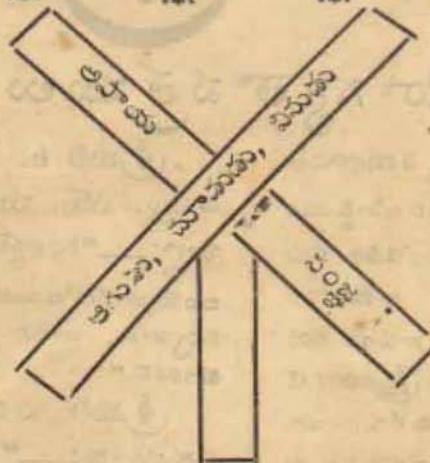
శ్రీమతి అమ్మకుట్టియమ్మగారు, సంగీత ఉపాధ్యాయిని సర్కారు హైస్కూలు, తిరుచూరు, కొచ్చి:—“చాలాకాలముగ అనేకవిధములైన గర్భాశయరోగములవల్ల బాగ నొందుచుంటిని. అనేకవిధములైన చికిత్సలనుపొంది తినిగాని నివారణముకాలేదు. తమ “లోధ్ర” నేవించిన వాడముగోజాలలోనే గాఢవిద్యకనుగ మందు పనిచేసెను. దానిప్రభావమును పట్టించబాలను.” * *

శ్రీమతి డి. రాజేశ్వరమ్మగారు, శారదావిలాస దిగువవాండి, గంజాంజిల్లా:—“నా సహోదరి బహిష్ఠికాలమందు పరిమితిలేని కడుపునొప్పిచే మిక్కిలి కీడించినది. ఎన్నియో ఔషధము లిప్పించితిమిగాని నయముకాలేదు. తుదకు తమయొక్క “లోధ్ర” కీర్తి విని రెండుబుడ్డలు తెప్పించి నా సోదరికి వాడినాము. ఆత్మశక్తివ్యముగ గుణమిచ్చినది. మరియు ఆమెకొక నుపుత్రిక జననమైనది. ఈ సంతోషవార్త తమకు వెల్లడించుచున్నాము.” * *

అ పా య ము

ఆ గు డు

నన్ని హితముగు పపాయమును సూచించు చిహ్నములను మీరు వెంటనే గ్రహించి ప్రతిక్రియ యొనర్చక అశ్రద్ధచేయుటచే మీ శ్రీ ఆరోగ్యము సంపూర్ణముగా చెడి సర్వనాశనమగుచున్నది !

తెలివిలేకుండు గలవారు “లోడ్”ను వాడి కృతార్థు లగుచున్నారు. శ్రీ అజీవికమున ఆనుక్షణమున అపాయము లే. “ప్రకృతి”యొన గుభయనూచక చిహ్నములను వెంటనే గ్రహించి ప్రతిక్రియ యొనర్చనిచో అపాయము తప్పదు.

జబ్బు లన్నిటిని మా “లోడ్” వలన నివారించుడు. లోడ్ శ్రీ సంబంధములగు ఋతు దోషాది రోగములను హరించి వారి సౌందర్యమును ఆరోగ్యమును పెంపొందించును. ఏ మందులపాపులో నైనను రెండుపైజులలో “లోడ్” బుడ్డు దొరకును.

కే స రి కు టీ ర ము ,
ఆయుర్వేదబోధభాషయము, ఎగ్నూరు, మద్రాసు.